

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLMOUCI

FILOZOFICKÁ FAKULTA

KATEDRA DĚJIN UMĚNÍ

**GALERIE VÝTVARNÉHO UMĚNÍ V CHEBU
V LETECH 1962–1989**

Bakalářská diplomová práce

TOMÁŠ KÁRNÍK

Vedoucí práce: doc. PhDr. Pavel Šopák, Ph.D.

Olomouc 2015

Prohlášení

Místopřísežně prohlašuji, že jsem předkládanou práci vypracoval samostatně za použití uvedených pramenů a literatury.

V dne

Podpis

Počet znaků

Předkládaná práce obsahuje 118 463 znaků (včetně mezer).

Poděkování

V první řadě bych rád poděkoval doc. PhDr. Pavlu Šopákovi, PhD. za vedení práce a užitečné rady. Můj velký dík patří i všem pracovníkům Galerie výtvarného umění v Chebu, zejména pak Bc. Jiřímu Gordonovi za ochotu a zpřístupnění galerijního archivu. Práce by se rovněž neobešla bez cenných vzpomínek Mgr. Boženy Vachudové a PhDr. Jiřího Vykoukala, jimž touto cestou také děkuji.

Obsah

1	ÚVOD	6
2	PŘEHLED BĀDÁNÍ	7
3	TRADICE VÝSTAVNÍ A SBÍRKOTVORNÉ ČINNOSTI V CHEBU	10
3.1	Počátky výstavní a sbírkotvorné činnosti.....	10
3.2	Obrazová galerie města Chebu	13
4	VZNIK SÍŤE REGIONÁLNÍCH GALERIÍ	15
5	GVU V LETECH 1962–1972	17
5.1	Úvod	17
5.2	Galerie ve svých počátcích.....	18
5.3	Hlavní budova galerie	21
5.4	Výstavní činnost v hlavní budově	22
5.5	Akviziční činnost – vznik stálé sbírky českého umění 20. století	26
5.6	Výstavní síň Bartoloměj a stálá sbírka gotického sochařství.....	31
5.7	Zámek Starý Hrozňatov a „nemocnice plastik“ v přírodě.....	33
5.8	Sbírka chebských reliéfních intarzií.....	36
5.9	Putovní výstavy a výstavní síň Sevastopol.....	37
6	GVU V LETECH 1972–1985	38
6.1	Úvod	38
6.2	Výstavní činnost v hlavní budově	39
6.3	Výstavní a koncertní síň Klára	42
6.4	Akviziční činnost	43
6.4.1	Malířství	45
6.4.2	Sochařství.....	47
6.4.3	Grafika.....	48
6.4.4	Kresba	50
6.4.5	Regionální umění	50
7	KLUB PŘÁTEL VÝTVARNÉHO UMĚNÍ A KONCERTNÍ ČINNOST	51
8	GVU V LETECH 1986–1989 A NAZNAČENÍ POREVOLUČNÍHO VÝVOJE ...	53
8.1	Úvod	53
8.2	Výstavní a akviziční činnost v letech 1986–1989	53

8.3	Naznačení porevolučního vývoje	55
9	ZÁVĚR	57
10	SUMMARY	58
11	POUŽITÉ PRAMENY A LITERATURA.....	59
11.1	Prameny.....	59
11.2	Literatura	60
11.3	Novinové články	64
11.4	Internetové zdroje.....	67
12	PŘÍLOHY	68
12.1	Medailony osobností galerie (abecedně)	68
12.2	Soupis publikací a brožur vydaných GVU (bez výstavních katalogů)	76
12.3	Soupis výstav a k nim vydaných brožur/katalogů.....	77
12.4	Soupis koncertů a dalších akcí	103
12.5	Seznam použitých zkratk.....	120
12.6	Seznam obrazové přílohy.....	121
12.7	Obrazová příloha	129
13	ANOTACE.....	170

1 ÚVOD

Jsou to již tři roky, kdy Galerie výtvarného umění v Chebu (dále jen GVU)¹ oslavila 50. výročí od svého založení. Na rozdíl od většiny regionálních galerií však k této významné události nevydala žádnou publikaci ohlížející se do své minulosti. Když jsem zvažoval výběr tématu bakalářské práce, kontaktoval jsem pracovníky GVU a nynější ředitel Mgr. Marcel Fišer, PhD. mi nabídl zpracování dějin galerie. Nabídku jsem nadšeně přijal.

Předkládaná práce se ohlíží za osmadvacet let trvající činnosti galerie, od jejího otevření v roce 1962 až po rok 1989. K doplnění jsou v práci rovněž kapitoly věnující se vzniku československé sítě státních galerií a předchůdcům GVU na poli výstavní a sbírkotvorné činnosti. Ve třech hlavních časových úsecích pak práce sleduje výstavní činnost, podobu sbírkových fondů a jejich obohacování novými přírůstky v průběhu let. Jelikož galerie vlastnila jedny z nejrozsáhlejších prostor v republice, je zde rovněž velká pozornost věnována jednotlivým budovám, jejich stručné historii a zejména jejich výstavnímu či koncertnímu programu. Aktivity galerie také výrazně obohacoval Klub přátel výtvarného umění, jenž společně s galerií uspořádal řadu koncertů, přednášek a dalších doprovodných akcí. Práce obsahuje i přílohy s medailony osobností galerie, soupis vydaných katalogů a publikací, pořádaných výstav, koncertů a bohatou přílohu obrazovou.

Časové ohraničení práce rokem 1989 je více než příhodné, jelikož porevoluční změny nastartovaly v oblasti českého výstavnictví a sbírkotvorné činnosti zcela novou kapitolu. Z tohoto důvodu je v úplném závěru práce věnována krátká podkapitola vývoji galerie v dalších letech, jež rovněž naznačuje, že zpracování dějin galerie bude muset nadále pokračovat.

¹ Dnes galerie užívá zkratku GAVU Cheb. V celé práci však budu používat zkratku GVU, jelikož ji galerie užívala v době, jež je tématem práce.

2 PŘEHLED BĀDÁNÍ

Jelikož se GVU dosud nikdo souhrnně nezabýval, opírá se práce především o pramenný materiál, novinové články, publikace/katalogy vydané galerií a informace od pamětníků.²

Prvním významným pramenem, sdělujícím však jen strohé informace, jsou kroniky města Chebu z let 1953–1989, jež jsou k nahlédnutí na internetu.³ Nejvíce zmínek o GVU a její předchůdkyni z 50. let se objevuje v kronikách z let 1953–1973 psaných Jaroslavem Slavíkem. V dalších kronikách psaných Kateřinou Herskou, Miladou Hoffmannovou a Jaroslavou Rymešovou je galerie zmiňována spíše sporadicky.

Ředitel Státního oblastního archivu v Chebu Mgr. Karel Halla mi umožnil nahlédnout do jinak nepřístupného fondu *Státní galerie výtvarného umění v Chebu (1964–2003)*. Celý fond však až na jednu výjimku obsahuje účetnictví galerie. Zmiňovanou výjimkou je rozbor činnosti galerie za rok 1965 od Bojmíra Hutty⁴ popisující v několika kapitolách výstavní a metodickou činnost, sbírkové fondy apod.

Nejvýraznějším zdrojem informací se stala samotná GVU a její archiv. Archiv obsahuje většinu galerií vydaných publikací, brožur a katalogů,⁵ pozvánky na výstavy a další akce, soubory fotografií, plány k rekonstrukci budovy, korespondenci, návštěvní knihy, účetnictví a především novinové výstřižky z let 1969–1991⁶ od Pražské informační služby. Dále se zde nachází strojopis Jiřího Vykoukala a Bojmíra Hutty o využití zámku ve Starém Hrozňatově.⁷

Jeden z prvních přehledů o podobě československé sítě státních galerií, jejich sbírkách a budovách, podala Dagmar Hubená v knize *Galerie*.⁸ Prozaickým stylem prochází českými a slovenskými kraji a v krátkosti představuje jednotlivé galerie. Výčet československých muzeí a galerií představil rovněž Václav Pubal.⁹

² Podánilo se mi zkontaktovat Mgr. Boženu Vachudovou a PhDr. Jiřího Vykoukala.

³ <http://www.portafontium.cz/searching/chronicle> (vyhledáno 20. 4. 2015).

⁴ Bojmír Hutta, *Kompletní rozbor Galerie výtvarného umění v Chebu za rok 1965*, strojopis, Státní okresní archiv Cheb, Fond Státní galerie výtvarného umění Cheb (1964–2003), 23 listů.

⁵ Viz 12.2 Soupis výstav a k nim vydaných katalogů.

⁶ Viz 11.3 Novinové články.

⁷ Jiří Vykoukal – Bojmír Hutta, *Zámek ve Starém Hrozňatově – návrh koncepce využití objektu*, strojopis, Archiv GVU, 85 listů.

⁸ Dagmar Hubená, *Galerie*, Praha 1964.

⁹ Václav Pubal a kol., *Muzea a galérie v ČSR*, Praha 1970.

Širší veřejnosti pak byly galerie postupně představeny roku 1977 v časopise *Československý voják*. Dne 30. srpna 1977 zde vyšel článek o GVU¹⁰ a 20. prosince t.r. o československých galeriích obecně.¹¹ O unikátnosti československé sítě galerií se dále zmiňují týdeník *Tvorba*,¹² *Zemědělské noviny*,¹³ *Svobodné slovo*¹⁴ a další.

Samotná GVU vydala v letech 1962–1989 jen několik publikací/brožur zmiňujících základní informace o svém vzniku, budovách a sbírkách.¹⁵ Tou nejobsáhlejší je *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*,¹⁶ již galerie vydala i v angličtině, němčině, ruštině a francouzštině. Podobě sbírkového fondu se pak věnují katalogy přírůstků. Prvního zhodnocení se sbírka umění 20. století dočkala v roce 1972¹⁷ a informace o dalších nákupech nalezneme v katalozích z let 1976,¹⁸ 1981¹⁹ a 1986.²⁰ Sbírkou chebské gotiky se zabývaly Jana Ševčíková²¹ a Michaela Ottová²² a chebskými reliéfními intarziemi Marie Mžýková.²³ Kompletní představu o sbírkovém fondu jsem si však udělal zejména díky poskytnutí nahlédnutí do Registru sbírek výtvarného umění,²⁴ kde jsou registrovány všechny exponáty ze sbírek galerie.

Nového pohledu na vznik a činnost galerií před rokem 1989 se ujaly publikace vydané v posledních 25 letech. Z novějších přehledových publikací

¹⁰ V. Pitz, *Galerie výtvarného umění v Chebu*, *Československý voják*, 30. 8. 1977, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹¹ V. Pitz, *Galerie v Československu*, *Československý voják*, 20. 12. 1977, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹² Luboš Hlaváček, *Pokladnice krásy*, *Tvorba*, 28. 3. 1979, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹³ V. Benešová, *Regionální galerie – významná součást kulturního dění*. Reprezentační výstava, *Zemědělské noviny*, 17. 3. 1979, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹⁴ Anonym, *Bohatství našich galerií*, *Svobodné slovo*, 6. 3. 1979, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹⁵ Viz 12.2 Soupis publikací a brožur vydaných GVU (bez výstavních katalogů).

¹⁶ Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980.

¹⁷ František Doležal – Marcela Pánková, *České umění 20. století* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1972.

¹⁸ František Peřas, *Přírůstky za léta 1972–1975* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

¹⁹ Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1976–1980* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

²⁰ Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1981–1985* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986.

²¹ Jana Ševčíková – František Peřas, *Chebská gotická plastika*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.

²² Michaela Ottová – Aleš Mudra, *Katalog gotického sochařství na území historického Chebska*, in: Karel Halla et al., *Umění gotiky na Chebsku*, Cheb 2009, s. 125-278.

²³ Marie Mžýková, *Chebská reliéfní intarzie a grafika* (kat. výst.), Středočeská galerie v Praze 1986.

²⁴ <http://www.citem.cz> (vyhledáno 22. 4. 2015).

zmiňme např. *Státní galerie České republiky*²⁵ či *Muzea a galerie v České republice*,²⁶ jež uvádí nejzákladnější informace o historii, budovách a sbírkových fondech. Podobné informace lze dohledat v katalogu výstavy *Záznam nejrozmanitějších faktorů...*,²⁷ která se ohlížela za bohatou akviziční činností českých galerií před rokem 1989. V souvislosti s vlastní historií se vznikem československé sítě státních galerií zabývaly rovněž jednotlivé instituce. Zde uvedme v posledních letech vydané publikace *Moravské galerie v Brně*,²⁸ *Muzea umění v Olomouci*,²⁹ *Galerie umění Karlovy Vary*³⁰ či *Galerie Klatovy/Klenová*.³¹ Akviziční filozofii a praxí muzeí výtvarného umění v letech 1948–1968 ve své diplomové práci popisuje Monika Sedláková.³²

K hlubšímu pochopení dobových poměrů před rokem 1989 a jejich dopadů na kulturní dění mi posloužily statě Antonína Mokrejše a Josefa Hlaváčka,³³ Jiřího Šetlíka,³⁴ Terezy Petiškové³⁵ či katalog výstavy *Umění zastaveného času*.³⁶

²⁵ Šárka Brůhova, *Státní galerie České republiky*, Praha 1998.

²⁶ Yvonna Fričová, *Muzea a galerie v České republice*, Praha 1999.

²⁷ Jiří Vykoukal et al., *Záznam nejrozmanitějších faktorů... České malířství druhé poloviny 20. století ze sbírek státních galerií* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 1993.

²⁸ Petr Tomášek (ed.), *Moravská národní galerie*, Brno 2011.

²⁹ Pavel Zatloukal (ed.), *Muzeum umění Olomouc 1951–2011*, Olomouc 2012.

³⁰ Vladimír Přibíl et al., *Galerie umění Karlovy Vary 1953–2013*, Karlovy Vary 2013.

³¹ Dagmar Jelínková, Šedesátiletá galerijní síť na území ČR, in: Hana Kristová (ed.), *50 let Galerie Klatovy-Klenová*, Klatovy 2014, s. 23–26.

³² Monika Sedláková, *Akviziční filozofie a praxe muzeí výtvarného umění v českých zemích v období 1948–1968 v kulturně-historickém kontextu* (diplomní práce), Ústav hudební vědy FFMU, Brno 2011.

³³ Antonín Mokrejš – Josef Hlaváček, Osobitost českého duchovního života šedesátých let, in: Rostislav Švácha (ed.) – Marie Platovská (ed.) – Vojtěch Lahoda etc., *Dějiny českého výtvarného umění (VI/1). 1958–2000*, Praha 2007, s. 21–29.

³⁴ Jiří Šetlík, Léta sedmdesátá a osmdesátá, in: Rostislav Švácha (ed.) – Marie Platovská (ed.) – Vojtěch Lahoda etc., *Dějiny českého výtvarného umění (VI/1). 1958–2000*, Praha 2007, s. 369–385.

³⁵ Tereza Petišková, Oficiální umění sedmdesátých a osmdesátých let, in: Rostislav Švácha (ed.) – Marie Platovská (ed.) – Vojtěch Lahoda etc., *Dějiny českého výtvarného umění (VI/1). 1958–2000*, Praha 2007, s. 447–459.

³⁶ Alena Potůčková et al., *Umění zastaveného času: česká výtvarná scéna 1969–1985* (kat. výst.), České muzeum výtvarných umění 1996.

3 TRADICE VÝSTAVNÍ A SBÍRKOTVORNÉ ČINNOSTI V CHEBU

Následující kapitola se snaží v krátkosti představit předchůdce GVU na poli výstavní a sbírkotvorné činnosti v době od 18. století do 50. let století minulého. Ačkoliv se některé zmiňované „instituce“ a „uměleckohistorické akce“ mohou zdát budoucí galerii vzdálené, je nutné jim věnovat alespoň okrajovou pozornost. Musíme si však uvědomit, že se jedná o oblast dosud ne zcela zpracovanou. Cílem této kapitoly, vzhledem k rozsahu a tématu práce, není problematiku zcela objasnit, ale především shrnout základní informace z dosud publikované literatury věnované Chebu a chebskému muzeu.

3.1 Počátky výstavní a sbírkotvorné činnosti

Jakési prapočátky chebské výstavní a sbírkotvorné činnosti můžeme hledat již v 18. století. Městská rada Chebu tehdy shromažďovala historicky cenné a reprezentativní předměty na radnici.³⁷ Sbíрку tvořily zejména předměty vztahující se k Albrechtu z Valdštejna a sloužily tak zájemcům z řad veřejnosti, kterou lákaly okolnosti Valdštejnovy smrti v Chebu roku 1634.

K výraznému pokroku v oblasti sběratelství pak došlo v 19. století. Cheb, podobně jako další města, procházel výraznými změnami. Po zrušení chebské pevnosti se stal Cheb otevřeným městem a mohl tak vstoupit do nové doby, která však často přinášela zkázu pro „vše staré“, bez ohledu na kulturní dědictví.³⁸ Jistou provinční pokleslost města v té době pozvedávaly blízké Františkovy Lázně a s nimi spojené návštěvy významných osobností z oblasti kultury a vědy. Známy je především častý pobyt J. W. Goetha, jenž se spřátelil se Sebastienem Grünerem (magistrátní rada Chebu), se kterým se společně zabýval studiem historie, národopisu i geologických zvláštností Chebska. Goethe také navštěvoval kronikáře, sběratele a posledního chebského kata Karla Husa (1761–1838), kterého již můžeme považovat za zakladatele či předchůdce chebského muzejnictví. Jeho katovna, umístěna u hradeb města, se Hussovou pílí a zájmem o historii začínala postupně měnit v první chebské soukromé muzeum. Prohlídka

³⁷ Jaromír Boháč, *Deset obrazů z dějin Chebského muzea*, Cheb 2003, s. 8.

³⁸ Tímto chováním v Chebu proslul zejména purkmistr Totzauer, který nechal zničit nejednu významnou chebskou památku. – Jaromír Boháč, *Cheb*, Praha 2008, s. 27.

Hussova muzea později patřila ke společenskému programu významných lázeňských hostů. V závěru života si Huss začínal dělat starosti o budoucnost své sbírky a nabídnul ji městu, které však koupí odmítlo. Později se tedy obrátil na knížete Metternicha, s jehož pomocí sbírka našla nové místo na zámku v Kynžvartu. Zde Huss žil a pracoval jako správce jednoho z prvních zámeckých muzeí až do své smrti.³⁹

Pro další rozvoj chebské kultury byla důležitá zejména druhá polovina 19. století. Cheb se napojil na železniční síť, bylo postaveno chebské divadlo a také založeno jedno z prvních regionálních muzeí v Čechách.⁴⁰ O jeho založení se zasadil chebský rodák Georg Schmid (1844–1885), díky jehož téměř pětileté usilovné práci bylo 27. ledna 1873 založeno Městské muzeum v Chebu, které patřilo k prvním krajinským muzeím v Čechách. Reprezentovat koncepci budoucího muzea, založené na rozdělení do třech oddělení (archiválie, knihy a umělecké předměty), mohl Schmid v červenci 1871 na průmyslové výstavě, která měla velký vliv na pozdější svolení k založení samotného muzea. Na výstavě Schmid vystavil několik předmětů ze třetího oddělení a zejména se mu podařilo všechna oddělení prezentovat jako sbírkový celek.⁴¹ Veřejnosti se muzeum poprvé představilo 15. května 1874, ale ani velký podporovatel muzea starosta dr. Gschier, ani iniciátor vzniku muzea Georg Schmid, se této události již nezúčastnili.⁴²

Počátkem 20. století se do Chebu začínaly dostávat rovněž nové umělecké názory, které však mnohdy ještě narážely na velmi konzervativní smýšlení chebského obyvatelstva. Dne 5. července 1900 se zde uskutečnila výstava Spolku německých výtvarných umělců v Čechách, díky níž se Cheb poprvé setkal s uměním secese.⁴³ Výstavu zaštitila místní Obchodní a živnostenská komora, jejíž nová budova posloužila jako výstavní prostor pro čtyřicet až padesát umělců se 154 díly.⁴⁴ Přetrvávající chebský konzervativní přístup k umění však

³⁹ Viz Boháč (pozn. 37), s. 38-39.

⁴⁰ Ibidem, s. 28-29.

⁴¹ Ibidem, s. 13.

⁴² Starosta Gschier se události nezúčastnil z vážných zdravotních důvodů a Schmid v té době pobýval již v Salzburku, kam se na radu přátel odstěhoval po neshodách s městským zastupitelstvem.

⁴³ Zbyněk Černý, *Cheb v době secese (1898–1914)*, Cheb 2006, s. 107-109.

⁴⁴ Němci v Čechách tehdy nejvíce ocenili malíře Gabriela Maxe a Franze Rumplera. Secesní tvůrci jako Arpad Schmidhammer, Emil Orlik, Karl Kostial, Franz Metzner a Karl Wilfert zůstávali spíše v pozadí.

zapříčinil, že se většina vystavovaných exponátů neseťkala s příznivým hodnocením.⁴⁵ Výstavou z roku 1900 však výstavní činnost v Chebu nekončila. V sálu Obchodní a živnostenské komory se v roce 1901 uskutečnila výstava uměleckořemeslných prací rakouských odborných škol, další rok putovní uměleckoprůmyslová výstava c. k. rakouského Musea pro umění a průmysl a roku 1903 zde byla představena putovní výstava moderního plakátu, která však byla pro obavy z nezájmu chebské veřejnosti doplněna portrétními obrazy obyvatel Chebska.⁴⁶ V následujících letech se Cheb začínal obracet spíše do své slavné minulosti, prezentace moderního umění ustala a pozornost na sebe strhly Valdštejnské hry pořádané v letech 1908, 1909 a 1911.⁴⁷

Důležitou roli ve městě však nadále hrálo muzeum, jež do roku 1945 prošlo ještě výraznými změnami. Po rozsáhlém požáru roku 1907 byla provedena nutná rekonstrukce, za první republiky rozšířilo své výstavní sály a roku 1925 bylo obohaceno národopisnou sbírkou františkolázeňského lékaře dr. Michala Müllera.⁴⁸ Jedna z nejtěžších zkoušek pak muzeum čekala na konci druhé světové války, kdy málem o své bohaté sbírky přišlo. Po osvobození města na jaře roku 1945 byly sbírky Chebského muzea odvezeny americkou armádou jako válečná kořist do Německa, odkud měly být později převezeny do Ameriky. Díky dobré spolupráci posledního německého ředitele muzea dr. Heriberta Sturma (1904–1981) a nového správce sbírek Jana Kubína (1900–2000)⁴⁹ se je však podařilo navrátit zpět do Chebu. Muzeum tak mohlo být, byť s jistými nedostatky,⁵⁰ již 7. dubna 1946 otevřeno veřejnosti jako Městské muzeum pod správou městské komise.⁵¹

V té době existovalo v českých zemích kolem 360 muzeí a památníků, jejichž prvním úkolem bylo zajistit zejména sbírky muzeí na území Sudet.⁵²

⁴⁵ Viz Černý (pozn. 43), s. 107-109.

⁴⁶ Ibidem, s. 110-111.

⁴⁷ Ibidem, s. 9-10.

⁴⁸ Eva Šamánková, *Cheb*, Praha 1974, s. 166.

⁴⁹ Do obnovovaného muzea v Chebu ho doporučil Ladislav Lábek (ředitel Národopisného muzea v Plzni). Již roku 1954 však musel muzeum nedobrovolně opustit a až do roku 1965 působil v různých dělnických profesích v Ostrově nad Ohří a v Chebu.

⁵⁰ „[...] instalace musea je pouze provizorní [...] Chebské museum nemá vhodných skladíšť, proto nevystavené sbírky jsou uloženy ve skříních, zásuvkách i zákoutích výstavních síní.“: píše Jan Kubín v červenci 1946 v týdeníku *Chebsko*.

⁵¹ Viz Boháč (pozn. 37), s. 188.

⁵² <http://ces.mkcr.cz/cz/sbirky.php> (vyhledáno 25. 3. 2015).

Chebské muzeum a archiv, v této nelehké době poznamenané odsunem původního německého obyvatelstva, řídila historička umění Mira Mladějovská (1899–1969).⁵³ Mladějovská se v Chebu trvale usadila v roce 1946 a spolu s Heribertem Sturmem a Janem Kubínem zřídila novou instalaci sbírek chebského muzea.⁵⁴ Ačkoliv byli Mira Mladějovská a její kolega Jan Kubín v průběhu padesátých let ze svých pracovních pozic v muzeu odvoláni,⁵⁵ byla jejich spolupráce v druhé polovině 40. a v počátcích let 50. pro rozvoj nové (poválečné) etapy muzea naprosto klíčová.

3.2 Obrazová galerie města Chebu

Již roku 1953, v době, kdy v Československu vznikaly první regionální galerie, obohatila chebskou výstavní činnost Obrazová galerie města Chebu (dále jen OGM). „*Místní národní výbor v Chebu, s nevšedním pochopením pro dnešní socialistické dění a kulturní prohloubení pracujících chebského okresu, se rozhodl věnovati svou nejvýstavnější budovu pro účely městské obrazové galerie.*“⁵⁶ Těmito slovy otevírá chebský archivář Jaroslav Slavík krátký katalog *Obrazová galerie města Chebu* [1], jenž nás informuje o založení první chebské městské galerie a zejména o jejím budovatelském poslání.

Základem k jejímu založení se stalo zasedání MNV v Chebu ze 3. července 1952, kde bylo darem přijato 110 obrazů chebského malíře Václava Kadlece (1913–2001),⁵⁷ které tvořily základ budoucí sbírky.⁵⁸ Kadlec ve svých dílech [2] zachycoval především podobu historického jádra města, dnes již často neexistujících míst, čímž díla získávají významnou dokumentární hodnotu. Vedle Kadlecových děl získala galerie díla dalších chebských malířů, jež Kadlec roku 1953 koupil od Fondu národní obrody a následně věnoval galerii.⁵⁹

⁵³ Více viz 12.1 Medailony osobností galerie (abecedně).

⁵⁴ Viz Boháč (pozn. 37), s. 208.

⁵⁵ Ibidem.

⁵⁶ Jaroslav Slavík – Karel Bobek, *Obrazová galerie města Chebu* (kat. výst.), MNV Cheb 1953, nestr.

⁵⁷ Václav Kadlec pocházel z Českých Budějovic. Vyučil se v restaurátorské dílně svého otce a posléze se stal žákem jihočeského malíře Jana Rafaela Schustera. Po druhé světové válce se usadil v Chebu, kde žil až do své smrti. Až do roku 1951 pracoval v Chebu a okolí jako restaurátor.

⁵⁸ Viz Slavík – Bobek (pozn. 56), nestr.

⁵⁹ Údajně se jednalo o 66 obrazů. – <http://www.cheb.cz/maliri-vaclavu-kadlecovi-bude-odhalena-pametni-deska/d-928162> (vyhledáno 20. 2. 2015).

Když se OGM dne 30. dubna 1953 v budově bývalé radnice⁶⁰ slavnostně otevřela veřejnosti, představila rovněž putovní výstavu *Obrázky ze života Bedřicha Smetany*. Celkem zde mělo být k vidění „na 300 obrazů, kreseb, plánů a fotografií“.⁶¹ Již 1. září 1953 však musela být galerie pro vyčerpání finančních prostředků uzavřena.⁶² V říjnu t.r. nad ní převzalo patronát krajské středisko SČSVU⁶³ a 17. prosince se galerie znovu otevřela veřejnosti.⁶⁴ V té době sbírku obohatily nové exponáty, v nově upravených prostorech druhého patra představila dvě výstavy (jednu dokonce ze sbírek NG)⁶⁵ a rovněž v budově otevřela pietní síň Bedřicha Smetany.⁶⁶

Tady však informace o galerii v kronice Chebu končí. V březnu 1954 převzal veškerou městskou kulturu Dům osvěty,⁶⁷ jenž v únoru následujícího roku uspořádal v budově bývalé radnice výstavu „lidových výtvarníků v oboru malířství a řezbářství“, výstavu *Oravská přehrada v obrazech ak. mal. Eduarda Světlíka* a ve spolupráci s ministerstvem kultury a SČSVU výstavu *Německo a Karikatura 1954*.⁶⁸ Při Domu osvěty posléze vzniknul Kroužek přátel umění, jenž v následujících letech v Chebu uvedl další výstavy. V červnu 1957 představil v sále Krajské lidové knihovny výstavu děl Jana Spáčila⁶⁹ a následně v budově bývalé radnice výstavy *Ota Janeček*⁷⁰ a *Česká krajina*.⁷¹

Ačkoliv se mi informace o přesném důvodu a době ukončení OGM nepodařilo vybadat, lze soudit, že svou činnost ukončila nejpozději v roce 1955. I přes velmi krátkou dobu svého fungování ji však můžeme považovat za přímého předchůdce GVU. Nejenže sídlila ve stejné budově, ale rovněž ji vedla historička

⁶⁰ Více viz kapitola 5.3 Hlavní budova galerie.

⁶¹ Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1953*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, s. 24.

⁶² *Ibidem*, s. 44.

⁶³ *Ibidem*, s. 51.

⁶⁴ *Ibidem*, s. 58.

⁶⁵ Výstava krajského střediska SČSVU a výstava exponátů z NG.

⁶⁶ Viz Slavík (pozn. 61), s. 58.

⁶⁷ Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1954*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, s. 9.

⁶⁸ Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1955*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, s. 7.

⁶⁹ Výstava k autorovým 65. narozeninám, vyšel k ní i katalog.

⁷⁰ 15. 9.–6. 10. 1957. – Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1957*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, s. 36.

⁷¹ 13.–28. 10. 1957. – *Ibidem*, s. 40.

umění Mira Mladějovská, jež v 60. letech stála společně s akademickým malířem Bojmírem Huttou (více viz níže) u zrodu GVU.

4 VZNIK SÍTĚ REGIONÁLNÍCH GALERIÍ

Před tím, než se budeme věnovat samotné GVU, je nutné uvést několik důležitých událostí, jež zakládání galerií stejného typu předcházely. Byly to především politické a společenské změny konce 40. let, které se vedle mnoha dalších oblastí výrazně dotkly také muzeí a galerií. Veškerá muzea se po roce 1948 musela nově podřídit přímo státu nebo národním výborům, které byly jako celek podřízeny ministerstvu vnitra. Tím stát získal na mnoho dalších let výraznou kontrolu nad fungováním jednotlivých institucí. Založením Slovenské národní galerie v Bratislavě (1948)⁷² a Národní galerie v Praze (1949)⁷³ vznikla dvě hlavní odborná centra, jež v pozdější době sehrála ústřední roli ve formování rozsáhlé a na evropské poměry naprosto unikátní galerijní sítě. Dodnes můžeme z těchto událostí čerpat při návštěvě všech krajů České republiky, jelikož v každém z nich se nachází alespoň jedna sbírkotvorná galerie výtvarného umění datující svůj vznik do 50.–60. let minulého století.

Nejedlého ministerstvo školství věd a umění začalo již koncem 40. let plánovat zhotovení centrálně řízené sítě regionálních galerií, které měly pomoci decentralizovat umění do všech krajů. Dne 10. srpna 1952 ministerstvo vydalo směrnici č. 118, na jejímž základě se začala formovat síť krajských galerií.⁷⁴ Především díky odborné pomoci a dlouhodobým zápůjčkám⁷⁵ NG v Praze, jež byla celým úkolem pověřena, vzniklo již v letech 1951–1956 na území Čech a Moravy 11 krajských galerií řízených krajskými národními výbory. Krajské

⁷² 29. 7. 1948 rozhodla Slovenská národná rada zřídit SNG (zákon č. 24 ze dne 29. 8. 1948). – <http://www.sng.sk/sk/uvod/o-sng/historia> (vyhledáno 20. 2. 2015).

⁷³ NG vznikla spojením Moderní galerie a grafického oddělení Národního muzea (zákon o Národní galerii č. 148/1949 Sb.) – Tomáš Zapletal, Vznik Moravské galerie v Brně / neboli MG jako nechtěný produkt galerijní politiky totalitního státu, in : Petr Tomášek (ed.), *Moravská národní galerie*, Brno 2011, s. 43.

⁷⁴ Pavel Zatloukal, Sběrání a vystavování výtvarného umění na Olomoucku. Dům umění, in: Pavel Zatloukal (ed.), *Muzeum umění Olomouc 1951–2011*, Olomouc 2012, s. 75.

⁷⁵ Krajské galerie nebyly zpočátku sbírkotvorné – kompletní výstavy jim byly zapůjčovány ministerstvem nebo Národní galerií v Praze. „Hlavní úlohou krajských galerií byla role pasivního příjemce putovních výstav, které postupně kolovaly po všech jednotlivých krajích.“ – Viz Zapletal (pozn. 73), s. 42.

galerie v Karlových Varech a Olomouci byly jako jediné založeny již v roce 1951, tj. před vydáním směrnice č. 118. Veřejnosti se obě následně představily v letech 1952 (olomoucká) a 1953 (karlovarská). Roku 1952 byla založena Galerie výtvarného umění v Ostravě, po níž v dalším roce následoval vznik Alšovy jihočeské galerie v Hluboké nad Vltavou, Západočeské galerie v Plzni, galerie v Hradci Králové, v Liberci, v Pardubicích, v Gottwaldově a v Jihlavě. V roce 1956 poté jako poslední doplnila síť krajských galerií Severočeská galerie v Litoměřicích. V kraji Praha vykonávala v té době činnost krajské galerie podle směrnic o krajských galeriích NG a v Brně obrazárna, jež byla ve správě tehdejšího Muzea umění (pozdější Moravské galerie v Brně).⁷⁶

Celou ideu decentralizace umění za pomoci rozsáhlé sítě regionálních galerií následně završil koncem 50. let zákon č. 54/59 Sb. o muzeích a galeriích.⁷⁷ Jednalo se vůbec o první zákon, který v českých zemích upravoval statut a činnost veškerých muzeí a galerií.⁷⁸ § 4 *Druhy muzeí a galerií* rozděluje galerie dle působnosti na ústřední (NG), krajské a nově také okresní, mezi něž patří vedle mnoha dalších i GVU. Druhá vlna zakládání galerií probíhala po územní reformě v letech 1960–1966 a založeny tehdy byly vedle chebské také galerie v Hodoníně (1960), v Lounech (1964), na hradě a zámku Klenová (1964), v Havlíčkově Brodě (1965), v Náchodě (1966), Moravská galerie v Brně (1961), Galerie hlavního města Prahy (1963), Středočeská galerie (1963) a Horácká galerie v Novém městě na Moravě (1964). V důsledku územních reforem se mimo jiné změnil také statut některých již dříve založených krajských galerií, které se tak „staly pouze oblastními nebo okresními – např. galerie v Liberci, v Jihlavě, v Karlových Varech.“⁷⁹

V 60.–80. letech, tedy v době, na níž se budeme v následujících kapitolách v souvislosti s vývojem GVU zaměřovat, probíhala právě díky nově vzniklým regionálním galeriím i navzdory mnohdy velmi nepříznivým okolnostem čilá výstavní a akviziční činnost. Ačkoliv bylo nutné po roce 1989 většinu sbírek

⁷⁶ Viz Sedláková (pozn. 32), s. 26.

⁷⁷ Zákon vzniknul 9. července 1959, v platnost vstoupil 1. srpna téhož roku a platil jen pro české kraje.

⁷⁸ Platil až do roku 2000, kdy jej nahradil zákon č. 122/2000 Sb. o ochraně sbírek muzejní povahy. – Viz Zapletal (pozn. 73), s. 42.

⁷⁹ Viz Jelínková (pozn. 31), s. 23.

doplnit také o umění neoficiální a tehdejší režimem odmítané, tvoří akviziční činnost 60.–80. let základ sbírek většiny regionálních galerií.

5 GVU V LETECH 1962–1972

5.1 Úvod

Prvních deset let fungování GVU bylo v námi sledovaném osmadvacetiletém období bezesporu tím nejvýraznějším a v práci mu je proto věnována největší pozornost. GVU v této době prošla nejvíce změnami. Jako městská galerie začínala takřka od nuly, bez výraznější finanční podpory, bez obsáhlejších sbírek a s budovou bývalé radnice, jež se nacházela ve velmi špatném stavu. Přesto se jí již v počátcích podařilo navázat spolupráci s významnými institucemi u nás i v zahraničí a přinést do Chebu několik významných výstav. Po změně statutu na galerii okresní začala také s vlastním akvizičním programem, díky němuž již při oslavách desetiletého výročí od svého založení představila vlastní stálou sbírku českého malířství 20. století. GVU v prvních deseti letech rovněž rozšiřovala své zázemí o nové historické objekty, kde mohla představit unikátní sbírku gotických plastik a také započít bohatou koncertní činnost.

Časové rozmezí kapitoly se rovněž nabízí v souvislosti s celospolečenskou atmosférou tehdejšího Československa. 60. léta se vyznačovala značně benevolentnějším přístupem ke kultuře, než tomu bylo v první polovině 50. let. Volnější dobu 60. let vrcholící pražským jarem však zastavily známé události ze srpna 1968 a následná normalizace společnosti a kultury. Nicméně normalizace do kultury nepronikala ihned. Ještě na počátku 70. let se na mnoha místech konaly kulturní akce mající svůj původ a náplň v předokupační době.⁸⁰ Normalizační tendence poté naplno propukly okolo roku 1971 a u GVU pozorujeme výrazné změny zejména od roku 1972.

Roky 1962–1972 taktéž ohraničuje působení jednoho ředitele, akademického malíře Bojmíra Hutty (více viz níže), díky jehož úspěšnému vedení

⁸⁰ *Nová citlivost* (Brno, Karlovy Vary, Praha), *Klub Konkréťstů* (Karlovy Vary, Olomouc, Brno).

patřila GVU již v prvních letech své existence mezi celorepublikově uznávané instituce.

5.2 Galerie ve svých počátcích

GVU byla založena roku 1961 a veřejnosti slavnostně otevřena⁸¹ dne 9. 5. 1962 [3] v budově bývalé radnice,⁸² která již v 50. letech krátce fungovala jako sídlo OGM [4]. Zpočátku se jednalo o galerii městskou s oficiálním názvem Městská galerie umění v Chebu (dále jen MGU), jež byla ustanovena v rámci tříletého plánu kulturního rozvoje okresu a měla tak završit „kulturní revoluci“ regionu.⁸³ Jako nejzápadnější galerie republiky měla využívat své polohy v blízkosti pohraničí a lázeňských měst s čilým turistickým ruchem,⁸⁴ přihlížet k bohatému historickému vývoji města, dřívějšímu národnostnímu profilu pohraničního teritoria, k procesu znovuosídlování a výstavby po roce 1945 a také k architektuře historického jádra města a jeho rekonstrukci.⁸⁵

Jak již bylo zmíněno výše, vznik regionálních galerií by nebyl možný bez odborné pomoci NG. MGU začínala za nepříliš příznivé situace, bez větších zkušeností a tradic a sbírkovým fondem čítajícím pouze několik gotických plastik a reliéfních intarzií, obojí především místní proveniencie. Zbytek sbírek dále tvořila díla z chebského muzea,⁸⁶ dary⁸⁷ nebo obrazy pocházející z konfiskovaného majetku.⁸⁸ Často se však jednalo o díla nevelkých kvalit, tudíž nevhodná k dlouhodobé prezentaci v galerii.

⁸¹ „Za přítomnosti zástupců min. školství a kultury, Národní galerie, ONV a OV KSČ, byla 9. května slavnostně otevřena Městská galerie v Chebu.“ – Anonym, Městská galerie v Chebu již slouží veřejnosti, *Hraničář*, 15. 5. 1962, ročník III, číslo 20, Státní okresní archiv v Chebu, Fond Hraničář 1960–1980.

⁸² Více viz kapitola 5.3 Hlavní budova galerie.

⁸³ Mira Mladějovská a kol., *Městská galerie umění v Chebu*, Městská galerie umění v Chebu 1962, nestr.

⁸⁴ „Počítáme s častými návštěvami zahraničních odborníků a s ostatními zahraničními návštěvníky, jejich počet podle statistických údajů cestovního ruchu převyšuje počet 30 tis. jen pro okres Cheb.“ – Z dopisu MGU Národní galerii z 25. 1. 1962, Archiv GVU.

⁸⁵ Viz Šoupa – Vachudová – Huttová (pozn. 16), s. 3.

⁸⁶ Např. díla Jana Spáčila. – Anonym, Čtvrtstoletí chebské Galerie výtvarných umění, *Hraničář*, 12. 5. 1987, novinový výstřižek, Archiv GVU.

⁸⁷ Kresby Bojmíra Huty či malby Eduarda Demartiniho.

⁸⁸ Většinou se jednalo o obrazy neznámých evropských mistrů z 18. století.

Stálá expozice MGU se tedy ve svých počátcích, podobně jako v dalších regionálních galeriích, opírala především o dlouhodobé zápůjčky z NG. Díky nim v galerii vznikla skromná expozice českého malířství⁸⁹ čítající 64 děl od významných českých tvůrců první poloviny 20. století [5], [6]. Nicméně již od otevření sbírky veřejnosti bylo jasné, že galerie musí začít doplňovat prázdná místa ve sbírce vlastním akvizičním programem.⁹⁰

Jelikož většina regionálních galerií měla problém s nedostatkem odborných pracovníků, poskytovala NG vedle dlouhodobých zápůjček také pomoc po stránce metodické. Pracovníci NG nabízeli MGU odborné konzultace a pomáhali jí s řešením výstavních prostor⁹¹ či pořádáním jednotlivých výstav.

Galerie byla zpočátku vedena jako městská, takže se ve svých začátcích potýkala s nedostatkem financí. *„Finanční stránka galerií byla vázána na rozpočet kompetentního úřadu, v případě krajských a oblastních galerií na rozpočty krajského národního výboru, u ostatních galerií pak na okresní nebo městský národní výbor.“*⁹² Problém s financováním galerie se však zlepšil již roku 1963, kdy změnila statut na galerii okresní. Začínalo se jí dostávat *„...všestranné finanční i morální podpory nejenom ze strany místních a krajských orgánů, ale i ze strany ministerstva kultury...“*⁹³ a změnila oficiální název na Galerie výtvarného umění v Chebu. Výrazné finanční podpory se jí dostalo zejména na opravy budov, jež galerie do své správy v prvních letech získávala.

Rozvoj galerie závisel také na odhodlání a vytrvalé práci jednotlivých galerijních pracovníků. V této souvislosti musíme zmínit především akademického malíře a prvního ředitele galerie Bojmíra Huttu (1920–1987).⁹⁴ Hutta, uchvácen poválečnou podobou Chebu, se zde usadil již v 50. letech. Podobně jako Václav Kadlec ve svých dílech zachycoval mizející podobu historického jádra města a na přelomu let 1951 a 1952 zde měl již výstavu.⁹⁵ Ačkoliv jeho dílo nebylo doposud zpracováno, byly jeho obrazy v nedávné době

⁸⁹ Při otevření MGU do sbírek zapůjčena díla z NG v hodnotě cca 250 000 Kčs. – Z dopisu MGU Školské a kulturní komisy ONV z 12. 3. 1962, Archiv GUV.

⁹⁰ Více viz 5.5 Akviziční činnost – vznik stálé sbírky českého umění 20. století.

⁹¹ Stálou expozici v hlavním budově řešila J. Mrázková. – Z dopisu z 23. 3. 1962, Archiv GUV.

⁹² Viz Sedláková, (pozn. 32), s. 28.

⁹³ Viz Doležal – Pánková (pozn. 17), nestr.

⁹⁴ Více viz 12.1 Medailony osobností galerie (abecedně).

⁹⁵ Marcel Fišer, *Bojmír Hutta (1920–1987)* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2012, nestr.

představeny v GVU u příležitosti jejího 50. výročí.⁹⁶ Spíše než jako malíř je však dnes oceňován zejména pro svou činnost organizační. Hutta byl člověk houževnatý a charismatický, díky čemuž dokázal přesvědčit tehdejší úřady nejprve k samotnému založení galerie, ale následně také k jejímu výraznému růstu. V té době však musela jít Huttova malířská kariéra stranou, jelikož většinu svého času a sil věnoval galerii. Svým svérázným způsobem vedení galerie, vybočujícím z tehdejšího standardu, však Hutta značně vyčníval a během rozbíhající se normalizace začal být režimu „nepohodlný“.⁹⁷ Přestože ještě při znovuotevření galerie 24. 8. 1972 získal za záslužnou činnost čestné uznání rady ONV,⁹⁸ byl následně jako nespolehlivý ze své funkce odvolán a až do smrti se o něj zajímala státní bezpečnost.⁹⁹ Takové konání však v 70. letech nebylo výjimkou a normalizační „čistky“ se dotkly mnoha dalších institucí. Za zmínku stojí například podobný případ ředitele Galerie Klatovy/Klenová Vladimíra Levory, jež byl po šíření nejrůznějších pomluv a absurdních obvinění roku 1975 ze své funkce rovněž odvolán.¹⁰⁰

Druhou výraznou osobností počátků galerie byla již dříve zmiňovaná Mira Mladějovská.¹⁰¹ Jako v té době jediná historička umění v galerii se starala především o výstavní činnost a přípravu publikací. V galerii pracovala od jejího založení až do roku 1968.¹⁰²

⁹⁶ <http://www.gavu.cz/bojmir-hutta-1920-1987/> (vyhledáno 17. 3. 2015).

⁹⁷ Např. v rozhovoru z roku 1969 kritizoval chebská kulturní a osvětová zařízení. „[...] *soudobá osvěta, místo aby kulturu povznášela, tak ji ve skutečnosti vraždí.*“ Anonym, O Chebu kultuře a lidech, *Neděle*, 1969, novinový výstřižek, Archiv GVU.

⁹⁸ Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1972*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, s. 32.

⁹⁹ Viz Fišer (pozn. 95), nestr.

¹⁰⁰ Miroslav Kudrna, Vladimír Levora aneb Práce a soužení zakladatele galerie na Klenové, in: Hana Kristová (ed.), *50 let Galerie Klatovy / Klenová*, Klatovy 2014, s. 14.

¹⁰¹ Více viz 12.1 Medailony osobností galerie (abecedně).

¹⁰² Galerii zůstala věrna až do svého těžkého onemocnění, kterému v lednu 1969 podlehla. – Viz Boháč (pozn. 37), s. 208.

5.3 Hlavní budova galerie

„Když jsem přišel do své funkce v Chebu, převzal jsem nádhernou barokní radnici, projekt G. B. Alliprandiho z počátku 18. století, ve stavu přímo žalostném. Provozu byla schopna jediná místnost, ostatní byly pobořeny a zašlé.“¹⁰³

Špatný stav budovy, na něj si Bojmír Hutta v předchozích větách stěžuje, zapříčinilo především její vynechání při asanačních úpravách na přelomu 50.–60. let. Přesto se budovu podařilo v květnu 1962 uvést do chodu a po několika provizorních úpravách¹⁰⁴ v průběhu následujících let udržet v provozu, který byl částečně přerušen až při rozsáhlé rekonstrukci celé budovy v letech 1969–1972.

Italský architekt Giovanni Battista Alliprandi (1672?–1720), jenž v Chebu již dříve pracoval na opevnění města, vypracoval projekt na novou radnici nejspíše po roce 1716 [7]. Původně mnohem monumentálnější projekt stavby se však zrealizoval pouze z jedné třetiny [8]. Pod vedením architekta Angela Pföffera byla do roku 1728 dokončena horní část radnice, ale z důvodu nedostatku financí se se stavbou již nepokračovalo.¹⁰⁵ Budova následně sloužila svému prvotnímu účelu pouze do roku 1849. V té době ji převzal krajský soud a také byla dostavěna radniční věž přesně podle Alliprandiho návrhu.¹⁰⁶ Roku 1877 magistrát v budově zřídil jídelnu a berní úřad, zatímco hlavní sál fungoval jako hudební síň. Radnice v té době také fungovala jako knihovna a výstavní síň představující různé předměty dokumentující život ve městě.¹⁰⁷ Po druhé světové válce a odsunu původního obyvatelstva se pro budovu hledalo nové využití a střídaly se v ní nejrůznější instituce. V 50. letech OGM, poté MNV a roku 1961 budovu získala GVU, jíž slouží jako hlavní budova dodnes.¹⁰⁸

Při zmiňované rozsáhlé rekonstrukci budovy v letech 1969–1972 [9], tedy více jak dvě stě let po jejím dokončení, musela být upravena tak, aby odpovídala

¹⁰³ Prokop H. Toman, Nejzápadnější galerie umění, *Lidová demokracie*, 20. 5. 1969, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹⁰⁴ „Dosavadní řešení je kompromisem mezi základní záchranou budovy a neodmyslitelnou funkcí, která těmto interiérům byla půjčena. [...] Byly provedeny nejnnutnější opravy oken, okenních rámu, dveří a nouzové zajištění střechy včetně věže. Tato opatření je však nutno pochopit jako naprosto provizorní.“ – Viz Hutta (pozn. 4).

¹⁰⁵ Viz Šamánková (pozn. 48), s. 134.

¹⁰⁶ Václav Šoupa, Hlavní budova galerie, in: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 7.

¹⁰⁷ Ibidem, s. 7-8.

¹⁰⁸ Dnes je již jedinou budovou ve správě galerie.

tehdejšímu modernímu galerijnímu provozu. Při rekonstrukci se nehledělo pouze na její funkci, ale zejména na její památkovou hodnotu. Vedle nejnutnějších oprav, jakými byla oprava střechy a stropů či zavedení kanalizace a ústředního topení, prošla restaurováním také původní ornamentální štuková výzdoba, původní mříže dveřního i okenního kování¹⁰⁹ a fasáda. Bývalý průchod z náměstí do Mincovní (dnes Školní) ulice byl při rekonstrukci přestavěn a dodnes tak slouží jako hlavní vstup do galerie. Odstranit se musely také pozdější nevhodné zásahy do podoby budovy.¹¹⁰ Celou přestavbu vedl architekt Marcel Šulc, jenž na rekonstrukci spolupracoval s řadou dalších architektů, výtvarných umělců a památkářů.¹¹¹ Nově zrekonstruovaná budova se veřejnosti představila u příležitosti oslav 650. výročí připojení Chebu k českým zemím a otevření nové stálé expozice českého malířství 20. století dne 24. 8. 1972.

V suterénu budovy vzniknul nový prostor pro Klub PVU a v přízemí grafický kabinet určený pro malé výstavy. Po mohutném palácovém schodišti [10] se již návštěvník dostal do výstavních sálů v prvním a druhém patře [11], [12]. První patro sloužilo prezentaci stálé sbírky českého umění 20. století a druhé k výstavám proměnným. Roku 1972 byl ve druhém patře rovněž otevřen kabinet s chebskými reliéfními intarziemi.

5.4 Výstavní činnost v hlavní budově

V prvních deseti letech uspořádala GVU 161 výstav, z čehož se 68 konalo v budovách galerie, dalších 93 bylo putovních.¹¹² Jelikož se putovními výstavami v krátkosti zabývám v samostatné kapitole, zaměřím se zde především na výstavní činnost v hlavní budově a na instituce, s nimiž GVU v prvních deseti letech spolupracovala. Především díky úsilí tehdejšího ředitele Bojmíra Hutty se galerii podařilo již v prvních letech navázat spolupráci s řadou významných

¹⁰⁹ Vstupní mříž a ostatní kovářské a truhlářské práce dle návrhu akademického sochaře Jana Duška. – Viz Šoupa (pozn. 106), s. 8.

¹¹⁰ Např. balkon přistavěný před válkou nad hlavním vchodem.

¹¹¹ Na realizaci se podílely SNOP Kladno a Jihočeský podnik pro údržbu památek v Táboře. Restauraci štukových stěn a stropů v interiéru budovy i štuk na fasádě provedl sochař Jindřich Voborník s pomocníky.

¹¹² Anonym, Galerie plná umění a nápadů, *Svobodné slovo*, 13. 5. 1972, novinový výstřižek, Archiv GVU.

institucí u nás i v zahraničí. Uvolněnější doba šedesátých let takovým spolupracím přála a do Chebu se tak dostala řada významných výstav, často značně převyšujících regionální význam galerie.

Jak již bylo v práci vícekrát zmiňováno, výrazný vliv na činnost galerie měla zejména NG, jež byla pověřena poskytováním odborné pomoci regionálním galeriím až do roku 1990. Spolupráce obou institucí, navázaná již před samotným otevřením galerie, zajistila GVU během prvních deseti let několik významných výstav českého, ale i evropského umění. Celé první desetiletí společné spolupráce ohraničují výstavy českého umění 19. století představující v nevelkých souborech umění období, jež ve sbírkách GVU zcela chybělo [13].¹¹³ Galerie připravily také několik monografických výstav českých umělců první poloviny 20. století. Do GVU se dostala díla Václava Špály, Františka Tichého, Maxe Švabinského, Jana Zrzavého [14], Emila Filly a dalších. Mnohdy tedy umělců, kteří již byli částečně zastoupeni i ve stálé sbírce. Za další významnou výstavu prvních deseti let vzájemné spolupráce můžeme považovat *Flámské a holandské zátiší 17. a 18. století*, která prezentovala rozsáhlé sbírky nizozemského malířství, jež nemohly být z důvodu nedostatku potřebných výstavních prostor vystaveny v NG.¹¹⁴ Jejich prezentace v regionálních galeriích byla jednou z možností, jak divákovi ukázat z rozsáhlých sbírek NG více.

Z dalších českých institucí, s nimiž GVU v prvních deseti letech spolupracovala, zmiňme Náprstkovo muzeum v Praze (*Čínské malířství ze sbírek Náprstkova muzea*), Památník národního písemnictví (*Goethe a Čechy, Francouzská kresba*) a také Galerii Vincence Kramáře, díky níž se v galerii objevila výstava fotografií *Picasso – Villers*. Ze slovenských galerií musíme zmínit Slovenskou národní galerii v Bratislavě, s níž GVU započala spolupráci výstavou *Zakladatelé slovenského národního umění*, na kterou navazovaly další výstavy slovenského umění v 70. letech.

Výrazným úspěchem bylo navázání spolupráce se zahraničními institucemi. Dobové poměry možnosti zahraniční spolupráce pochopitelně zúžily

¹¹³ Na přelomu let 1962 a 1963 se v GVU konaly hned dvě na sebe navazující výstavy českého malířství 19. století. Další díla daného období galerie představila při znovuotevření v roce 1972.

¹¹⁴ Jiří Vykoukal, *Flámská a holandská zátiší 17. století v chebské galerii*, *Pravda*, 14. 5. 1969, novinový výstřižek, Archiv GVU.

jen na země východního bloku, přesto se do Chebu dostalo několik zajímavých výstav zahraničního umění.

V rámci „rozvíjení kulturních styků“ mezi ČSSR a NDR navázala GVU již roku 1962 spolupráci s galerií v Drážďanech. Zkušenější drážďanští kolegové pomáhali GVU např. s řešením výstavních prostor, vybudováním kvalitního depozitáře¹¹⁵ a hlavně uspořádáním výstav děl z drážďanských sbírek. K prvnímu výročí¹¹⁶ GVU uspořádaly galerie výstavu *Z drážďanské galerie* [15], jež představila malý, ale pečlivě vybraný soubor 25 obrazů evropského malířství 16.–18. století.¹¹⁷ Významnost této výstavy potvrzuje i fakt, že ji za dva měsíce vidělo 21 tisíc návštěvníků.¹¹⁸ Již v následujícím roce připravily galerie výstavu *Německé malířství 19. a 20. století ze sbírek Drážďanské galerie*.¹¹⁹ Ačkoliv se původně měly konat výstavy z drážďanské galerie každý rok,¹²⁰ spolupráce se na čas zastavila a pokračovala opět krátce až v 70. letech.

Další naší „bratrskou“ zemí byla tehdy Polská lidová republika. První výstavy polského umění galerie uspořádala ve spolupráci s Polským kulturním střediskem v Praze. Výraznější výstavy z polských sbírek však přinesla až spolupráce s Národním muzeem v Krakově, jež započala roku 1964 výstavou *Polské současné umění*. Následující rok Krakovské muzeum, vlastníci rozsáhlý soubor grafických listů Odilona Redona, zapůjčilo do GVU okolo sta Redonových grafik [16]. Redonovo dílo zde bylo monograficky představeno vůbec poprvé v celém Československu,¹²¹ čímž výstava značně překračovala regionální statut galerie. Spolupráce obou institucí však nebyla pouze jednostranná. Oboustrannost spolupráce dokládá výstava českého umění ze sbírek

¹¹⁵ Viz Hutta (pozn. 4).

¹¹⁶ Původně plánována již na slavnostní otevření galerie.

¹¹⁷ Nejčteněji bylo na výstavě zastoupeno nizozemské malířství 17. století. Dále také německé malířství 17. a 18. století a italské malířství z dob 16.–18. století.

¹¹⁸ J. Osinek, Městská galerie umění vstupuje do druhého roku, *Hraničář*, 8. 1. 1963, ročník IV, číslo 2, Státní okresní archiv v Chebu, Fond Hraničář 1960–1980.

¹¹⁹ Výstava představovala drážďanskou malbu od 19. století až do současnosti ze sbírek Galerie nových mistrů.

¹²⁰ „Pravidelně každý rok budeme instalovat jednu výstavu ze sbírek Drážďanské galerie. Budou k nám jezdit její pracovníci a pomohou nám při expozici svými radami.“ – J. Osinek, Rozhovor s ředitelem galerie umění. Drážďany – a co dál?, *Hraničář*, červenec 1963, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹²¹ Helena Blumová, *Odilon Redon* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Muzeum Narodowe w Krakowie 1965, nestr.

západočeských galerií *Malarstwo czeskie 1900-1950*,¹²² k níž vyšel stejnojmenný katalog.¹²³ Na počátku 70. let spolupráce pokračovala v GVV výstavou *Stanislaw Ignac Witkiewicz* a v Krakově výstavou vybraného souboru maleb z chebského trienále.

Z dalších významných výstav prvního desetiletí uvedme výstavy *Světová grafika* inspirující se bienálem grafiky v Lublani a představující významné české i světové grafiky,¹²⁴ *Dodekadedr* představující nejvýraznější představitele geometrické abstrakce¹²⁵ a v neposlední řadě *Symbolismus v českém výtvarném umění*,¹²⁶ jež byla vůbec první výstavou mapující symbolismus ve vizuálním umění na našem území.

I. Trienále jihočeských, severočeských a západočeských umělců v Chebu 1968 [17] – tak se nazývala přehlídka současné tvorby členů tehdejšího SČSVU a nepochybně jeden z nejvýraznějších projektů, který galerie do roku 1989 uspořádala. Trienále se zaměřilo na malířství, sochařství a grafiku mimo hlavní umělecká centra a snažila se tak alespoň po dobu svého trvání udělat jakési umělecké centrum z Chebu. Projekt byl unikátní především svým zaměřením na (mnohdy značně podceňované) regionální umění. „*Nešlo konečně na této výstavě o to akcentovat, zdůrazňovat tu či onu tendenci, ten či onen proud, ale o konfrontaci současné struktury výtvarného umění v oblastech.*“¹²⁷ V tomto ohledu se jednalo o první takovou akci u nás. Trienále se konalo ve všech prostorách hlavní budovy galerie, kde byl vystaven výběr¹²⁸ jednotlivých děl umělců z posledních tří let jejich tvorby. Celou akci kurátorsky zaštil PhDr. Jiří

¹²² Výstavní soubor byl sestaven z obrazového materiálu západočeských galerií a zapůjčen výměnnou za výstavu děl Olgy Boznaňské. – Jerzy Banach, *Olga Boznańska* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1967, nestr.

¹²³ Jerzy Banach, *Malarstwo czeskie 1900–1950* (kat. výst.), Muzeum Narodowe w Krakowie 1967.

¹²⁴ Nejvýrazněji byli zastoupeni francouzští umělci, především tzv. pařížská škola. Dále také grafici z Itálie, Jugoslávie, Německa, Švédska, Finska, Švýcarska, Finska, USA, Kuby, Chile a z Československa. – Jiří Siblík, *Světová grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1965, nestr.

¹²⁵ Na výstavě *Dodekadedr* byla zastoupena i taková jména jako Hans Arp, Josef Albers a Viktor Vasarely a z českých představitelů např. Zdeněk Sýkora či Jan Kubíček.

¹²⁶ Na výstavě byla představena díla ze sbírek NG, Galerie hlavního města Prahy, ZČG a Památníku národního písemnictví v Praze.

¹²⁷ Jiří Vykoukal, *I. Trienále jihočeských, severočeských a západočeských výtvarných umělců* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1968, nestr.

¹²⁸ Z původně přihlášených 476 prací od 147 autorů bylo přijato 168 prací od 76 autorů. Nejpočetněji byli zastoupeni umělci ze severních Čech. Akce měla díky „*pochopení nadřazených orgánů i slušné finanční podmínky.*“ – Zlata Huttová, Chebské trienále k 50. výročí, *Hraničář*, 22. 10. 1968, ročník IX, číslo 43 (55), Státní okresní archiv v Chebu, Fond Hraničář 1960–1980.

Vykoukal,¹²⁹ jenž trienále připravoval od konce roku 1967 nejprve jako externí pracovník NG a následně již jako pracovník GVU.¹³⁰ K výstavě vyšel rozsáhlý katalog¹³¹ a celou přehlídku završilo vyhlášení nejlepších děl hodnocených odbornou porotou [18].¹³²

Důležité je opět připomenout dobu, ve které se trienále konalo. Podzim 1968, doba krátce po srpnových událostech, jež nastartovaly normalizaci. Druhý ročník chebského trienále, dle tisku ještě na jaře roku 1971 řazen do programu galerie,¹³³ se tak již nikdy neuskutečnil a jeden z nejméně výrazných projektů galerie zůstal pouze u svého prvního a zároveň posledního ročníku.

5.5 Akviziční činnost – vznik stálé sbírky českého umění 20. století

„Některé galerie se v prvních fázích své činnosti mohly opírat o starší sbírky muzeálního charakteru, či rozvinutější zázemí kulturních tradic, některé však musily ve své akviziční a programové aktivitě, či v budování vhodných prostorů začít na neobdělané rovině.“¹³⁴

Na „neobdělané rovině“ začínala také GVU. V práci jsem výše již zmiňoval, že počáteční sbírka se opírala zejména o dlouhodobé zápůjčky z NG a částečně také o díla z chebského muzea či konfiskátů a darů. V této kapitole se tudíž zaměřím především na způsob, jakým galerie do svých sbírek získávala nová díla a na následnou podobu sbírky umění 20. století k roku 1972.

S dlouhodobým nákupem děl českého umění 20. století začala galerie v roce 1963 a následující rok již prezentovala první výsledky své práce na výstavě věnované přírůstkům. Výstavy přírůstků za jednotlivá období se později staly tradicí také u mnoha dalších regionálních galerií. Díky nim mohly galerie představit i díla, jež se nedostala do stálé expozice.

¹²⁹ Více viz 12.1 Medailony osobností galerie (abecedně).

¹³⁰ Informace mi zaslal PhDr. Jiří Vykoukal v květnu 2015.

¹³¹ Viz Vykoukal (pozn. 127).

¹³² Hlavní ocenění získali Vladimír Komárek (první cena za grafiku, druhá za malbu) a Jiří Seifert (druhá cena za sochařství), první ceny za malbu a sochařství nebyly uděleny. Třetí cenu za malířství získal Jiří Kayser a za sochařství Stanislav Nejd. Za grafiku získal druhou cenu Vladislav Suchánek a třetí Karel Valter. – Anonym, Soubor Vl. Komárka. I cena chebského trienále, *Hraničář*, 25. 2. 1969, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹³³ Anonym, Nový šat galerie, *Svobodné slovo*, 1. 5. 1971, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹³⁴ Jiří Kotalík – Miloslav Racek, *České umění 19. století* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1972, nestr.

Nová díla do svých sbírek galerie získávala hned několika způsoby. Prvním z nich byl samotný nákup, který probíhal většinou u příležitosti jednotlivých výstav. Výběr děl byl konzultován s pracovníky NG a konečný nákup musela schválit celostátní nákupní komise. V roce 1961 vstoupila v platnost směrnice ministerstva školství a kultury o zřizování a činnosti nákupních komisí galerií, díky níž se komise musela skládat z ředitele galerie, zástupců NG a SČSVU, nově také ze zástupců OV KSČ, Odborového svazu zaměstnanců školství, vědy, umění a tisku a zástupce národních výborů.¹³⁵ Dalším způsobem nabývání „nových“ exponátů byl převod zapůjčených děl z NG do trvalého vlastnictví GVU.¹³⁶ Mnoho děl určitých tendencí a umělců již nebylo možné nikde zakoupit a jejich převod byl jedinou možností, jak díla získat. Podstatnou část zápůjček měla NG převést do majetku GVU roku 1966¹³⁷ a roku 1972 galerie představila již vlastní sbírku umění 20. století bez jakýchkoli zápůjček. Sbírkou rozšiřovala také díla získaná převodem z Ministerstva školství a kultury, která ministerstvo každoročně nakupovalo. Tento způsob nabývání děl byl však poněkud problematický, jelikož ministerstvo s galeriemi své nákupy nekonzultovalo.¹³⁸ Galerie tedy neměly žádný vliv na podobu děl, která od ministerstva získávaly.

Sbírka, již galerie do roku 1972 nashromáždila, si kladla za cíl seznámit diváka s českým uměním od počátku 20. století až do současnosti. Zpočátku nákupy nejvíce ovlivňovala umělecká orientace Bojmíra Hutty, který preferoval tradicionalistickou linii české krajinomalby. Na konci 60. let však sbírku obohatila také díla jiných tendencí a rovněž díla současná. Tyto nákupy galerie uskutečnila především zásluhou PhDr. Jiřího Vykoukala, jenž měl v té době akviziční činnost na starosti.¹³⁹

K lepší představě o celkovém rozsahu sbírky může pomoci níže uvedená tabulka započítávající všechna díla ve sbírkách galerie.¹⁴⁰

¹³⁵ Kateřina Pažoutová et al., *OGV. 50 let Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě*, Jihlava 2003, s. 20.

¹³⁶ Převodem získala galerie také několik děl z GUKV.

¹³⁷ Viz Hutta (pozn. 4).

¹³⁸ Na nedomyšlenost aktivity upozorňoval Bojmír Hutta. – Viz Hutta (pozn. 4).

¹³⁹ Viz (pozn. 130).

¹⁴⁰ Reliéfní intarzie jsou započítány do položky *Sochy*. V sochařské sbírce je také započítáno několik sádrových kopií gotických soch.

Tabulka přírůstků 1961–1971

ROK	OBRAZY	SOCHY	GRAFIKA	KRESBA	CELKEM
1961	20	43	0	18	81
1962	41	2	0	0	43
1963	78	10	28	1	117
1964	21	0	49	51	121
1965	41	7	19	10	77
1966	12	0	0	3	15
1967	11	0	1	1	13
1968	32	5	1	5	43
1969	29	4	35	8	76
1970	31	2	47	4	84
1971	6	3	11	16	36
1961–71	322	76	191	117	706

Úvod instalace představující umění počátků 20. století prezentovala krajinářská tvorba umělců generace 90. let 19. století. Zastoupeni byli Antonín Hudeček [19], Miloš Jiránek¹⁴¹ či Jan Preisler.¹⁴² Největšího krajináře daného období, Antonína Slavíčka, však galerie po vrácení zápůjček z NG ve svých sbírkách neměla.

Český kubismus představovalo především bohatě zastoupené dílo Emila Filly [20], zahrnující jak díla z tvůrčího období skupiny Osma [21] a Skupiny výtvarných umělců [22], tak pozdější obrazy z let třicátých¹⁴³ a čtyřicátých [23]. Další členové skupiny Osma (Willi Nowak, Vincenc Beneš, Antonín Procházka a Otakar Kubín) byli ve sbírce zastoupeni díly z pozdějších období, kde již uplatňovali nové výrazové prostředky. Nicméně kubistické tendence ve sbírce představovala také díla Josefa Čapka¹⁴⁴ [24] a Václava Špály¹⁴⁵ [25], jejichž volnější přístup ke kubismu poukazoval i na jeho odlišné pojetí, než mohli

¹⁴¹ *Zbrojnická cesta – Na jezu* (1904).

¹⁴² *Studie k Černému jezeru* (1902).

¹⁴³ *Žena* (1932), *Zátiší* (1932), *Zápas býka se lvem* (1938).

¹⁴⁴ *Myjící se dítě* (1912), *Muž a žena* (1937).

¹⁴⁵ 10 krajin, portrétů a zátiší z rozmezí let 1907–1936.

návštěvníci pozorovat u Emila Filly. Za zmínku jistě stojí zápis z městské kroniky, kde je uvedeno, že se v únoru 1966 neznámý pachatel vloupal do galerie a odcizil díla Josefa Čapka, Emila Filly, Františka Tichého a Jana Zrzavého.¹⁴⁶ Přesnější informace o jejich následném navrácení se mi však dopátrat nepodařilo.

Z meziválečného umění se galerii během prvních deseti let podařilo nejúplněji zkompletovat krajinářsky a sociálně zaměřenou tvorbu. Nutno předem říci, že toto zaměření přetrvalo dále i pro nákupy v 70. a 80. letech. Po první světové válce se v umění začínaly objevovat sílící sociální tendence, které do své tvorby výrazně promítli umělci „Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko“. Galerie do svých sbírek získala hned několik děl Karla Holana [26] a Miloslava Holého [27], tedy dvou ze čtyř umělců zmiňované skupiny.

Z krajinářské tvorby 20. a 30. let vynikala ve sbírkách především díla členů výtvarného odboru Umělecké besedy – Vlastimila Rady, Vojtěcha Sedláčka a Václava Rabase [28]. Obzvláště výrazným úspěchem bylo získání kompletního Rabasova cyklu *Chleba* z roku 1939 představující v symbolické rovině Rabasovo přetrvávající téma, citové pouto k rodné zemi [29]. Jelikož cyklus nemohl být z důvodu svého rozsahu vystaven ve stálé expozici kompletní, věnovala mu galerie roku 1971 samostatnou výstavu.

Meziválečné umění dále představovala významná díla z tvorby Jana Zrzavého [30], imaginativních tendencí Aloise Wachsmanna [31] a Jindřicha Štýrského¹⁴⁷ a abstraktní tvorby Františka Foltýna [32]. Tato díla patřila k nejlepším přírůstkům vůbec a dodnes patří mezi největší klenoty sbírky.

Z imaginativních směrů vycházely později také výtvarné skupiny působící během i po druhé světové válce. Dané období ve sbírce představila tvorba umělců Skupiny 42 (František Gross, František Hudeček, Kamil Lhoták [33], Jan Smetana, Bohumír Matal, Jan Kotík [34], Karel Souček), skupiny Sedm v říjnu (František Jiroudek), Skupiny Ra (Václav Zykmond), ale také zcela osobitá tvorba Karla Černého [35].¹⁴⁸

¹⁴⁶ Josef Čapek „*Myjící se dítě*“, František Tichý „*Laskání s míčem*“, Jan Zrzavý „*Lodky*“, Emil Filla „*Zátiší se sklenicí*“. – Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1966*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV, číslo fondu 314, s. 8.

¹⁴⁷ *Obraz (V mlze)* (1927).

¹⁴⁸ *Večer na terase kavárny* (1935), *Trampův sen* (1936), *Milenci* (1942), *Moře u Nice* (1949).

GVU se na konci 60. let a počátkem let 70. zaměřila také na nákup děl poválečných. Ačkoliv se galerii podařilo získat několik významných děl, sbírka poválečného umění představovala nejvýraznější tendence 50.–60. let jen částečně.

Umělce vycházející po válce ze surrealismu zastupovali např. František Muzika¹⁴⁹ či Václav Tikal.¹⁵⁰ Závěr 40. let dále představuje významné dílo Františka Tichého [36]. Umění 50. a 60. let ve sbírce představila jak tvorba umělců působící již před válkou (Miloslav Holý, František Jiroudek, Jan Zrzavý), tak i mladší generace nastupující na výtvarnou scénu v 50. letech. Mladší generace se v té době sdružovala v několika výrazných uměleckých skupinách, z nichž se do sbírek podařilo získat několik zástupců Skupiny Máj (Richard Fremund, Josef Jíra, Stanislav Podhrázký), skupiny Trasa (Čestmír Kafka) či skupiny Křižovatka (Otakar Slavík [37]). Sbíрку dále výrazně obohatila informelní tvorba Jana Kotíka [38], Jaroslava Šerých,¹⁵¹ Zbyňka Sekala¹⁵² a Josefa Istlera.¹⁵³

Ucelenou sbírku českého sochařství 20. století galerie v té době neměla. Z umělců, jejichž sochy se galerii podařilo v prvních letech získat, uveďme Josefa Václava Myslbeka,¹⁵⁴ Emila Fillu [39], Otto Gutfreunda [40], z mladší generace Josefa Wagnera a Ladislava Zívra¹⁵⁵ a nejmladší sochařskou generaci představil Jan Koblasa.¹⁵⁶

O něco výraznější zisky slavila galerie v oblasti grafiky a kresby, kde vynikaly autorské celky několika umělců. V grafické sbírce to byly především soubory Františka Tichého a Josefa Šímy,¹⁵⁷ zatímco kresebnou sbírku nejpočetněji představovaly kresby Jindřicha Bubeníčka, Františka Tichého a studijní kresby Václava Rabase.¹⁵⁸

¹⁴⁹ *Zátiší v hnědém* (1948), *Strom s hlavou* (1955).

¹⁵⁰ *Odpoutaný Prometheus* (1945), *Obraz* (1946), *Pohyblivé iluze* (1964), *Postava podpíraná větrem s ptáčkem neuzitečným* (1965).

¹⁵¹ *Volná představa* (1962).

¹⁵² *Co bude?* (1965).

¹⁵³ *Obraz (Celle)* (1967).

¹⁵⁴ *Oddanost* (1880).

¹⁵⁵ *Pletařka* (nedatováno), *Postava* (nedatováno).

¹⁵⁶ *Velký zázrak* (nedatováno).

¹⁵⁷ Dále zastoupeni např. Max Švabinský, Emil Filla, Vojtěch Sedláček, Hanka Krawcec, Vladimír Komárek, Vladimír Suchánek, Vladimír Boudník a mnoho dalších.

¹⁵⁸ Dále zastoupeni Jan Preisler, Emil Filla, Willy Nowak, Bojmír Hutta a další.

Celkovou úspěšnost prvních let akvizičního programu galerie (zejména v oblasti malířství) dokládá i fakt, že mnoho získaných děl dodnes tvoří základ stálé expozice.¹⁵⁹

5.6 Výstavní síň Bartoloměj a stálá sbírka gotického sochařství

Vedle Alliprandiho radnice získala GVU v průběhu let pro své rostoucí sbírky další významné historické objekty. Již v roce 1963 začala galerie se správou gotického kostela sv. Bartoloměje [41],¹⁶⁰ ležícího na severním okraji historického jádra města. Po asanaci Chebu na přelomu 50. a 60. let se pro mnoho nově opravených historických objektů hledalo vhodné využití. Interiér bývalého křížovnického špitálního kostela dostavěného v roce 1414 se od počátku nabízel jako vhodné místo pro sbírku gotického sochařství místní provenience. K tomu nakonec slevily i tehdejší orgány státní správy, které poskytly potřebné finanční prostředky.¹⁶¹ K vypracování architektonické studie a projektu expozice byl přizván architekt Otto Rothmayer (1892–1966) z NG, jenž dokázal skloubit výstavní a koncertní prostor v jeden celek. Tím pádem zde mohla galerie vedle otevření stálé expozice gotického sochařství započít také svou bohatou koncertní činnost.¹⁶²

GVU se stala jedinou okresní galerií vlastníci vedle českého umění 20. století také významnou sbírku gotické plastiky [42], [43]. Ačkoliv chebská sbírka nepředstavovala tak závažné celky jako sbírky NG, Moravské galerie v Brně, Alšovy Jihočeské Galerie v Hluboké nad Vltavou, Galerie výtvarného umění v Litoměřicích a Západočeské galerie v Plzni, byla a doposud je významnou sbírkou místní umělecké tvorby 14. až 16. století.

Samotná sbírka *„vznikala postupně, většinou majetkovými převody z různých fondů a deponáty ze zničených a demolovaných světských i církevních*

¹⁵⁹ <http://www.gavu.cz/moderni-umeni/> (vyhledáno 21. 3. 2015).

¹⁶⁰ Dostavěn roku 1414 na místě bývalé kaple sv. Ducha. Interiéru dominuje mohutný ústřední sloup nesoucí křížovou klenbu. Ke konci druhé světové války byl kostel značně poškozen, po roce 1945 odsvěcen. Ve stejné době byla stržena ke kostelu přilehlá kaple sv. Václava. Při asanaci města prošel kostel rekonstrukcí a následně až do roku 1999 sloužil jako výstavní síň GVU.

¹⁶¹ Jiří Vykoukal, Z historické sbírky gotického sochařství Galerie výtvarného umění v Chebu, in: Karel Halla et al., *Umění gotiky na Chebsku*, Cheb 2009, s. 9.

¹⁶² Více viz kapitola 7 Klub přátel výtvarného umění a koncertní činnost.

objektů celého regionu (později pak i nákupy).“¹⁶³ Veřejnosti se poprvé představila 6. 9. 1964. Tehdy čítala na 31 soch, z nichž pouze 3 byly dříve publikovány.¹⁶⁴ Jelikož se sochy do sbírky dostávaly ve většině případů v nepříliš dobrém stavu, bylo nutné nejdříve provést restauraci, která probíhala ve dvou fázích – v 60. letech první, druhá poté v první polovině 70. let.¹⁶⁵ Zrestaurovaná sbírka a nově řešené prostory kostela sv. Bartoloměje se veřejnosti představily v roce 1967, zatímco již od roku 1965 v objektu probíhaly koncerty komorní hudby. Vedle restaurování probíhala také nutná katalogizace a odborné zpracování celé sbírky Janou Ševčíkovou. Její práci GVU v roce 1975 vydala v podobě rozsáhlého katalogu [44].¹⁶⁶ V té době výstavní síň Bartoloměj představovala již 60¹⁶⁷ plastik, z nichž velká část byla zapůjčena jinými institucemi.¹⁶⁸ Na přelomu let 1990 a 1991 byla chebská sbírka představena na výstavě *Středověká plastika ze sbírek Galérie výtvarného umění v Chebu* v kostele sv. Jiří v Praze¹⁶⁹ a nejnovějšímu zhodnocení se jí, a sochařství Chebska obecně, dostalo v roce 2009 od Michaely Ottové a Aleše Mudry.¹⁷⁰

Sbírka chebské gotiky představuje přehled místní výtvarné činnosti v rozmezí takřka dvou staletí – od poloviny 14. století do doby kolem roku 1530. Jedno z nejvýznamnějších děl ve sbírce představuje sedící madona¹⁷¹ z 60. let 14. století [45], jež byla v roce 1971 zapůjčena do Moskvy a Leningradu na výstavu české a slovenské gotiky.¹⁷² Z pozdější doby poté pochází např. Panna Marie s Ježíškem (polovina 15. století) či skupina soch „odpočívajícího Krista“ (první čtvrtina 16. století).

¹⁶³ Viz Vykoukal, (pozn. 161), s. 9.

¹⁶⁴ Stanislav Nedvěd, Malý rozhovor s ředitelem galerie umění. Kdo jednou přijde, *Hraničář*, 14. 4. 1964, ročník V, číslo 16. Státní okresní archiv v Chebu, Fond Hraničář 1960–1980.

¹⁶⁵ Stav jednotlivých soch konzultovali odborníci jako Albert Kutal, Jaromír Homolka a Jana Ševčíková. Samotné restaurátorské práce byly prováděny v 60. letech v dílnách D. Blažkové a J. Tesaře, v 70. letech restaurátéry M. Hamsíkem, R. Salmonovou, K. Stádníkem, J. Tesařem a B. Zemánkem. – Viz Vykoukal, (pozn. 161), s. 10.

¹⁶⁶ Viz Ševčíková – Peřas (pozn. 21).

¹⁶⁷ Anonym, Vzácné gotické plastiky, *Svobodné slovo*, 25. 7. 1975, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹⁶⁸ Téměř polovinu do sbírky zapůjčily jiné instituce jako muzea v Chebu, ve Františkových Lázních, v Tachově, Aši apod.

¹⁶⁹ Výstava se konala od 16. 10. 1990 do 6. 1. 1991 a připravila ji GVU ve spolupráci s NG. – Anonym, Sakrální krása, *Občanský deník*, 27. 10. 1990, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹⁷⁰ Viz Ottová – Mudra (pozn. 22).

¹⁷¹ Dnes jsou k ní také přiřazovány sochy sv. Jana Křtitele a sv. Jana Evangelisty.

¹⁷² Ludmila Vomelová, Chebská madona do Moskvy a Leningradu, *Hraničář*, 17. 8. 1971, novinový výstřižek, Archiv GVU.

GVU sbírku rozšiřovala také po roce 1989¹⁷³ a výstavní a koncertní síň Bartoloměj využívala po revoluci dalších deset let. Roku 1999 však byla galerie nucena v rámci zákona o restitucích církevního majetku kostel vrátit Rytířskému řádu Křížovníků s červenou hvězdou.¹⁷⁴ Nový domov sbírka našla roku 2004 v kostele sv. Kláry,¹⁷⁵ odkud se poté roku 2013 přemístila do hlavní budovy galerie, kde je k vidění v nejnovější podobě dodnes.¹⁷⁶

5.7 Zámek Starý Hrozňatov a „nemocnice plastik“ v přírodě

„Najít pochopení pro záchranu nebylo snadné. Muselo se prosit, někdy doslova i na kolenou. Prostě žebrot.“¹⁷⁷

Další budovou, která se galerii podařila získat, byl zámek ve Starém Hrozňatově (do roku 1945 Kinsberg) [46]. Zámku, nacházejícímu se 6 km od Chebu a necelého půl kilometru od německých hranic, vévodí románská věž z klasového zdiva, o níž Goethe údajně prohlásil: *„Kdyby takovou věž měl Výmar, obdivoval by ji celý svět.“¹⁷⁸* Zejména díky usilovné práci Bojmíra Hutty ji na přelomu 60. a 70. let mohli krátce obdivovat také umělci a další návštěvníci z Chebu a okolí. Hrozňatovský zámek se stal totiž na několik let místem konání řady zajímavých kulturních akcí pořádaných GVU a Klubem PVU.

Původně románský hrad Kinsberg byl založen již ve 12. století a první zmínky o něm pochází z roku 1217. V průběhu staletí byl několikrát přestavěn,¹⁷⁹ za třicetileté války pobořen a dnešní podobu určují zejména pseudogotické přestavby z 80. let 19. století. V roce 1945 byl zámek zestátněn, následně zde krátkou dobu sídlil MNV, v letech 1950–65 sloužil pohraniční stráží a postupně chátral.¹⁸⁰ Stále se horšící stav památky měl být po odchodu

¹⁷³ Roku 2007 např. sbírku obohatila významná expresivní *Pieta z dominikánského kláštera v Chebu* z poloviny 14. století.

¹⁷⁴ Viz Vykoukal, (pozn. 161), s. 10.

¹⁷⁵ Expozici v kostele sv. Kláry navrhl arch. Vladimír Hora.

¹⁷⁶ <http://www.gavu.cz/gotika/> (vyhledáno 8. 3. 2015).

¹⁷⁷ Slova Bojmíra Hutty k záchraně zámku ve Starém Hrozňatově. – S. Trnka, Návod na záchranu historické památky, *Zemědělské noviny*, 8. 5. 1969, novinový výstřižek, Archiv GVU.

¹⁷⁸ *Ibidem*.

¹⁷⁹ 1233 raně gotická přestavba, v druhé polovině 16. či na začátku 17. století přestavba renesanční, po roce 1824 přestavba na pozdně barokní zámek, 80. léta 19. století pseudogotické přestavby.

¹⁸⁰ <http://www.pamatkyaprirodakarlovarska.cz/stary-hroznatov-hrad-a-zamek-kinsberg/> (vyhledáno 21. 2. 2015).

pohraniční strážě, tím pádem po ztrátě důvodu své další existence, zpečetěn odstřelením.¹⁸¹ Takovýto přístup k památce v pohraničí by bohužel nebyl žádnou výjimkou. O to více si dnes musíme cenit odhodlání Bojmíra Hutty a dalších nadšenců zámek nejen zachránit, ale najít mu také nové využití. Že to však neměli s tehdejšími správními orgány vůbec jednoduché, dokazují již Huttova slova z úvodu kapitoly.

Galerie zámek pod svou správu získala 4. 9. 1965 v rámci „předávání kulturních památek do správy organizací a kulturních zařízení“. Celý objekt měl být ochraňován a udržován jako kulturní památka, zejména pak sklepení a románská věž.¹⁸² Jelikož galerie zámek získala v dezolátním stavu, musela v první řadě provést nutnou rekonstrukci celého objektu.¹⁸³ Po ní byl zámek slavnostně otevřen 20. 12. 1968.

Celý objekt [47] byl přizpůsoben potřebám galerie, Klubu PVU a Klubu MPVU k pořádání výstav a dalších kulturních¹⁸⁴ a společenských akcí.¹⁸⁵ Těmto potřebám sloužil především zrekonstruovaný společenský sál [48]. Zámek měl však také sloužit jako útočiště pro samotné umělce, pro které byly připravovány dva podstřešní ateliéry a sochařská dílna v zámeckém parku.¹⁸⁶ Ve valeném románském sklípku dále vznikla vinárna a zbývající prostory zámku fungovaly jako depozitář.¹⁸⁷

Nejzajímavějším, avšak nikdy plně neuskutečněným projektem, byla přeměna rozsáhlého zámeckého parku na tzv. „nemocnici plastik“. Jednalo se vůbec o první takové zařízení na záchranu památek v republice.¹⁸⁸ Pracovníci galerie¹⁸⁹ začali na zámku shromažďovat sochy z nejrůznějších míst regionu,¹⁹⁰

¹⁸¹ Dagmar Palacká, Proč nevyletěl do povětří, *Zemědělské noviny*, 19. 8. 1969, novinový výstřížek, Archiv GVU.

¹⁸² Anonym, Ke komentáři bez komentáře, *Hraničář*, 13. 7. 1971, novinový výstřížek, Archiv GVU.

¹⁸³ Hlavní rekonstrukční práce probíhaly do roku 1968 a její náklady se vyšplhaly něco málo přes polovinu nákladů na demolici. Celkové náklady na opravu činily 1 250 000 korun, zatímco zbořen měl být zámek za 500 000 korun. – Iša Týbl, Modrá vlajka nad černou věží, *Ahoj na sobotu*, 3. 6. 1971, novinový výstřížek, Archiv GVU.

¹⁸⁴ „*Konaly se zde diskuze a schůzky s účastníky chebských hudebních festivalů, s herci pražských divadel, s umělci, teoretiky a kulturními pracovníky našimi i zahraničními.*“ – Viz Doležal – Pánková (pozn. 17), nestr.

¹⁸⁵ Rovněž se zde konala zasedání a schůze MNV a ONV v Chebu.

¹⁸⁶ Viz Vykoukal – Hutta (pozn. 7).

¹⁸⁷ Především pro plastiky, jež nemohly být instalovány v zámecké zahradě.

¹⁸⁸ Viz Týbl (pozn. 183).

¹⁸⁹ Sochařskou sbírku v přírodě měl na starosti PhDr. Jiří Vykoukal.

¹⁹⁰ Většinou se jednalo o sochy ze hřbitovů, křižovatek cest, božích muk apod.

kde o ně od konce války často nikdo nejevil zájem¹⁹¹ a většina z nich se tudíž nacházela ve velmi špatném stavu.¹⁹² Prvním svozům předcházela předběžná dokumentace, často však bylo velmi obtížné odhadnout umělecko-historické souvislosti a skutečnou hodnotu soch.¹⁹³ Jakmile se sochy dostaly na zámek, většina z nich musela projít nutnou restaurací. Po ní se již některé vracely zpět do veřejného prostoru, další pak našly své místo v zámeckém parku [50]. Koncipování celé sbírky konzultovali pracovníci galerie s řadou odborníků¹⁹⁴ u nás i v zahraničí, kteří měli s podobnými sbírkami zkušenosti.¹⁹⁵

Aby se zámecká zahrada nestala sbírkou „mrtvých kamenů“, měla být obohacena také sochařstvím současným.¹⁹⁶ Sbírkou měly průběžně doplňovat plastiky z galerií z celého Československa a také díla, jež mohla vznikat přímo na místě. Pracovníci galerie plánovali pořádat po dvou letech se opakující výstavu *Socha a krajina*, jež měla být obdobou sochařských symposií v Olomouci či Hořicích.¹⁹⁷ V této souvislosti můžeme opět zmínit Vladimíra Levoru a jeho aktivity na hradu a zámku Klenová, kde rovněž vznikala expozice plastik v přírodě.¹⁹⁸

Expozice plastik v zahradě hrozňatovského zámku měla být veřejnosti představena roku 1972,¹⁹⁹ avšak všechny plány překazila nastupující normalizace. Z důvodu své polohy v pohraničním pásmu byl zámek i přes výrazný nesouhlas Bojmíra Hutty roku 1972 galerii zabrán a předán zpět ministerstvu vnitra.²⁰⁰ Jistou představu o plánované expozici soch v přírodě si dnes můžeme udělat návštěvou areálu Maria Loreto nedaleko Starého Hrozňatova, kde je vystaveno několik soch [50], jež galerie na přelomu 60. a 70. let na zámku nashromáždila.

¹⁹¹ Díla byla neudržována, často dokonce ničena, nově dosídlenými obyvateli, kteří k místu a jejím památkám neměli žádnou úctu. – Jiří Kozák – Zlata Huttová, *6. cyklus koncertů Hudba a výtvarné dílo*, Galerie výtvarného umění v Chebu, 1971, nestr.

¹⁹² Mnoho soch bylo dokonce určeno k demolici. – Viz Palacká (pozn. 181).

¹⁹³ Viz Kozák (pozn. 191), nestr.

¹⁹⁴ Sbírkou konzultovali se zástupci města Zwolle v Holandsku, kde byla instalována podobná sbírka plastik. Dále s ředitelem galerie v Berlíně, Františkem Peťasem z Ústavu památkové péče v Praze a sochařem a restaurátorem Jožkou Antkem, jež byl celým úkolem pověřen.

¹⁹⁵ Viz Vykoukal – Hutta (pozn. 7).

¹⁹⁶ Viz Kozák (pozn. 191), nestr.

¹⁹⁷ Viz Vykoukal – Hutta (pozn. 7).

¹⁹⁸ Josef Kodym, Vzpomínání na Vladimíra Levoru a Vilmu Vrbovou-Kotrbovou, in: Hana Kristová (ed.), *50 let Galerie Klatovy / Klenová*, Klatovy 2014, s. 8.

¹⁹⁹ Viz Anonym (pozn. 182).

²⁰⁰ <http://encyklopedie.cheb.cz/cz/osudy/bojmir-hutta> (vyhledáno 17. 3. 2015).

5.8 Sbíрка chebských reliéfních intarzií

Chebské reliéfní intarzie je dnes již zažitý terminus technicus pro specifickou výzdobu nábytku vznikající v 17. a 18. století v Chebu, později také v Praze. „*Technika spočívala v kombinaci klasické intarzie s použitím reliéfní klížené řezby, náročně sestavované z drobných, barevně odlišných částí.*“²⁰¹ Její počátky datujeme do první čtvrtiny 17. století a spojujeme s osobou Adama Ecka (1604–1664). Reliéfní intarzie se následně staly specifikem několika, často spřízněných, chebských nábytkářských a řezbářských rodin,²⁰² které přijímaly zakázky z celé Evropy. Proto lze dnes vidět příklady chebských reliéfních intarzií v mnoha evropských muzeích a galeriích, z nichž nejvíce vyniká Victoria and Albert Museum v Londýně, kde se nachází nejcennější sbírka těchto prací.²⁰³

Malou kolekci chebských reliéfních intarzií od roku 1962 shromažďovala také GVU. Ačkoliv je galerie vystavovala již při otevření galerie, stálější místo v galerii sbírka našla v roce 1972, kdy byla představena v kabinetu ve druhém patře hlavní budovy. Ke sbírce následně roku 1975 vyšla brožura, kterou zpracoval tehdejší ředitel galerie František Peťas.²⁰⁴ V té době GVU v kabinetu vystavovala 14 exponátů, z nichž 11 pocházelo z galerijního fondu, další 3 byly zapůjčeny.²⁰⁵ Jednalo se o nesignované, přesto velmi kvalitní práce, které jsou připisovány dílnám Adama Ecka a Jana Jiřího Fischera.²⁰⁶ Až na jeden sekretář [51], jenž dodnes na schodišti hlavní budovy připomíná bývalou sbírku, byly v kabinetu vystaveny výhradně desky z dnes již definitivně ztraceného nábytku.

Vedle již zmiňovaného Františka Peťase se chebskými reliéfními intarziemi zabývali také Jiří Vykoukal²⁰⁷ a především Marie Mžýková.²⁰⁸ Pro všechny však byly výchozí informace nashromážděné bývalým ředitelem

²⁰¹ Viz Mžýková (pozn. 23), s. 8.

²⁰² Mezi další významné tvůrce dále řadíme Jana Jiřího Fischera, Jana Karla a Jana Mikuláše Haberstupfa či Mikoláše Haberlitze.

²⁰³ Okolo 30 prací se rovněž nachází v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Praze, 110 prací roztroušených po českých hradech a zámcích atd. – Viz Mžýková, (pozn. 23), s. 17.

²⁰⁴ František Peťas, *Chebské reliéfní intarzie*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.

²⁰⁵ Zapůjčeny Krajským střediskem státní památkové péče a ochrany přírody Středočeského kraje v Praze.

²⁰⁶ Jiří Vykoukal, Reliéfní intarzie, in: Zlata Huttová (red.), *4. festival komorní hudby v Chebu*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1969, s. 14–17.

²⁰⁷ Ibidem, s. 14–18.

²⁰⁸ Viz Mžýková (pozn. 23).

chebského muzea Heribertem Sturmem, jenž se reliéfními intarziemi zabýval dlouhodobě.²⁰⁹ Marie Mžýková problematiku zpracovala komplexněji v souvislosti s výstavou chebských reliéfních intarzií konané na přelomu let 1986 a 1987 ve Středočeské galerii, GVU a ZČG [52].²¹⁰ Na výstavě byla vedle chebských reliéfních intarzií ze sbírek GVU zastoupena díla z dalších českých muzeí, galerií a státních zámků, ale také z muzeí v Berlíně a Drážďanech.

5.9 Putovní výstavy a výstavní síň Sevastopol

Jelikož tehdejší režim nechtěl ve „výchově uměním“ opomíjet pracující lid z okolních měst, měly regionální galerie často na starosti také pořádání výstav putovních. Z dnešního pohledu se však jednalo o činnost značně problematickou, jelikož se mnoho takových výstav konalo za naprosto nevyhovujících podmínek. Již Bojmír Hutta upozorňoval na nevhodné prostory, nedostačující zabezpečení vystavených exponátů a také na značně pokulhávající obsahovou kvalitu jednotlivých výstav.²¹¹ Mnoho měst na akce nemělo kompetentní pracovníky a většina výstav se rovněž potýkala se značným nepochopením místních, tím pádem i velmi nízkou návštěvností.²¹²

Ačkoliv GVU v prvních letech uspořádala desítky výstav v mnoha okolních městech,²¹³ nejvýrazněji se zaměřila na blízké Františkovy Lázně. Zde galerie v srpnu 1964 dokonce otevřela vlastní výstavní síň Sevastopol,²¹⁴ jež měla sloužit především návštěvníkům lázní [53]. Ačkoliv výstavní síň galerie provozovala jen do roku 1966, podařilo se jí zde uspořádat 6 výstav českého umění 20. století [54], většinou ze sbírek NG a GVU.

²⁰⁹ Heribert Sturm, *Egerer Reliefintarsien*, München 1961.

²¹⁰ Výstavu pořádala NG, Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze, ZČG, GVU, Státní ústav památkové péče a ochrany přírody v Praze.

²¹¹ Viz Hutta (pozn. 4).

²¹² Ibidem.

²¹³ V Kynžvartu, Mariánských Lázních, Stříbře, Kraslicích, Aši atd.

²¹⁴ Národní třída č. 7, lázeňský dům Sevastopol. – Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1964*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV, číslo fondu 314, s. 30.

6 GVV V LETECH 1972–1985

6.1 Úvod

Časové vymezení následující kapitoly je opět zvoleno s ohledem na dobovou situaci v tehdejší Československu. Jedná se o období, kdy se u nás nejvíce projevovala normalizace společnosti a kultury, již nastartovaly události ze srpna 1968 a jejímž ideologickým východiskem se stalo *Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti* z prosince roku 1970. Normalizace znamenala opětovné hlídání centrálně řízené kultury, odstříhnutí československého umění od mezinárodního dění a rovněž vytvoření hluboké brázdý mezi umělci oficiálními a nonkonformními.²¹⁵ Dosavadní svaz výtvarníků byl zrušen a místo něj na konci roku 1970 vznikl normalizovaný SČVU,²¹⁶ ve kterém se sdružovali „oficiální“ umělci. Ostatní členové bývalého svazu byli zařazeni do ČFVU, což je alespoň vyvazovalo z všeobecné pracovní povinnosti.²¹⁷ Mnoho umělců však volilo úplnou rezignaci či dokonce emigraci z vlasti. Roku 1971 také přestaly vycházet časopisy *Výtvarné umění*, *Tvar* a *Výtvarná práce*, jež nahradil normalizovaný týdeník *Tvorba* či od roku 1977 časopis SČVU *Výtvarná kultura*.

Složitá kulturní a společenská situace, v níž se Československo v 70. a 80. letech nacházelo, se samozřejmě musela projevit také na činnosti státních galerií. Již jsem zmiňoval „personální čistky“, které se v první polovině 70. let dotkly např. GVV či GKK. Dále měla normalizace výrazný vliv na podobu výstavního a akvizičního programu (více viz níže). Nad výstavní činností západočeských galerií měli nově výrazný dohled normalizovaní umělci krajské pobočky SČVU v Plzni²¹⁸ a nové přírůstky byly „ovlivňovány působením externích členů nákupních komisí, delegovaných z řad režimem akceptovaných umělců i povinnými odběry děl z tzv. ministerských nákupů.“²¹⁹ I přes tyto nesnadné podmínky si však galerie dokázala udržet poměrně vysokou úroveň a vedle českých klasiků do

²¹⁵ Viz Šetlík (pozn. 34), s. 369.

²¹⁶ SČVU byl přísně výběrový, jeho členy se stalo pouze 8% bývalých členů SČSVU, z nichž 80% vlastnilo legitimaci KSČ. – Viz Petišková (pozn. 35), s. 450.

²¹⁷ Jiří Ševčík (ed.) – Pavlína Morganová (ed.) – Dagmar Dušková (ed.), *České umění 1938–1989*, Praha 2001, s. 459.

²¹⁸ Vladimír Přibíl, *Ve zpětném zrcátku*, in: Vladimír Přibíl et al., *Galerie umění Karlovy Vary 1953–2013*, Karlovy Vary 2013, s. 36.

²¹⁹ <http://www.citem.cz/promus11/images/3CG/SbirkaPopis.htm> (vyhledáno 20. 4. 2015).

svých sbírek získat a na výstavách představit rovněž tvorbu umělců „neoficiálních“, jež by ve větších městech neprošla.

Složitost tehdejší doby patřičně ilustruje např. situace po představení výstavy děl Františka Štorka a Jaroslavy Pešicové, kvůli níž byli někteří pracovníci galerie dokonce předvoláni na odbor kultury ONV. Mgr. Božena Vachudová,²²⁰ jež do galerie nastoupila roku 1976, vzpomíná, že např. musela vysvětlovat Štorkova díla, proč byla v expozici umístěna torza apod.²²¹ Jisté problémy vyvstaly rovněž při pořádání výstavy Vladimíra Preclíka roku 1978 [55], proti které se měl tehdy postavit Alois Sopr,²²² „normalizovaný“ člen SČVU.

V tomto nesnadném období přebíral galerii po odchodu Bojmíra Hutty PhDr. František Peřas (1912–1976),²²³ jenž zde působil již od roku 1968 jako externí pracovník. Peřas však vedl galerii pouze čtyři roky. Po jeho smrti v roce 1976 nastoupila na post ředitelky Ludmila Vomelová (* 1944),²²⁴ nejprve jen z pověření, ale roku 1977 již byla jmenována právoplatnou ředitelkou.²²⁵ Mgr. Božena Vachudová zmiňuje, že ředitelka Vomelová dokázala dát galerii i v nelehké době vysokou společenskou úroveň a patřičné renomé. I během normalizace se jí dařilo na poměrně kvalitní výstavní a koncertní program a jiné doprovodné akce přitáhnout početné obecní občanstvo a učinit tak z galerie významné kulturní a společenské centrum města Chebu.

6.2 Výstavní činnost v hlavní budově

Ani GVU se bohužel nevyhnuly v té době povinné přehlídce ideologické tvorby a prezentace přátelských styků s dalšími socialistickými zeměmi. Muzea a galerie hrála v té době totiž důležitou kulturně výchovnou a vzdělávací roli, jež měla sloužit režimu.

Již roku 1970 se v regionálním týdeníku *Hraničář* objevil článek V. Kulštejna, v němž galerii doporučuje výraznější napojení na umění Sovětského

²²⁰ Více viz 12.1 Medailony osobností galerie (abecedně).

²²¹ Informace mi sdělila Mgr. Božena Vachudová 10. 2. 2015 v Karlových Varech.

²²² Ibidem.

²²³ Více viz 12. 1 Medailony osobností galerie (abecedně).

²²⁴ Více viz 12. 1 Medailony osobností galerie (abecedně).

²²⁵ Viz (pozn. 130).

svazu a pořádání více výstav komunistických umělců.²²⁶ Galerie článku jistým způsobem „vyhověla“ již 2. 10. 1973, kdy v rámci přátelských styků se sovětským partnerským městem Nižním Tagilem otevřela v hlavní budově „Síň družby“, vystavující různé dokumenty ze vzájemných jednání.²²⁷

Z výstav, jež měly výrazný politicko-výchovný charakter, uveďme např. výstavy *Pionýrská organizace – nejmladší směna budovatelů socialistické společnosti*, *Kuba v dílech umělců AVS*, *Pionýři dětem* a zejména výstavu *30 vítězných let hraničářského Chebska*, která se konala u příležitosti oslav osvobození a zaplnila všechny prostory hlavní budovy.²²⁸

V galerii se však za normalizace konalo také velké množství mnohem zajímavějších výstav. Na počátku 70. let se galerii ještě podařilo navázat na předchozí spolupráci se zahraničními institucemi v Krakově a v Drážďanech. V roce 1973 se v GVU objevila výstava *Młoda Polska*²²⁹ a následující rok výstava *200 let malířství v Drážďanech*.²³⁰ Těmito výstavami však spolupráce bohužel skončila.

Významné výstavy do galerie přinesla opět spolupráce s NG. Jelikož NG v 70. letech neměla stálou expozici 20. století, připravovala mnoho výstav moderního umění pro regionální galerie.²³¹ V Chebu se tak objevily výstavy *Osma*, *Tvrdošíjní*, *Umělecká beseda* a *České sochařství 19.–20. století*. Z dalších výstav uveďme např. *Ruské a sovětské umění ze sbírek NG*, *Grafické listy 5 staletí ze sbírek NG* či *Flámské malířství doby Rubensovy*. Poměrně častými se staly rovněž výstavy umění exotických kultur, jež galerie pořádala ve spolupráci s NG, NM a NPM. V GVU se uskutečnily výstavy *Umění východní Asie*, *Umění Egypta* [56], *Orientální závěsy*, *Umění černé Afriky* [57] či *Indonéské tkaniny*. Tyto výstavy vzešly především z iniciativy provozního náměstka galerie Václava Šoupy.²³²

²²⁶ V. Kulštejn, Malé doporučení galerii socialistické výspy, *Hraničář*, 12. 5. 1970, novinový výstřižek, Archiv GVU.

²²⁷ Anonym, Umocněné přátelství. Síň družby otevřena, *Hraničář*, 9. 10. 1973, novinový výstřižek, Archiv GVU.

²²⁸ V té době rovněž v Sokolově výstava *Člověk, práce, socialismus* a v Rokycanech *30 vítězných let socialismu na Rokycansku*. – Anonym, Výstavy k 30. výročí osvobození, *Pravda*, 1. 5. 1975, novinový výstřižek, Archiv GVU.

²²⁹ Výstavu připravila AJG se ZČG ve spolupráci s Krakovským národním muzeem. – Anonym, „Młoda Polska“ u nás, *Zemědělské noviny*, 29. 5. 1973 novinový výstřižek, Archiv GVU.

²³⁰ Výstava drážďanských nových mistrů (60 obrazů) u příležitosti 25. výročí vzniku NDR. – Anonym, Výstava mistrů, *Pravda*, 15. 3. 1974, novinový výstřižek, Archiv GVU.

²³¹ Viz Příbil (pozn. 218), s. 32.

²³² Viz (pozn. 221).

Z monografických výstav byla nadále věnována velká pozornost umělcům první poloviny 20. století. V GVV se uskutečnily výstavy Mikoláše Aleše, Maxe Švabinského, Antonína Hudečka, Antonína Slavíčka, Václava Špály, Josefa Václava Myslbeka [58], Otto Gutfreunda, Jana Štursy, Vincence Makovského [59] a mnoha dalších. Režimem „oblíbení“ byli tehdy také umělci sociálních tendencí 20. a 30. let. Galerie v průběhu let představila tvorbu všech čtyř umělců „Sociální skupiny Ho-Ho-Ko-Ko“, ale také díla Vlasty Vostřebalové-Fischerové [60].

Velké množství výstav se také zaměřilo na prezentování poválečného a současného umění. Zde byli z velké části prezentováni „oficiální“ a „národní“ umělci jako Rudolf Svoboda, Adolf Zábanský, Radomír Kolář, Zdeněk Hošek, Alois Sopr a mnoho dalších. Nicméně objevily se rovněž výstavy umělců, kteří oscillovali někde na hranici mezi oficiálním a nonkonformním uměním a jejichž tvorba byla v dobovém poměru mnohem kvalitnější a originálnější. Zde uveďme např. Františka Ronovského, Jiřího Johna, keramickou tvorbu Pravoslava, Jindřišky a Šárky Radových, Jitku a Květu Válovou, Josefa Jíru či Ivana Ouhela. Již na přelomu let 1974 a 1975 se v GVV také konala na tehdejší poměry ojedinělá výstava *Osm mladých grafiků* [61], na níž vystavovali Jiří Načeradský, Oldřich Kulhánek, Petra Orišková a další.

Z dalších československých institucí galerie výrazně spolupracovala s Galeríí umění v Karlových Varech (GUKV) a Východoslovenskou galerií v Košicích (VSG). Zejména činnost první zmiňované tehdy v porovnání s jinými galeriemi velmi vynikala. Ještě na konci 60. let pořádala významné výstavy *Nová citlivost*, *Klub Konkretistů* a další důležité výstavy pak pořádala na počátku 80. let – *Absolventi AVU z let 1973–1974*, *Josef Šíma*, *Theodor Pištěk* a další.

6.3 Výstavní a koncertní síň Klára

Poslední budovu, kterou musíme v souvislosti s GVU zmínit, je unikátní barokní kostel sv. Kláry [62]. Ačkoliv galerie budovu do svých služeb získala již v roce 1965, veřejnosti ji slavnostně otevřela až 3. 12. 1975.

Kostel sv. Kláry bývá řazen do tzv. české radikálně barokní skupiny, jež je pravděpodobně dílem Kryštofa Dientzenhofera (1655–1722). Kostel stojí na Františkánském náměstí na místě původně gotické kaple postavené v letech 1460–1469, která však musela být na konci 17. století kvůli vážným poškozením z období třicetileté války zbourána.²³³ Již v letech 1707–1711 si však klarisky nechaly postavit novou kapli, nynější kostel/kapli sv. Kláry. Klášteru klarisek však budova sloužila jen do roku 1782, kdy byl klášter po josefinských reformách zrušen. Po zrušení kláštera a zesvětštění kostela sloužila budova jako skladiště, později jako pivovarská lednice a v letech 1918–1945 v něm byl umístěn německý památník obětem první světové války.²³⁴ Po druhé světové válce budova našla vhodné využití až roku 1965, kdy objekt převzala GVU.

S členitým prostorem kostela si však dlouho nikdo nevěděl rady. Velkým problémem se dlouhou dobu jevílo zejména využití prostoru bývalého presbytáře. Až roku 1969 přišel architekt Marcel Šulc s návrhem umístit do presbytáře varhany, původně předpokládané na kůru [63]. Unikátní varhany vyrobené dle Šulcova návrhu n.p. Varhany Krnov²³⁵ nejenže citlivě zapadly do prostoru, ale staly se i jeho dominantou [64].²³⁶ Galerie tak získala nový prostor k pořádání pravidelných varhanních, orchestrálních, sborových i komorních koncertů.²³⁷

Prostor však měl sloužit také k účelům výstavním. Pracovníci galerie zvažovali, zda se zde zaměřit na barokní či současné umění, zda na sochařství, malbu či umělecké řemeslo,²³⁸ ale také jestli zde vytvořit stálou expozici nebo

²³³ Václav Šoupa, Výstavní a koncertní síň Klára, in: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 21.

²³⁴ *Ibidem*.

²³⁵ „V uplynulém roce vyrobili mistři v Krnově osm královských nástrojů, z nichž zvláště pozoruhodný je ozdobou Galérie výtvarných umění v Chebu. Je vybaven elektronickou pamětí a jeho rejstřík sestává ze 49 hlasů rozdělených na tři manuály.“ – Anonym, *Hudba na českých nástrojích, Lidová demokracie*, 3. 2. 1975, novinový výstřižek, Archiv GVU.

²³⁶ Viz Šoupa (pozn. 233), s. 24.

²³⁷ Více viz kapitola 7 Klub přátel výtvarného umění a koncertní činnost.

²³⁸ Původně zde bylo zamýšleno vystavovat chebské reliéfní intarzie.

pořádat výstavy krátkodobé.²³⁹ Nakonec se zde zhruba jednou ročně pořádaly výstavy měnné, zaměřené na současné sochařství a malířství, ale rovněž na tvorbu textilní. Výstavní činnost zahájila roku 1977 výstava Jaroslavy Pešicové a Františka Štorka a v dalších letech zde galerie představila tvorbu Vlastimila Květenského, Jany Paulové, Mirči Eremiášové, Kapky Touškové, Běly Suché, Květy a Antonína Hamsíkových, Oldřicha Eichlera či Ludmily Kaprasové. Dále se zde objevily orientální závěsy ze sbírek NG či výstava *Mistrovská díla ze sbírek západočeských zámků*, jež předrevoluční výstavní činnost v budově uzavírá. Na přelomu let 1985–86 totiž poškodilo zemětřesení klenbu a všechny akce v Kláře musely být zrušeny.²⁴⁰

Věřejnosti se Klára opět představila po rekonstrukci v červnu 1991²⁴¹ a galerii sloužila další dvě desítky let. V letech 2001–2003 prošel rekonstrukcí interiér a roku 2004 zde galerie instalovala sbírku gotických plastik, jež zde byla umístěna až do roku 2013, kdy galerie po přestěhování sbírky do hlavní budovy předala kostel městu Cheb.²⁴²

6.4 Akviziční činnost

Akviziční činnost let 1972–1985 se podobá struktuře činnosti výstavní. Galerie obohacovala své sbírky jak uměním z první, tak z druhé poloviny 20. století, kde nakupovala především díla „oficiální“ či díla tzv. „na hranici“. Akviziční činnost let 1972–1985 pracovníci galerie zpracovali ve třech katalozích z let 1976,²⁴³ 1981²⁴⁴ a 1986,²⁴⁵ které galerie vydávala u příležitosti výstav nových přírůstků [65]. V této souvislosti zmiňme také výstavu přírůstků *Umění ze sbírek západočeských galerií* (ZČG, GUKV, GVU), jež se konala v letech 1978 a

²³⁹ Viz Šoupa (pozn. 233), s. 24–25.

²⁴⁰ Zlata Huttová, Zpráva o stavu „Kláry“, *Hraničář*, 3. 3. 1987, novinový výstřižek, Archiv GVU.

²⁴¹ Anonym, Klára vítá nápadníky, *Nová pravda*, 6. 6. 1991, novinový výstřižek, Archiv GVU.

²⁴² *Výroční zpráva 2013*, Galerie výtvarného umění v Chebu 2013, s. 3. –

http://www.gavu.cz/data/487-vyrocní_zpráva_gavu_cheb_2013.pdf (vyhledáno 20. 4. 2015).

²⁴³ Viz Peřas (pozn. 18).

²⁴⁴ Viz Vachudová (pozn. 19).

²⁴⁵ Viz Vachudová (pozn. 20).

1979 ve všech třech galeriích [66]. V katalogu výstavy²⁴⁶ je rovněž popisován způsob, jakým jednotlivé instituce nová díla získávaly.

Způsoby nabývání nových děl do GVU se od předchozího období nezměnily. Část získaných děl pochází z pořádaných výstav, jiné z pozůstalostí, od sběratelů a soukromých majitelů a část také galerie získávala dary.²⁴⁷ Níže opět uvádím tabulku přírůstků za dané období.²⁴⁸

Tabulka přírůstků 1972–1985

ROK	OBRAZY	SOCHY	GRAFIKA	KRESBA	CELKEM
1972	23	7	10	0	40
1973	36	22	226	38	322
1974	29	6	241	7	283
1975	13	37	34	28	112
1976	2	2	0	1	5
1977	37	11	28	71	147
1978	17	7	14	7	45
1979	33	3	13	19	68
1980	14	5	3	6	28
1981	14	5	21	5	45
1982	14	6	83	30	133
1983	23	2	210	6	241
1984	23	4	0	3	30
1985	17	19	0	0	36
1972–85	295	136	883	221	1535

²⁴⁶ Miloslav Racek, *České malířství 20. století ze sbírek západočeských galerií* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Západočeská galerie v Plzni – Galerie umění Karlovy Vary 1979.

²⁴⁷ Viz Vachudová (pozn. 19), s. 9.

²⁴⁸ V tabulce není uvedeno 29 položek, z nichž 15 představují fotografie Josefa Sudka a zbytek především textilní tvorba Emilie Hostašové, Jany Paulové, Milči Eremiášové a dalších.

6.4.1 Malířství

Podobně jako v předchozím období, přetrvával nadále nákup českého malířství první poloviny 20. století.²⁴⁹ Výrazně sbírku opět obohatili čeští krajináři. Krajinomalbu počátků 20. století nově představili žáci Mařákovy školy zastoupení díly Aloise Kalvody,²⁵⁰ Františka Kavána [67], Josefa Panušky [68] či Josefa Ullmanna.²⁵¹ Krajinářskou tvorbu pozdějších let doplnila další díla Antonína Hudečka [69] a nově zastoupení krajináři jako Oldřich Blažíček, Jan Slavíček či Bohumír Dvorský. Poválečnou krajinomalbu do sbírek přinesla pozdější tvorba Václava Rabase,²⁵² Vojtěcha Sedláčka,²⁵³ ale také krajiny z 50. a 60. let od Miloslava Holého.²⁵⁴ Novější přístupy ke krajinomalbě ve sbírkách představila díla Františka Jiroudka,²⁵⁵ Jaroslava Gruse²⁵⁶ či Jana Součka²⁵⁷ [70], který již ve svých dílech upozorňoval na ekologickou hrozbu, nové významné krajinářské téma.²⁵⁸ Zcela originálním přínosem jsou pak abstraktní krajiny Jana Smetany²⁵⁹ a Karla Valtera.²⁶⁰

Meziválečné umění znovu výrazně obohatily sociální tendence 20. a 30. let. Sbíрку doplnila nová díla Miloslava Holého,²⁶¹ Karla Holana²⁶² a nově také rozsáhlý soubor děl Pravoslava Kotíka [71].²⁶³ Získání Kotíkových děl bylo v 70. letech jedním z nejvýznamnějších akvizičních počinů vůbec.²⁶⁴ Vedle výše zmíněných umělců představovala ve sbírce výrazný příklon k sociálním tématům také Vlasta Vostřebalová-Fischerová [72] vyslovující své názory s ostrou společenskou kritičností.²⁶⁵

²⁴⁹ Sporadicky se do sbírky dostávala také díla umělců starších generací, např. Jakub Schikaneder, Antonín Chittussi, Maxmilián Pirner či Ludvík Kuba.

²⁵⁰ *Vedro* (nedatováno).

²⁵¹ *Tání* (1910).

²⁵² *Březen* (1947), *Chalupy v západních Čechách* (1949), *Hrušně na starém sadě* (1953).

²⁵³ *U studny*, 1970, tempera, papír, 53,5 x 74 cm, O 471, získáno 1978.

²⁵⁴ *Ovocný sad na podzim* (1953), *Štít mezi stromy* (1965), *Bouřka se blíží* (1966).

²⁵⁵ *Vesnice* (1958), *Podzimní Liběchov* (1963).

²⁵⁶ *Silnice* (1968), *Zima v Pojizeří* (1976).

²⁵⁷ *Pokušení sv. Antonína* (1977), *Můj dům* (1981).

²⁵⁸ Viz Vachudová 2, (pozn. 20), s. 6.

²⁵⁹ *Saint Germain* (1966), *Dávná krajina* (1967), *Zahrada v noci* (1970), *Stará zahrada* (1974).

²⁶⁰ *Cesta k domovu* (1961), *Podzimní ohně* (1971), *Cesta s průhledem* (1981).

²⁶¹ *Ruska* (bez datace), *Cementárna v Podole* (1927), *Most v Krsicích* (1930).

²⁶² *Akt s rybičkami* (1928).

²⁶³ *Zima* (1919), *Na pastvě* (1921), *Návštěva* (1921), *Žluté šaty* (1926), *V parku* (1926), *Rybář* (1928) a další.

²⁶⁴ Viz Vachudová (pozn. 19), s. 5.

²⁶⁵ Viz Vachudová (pozn. 20), s. 4.

Tvorbu mezi válkami doplnila další díla Václava Špály²⁶⁶ [73], Emila Filly²⁶⁷ [74], Rudolfa Kremličky,²⁶⁸ Antonína Procházky [75] a dalších. Galerie si tehdy také velmi cenila získání rozsáhlého souboru děl Antonína Pelce, zachycující jeho tvorbu od 20. let po válku, včetně několika děl z let šedesátých.²⁶⁹

Doplnění se rovněž dočkalo umění reagující na válečné události 30. a 40. let. Španělskou občanskou válku ve sbírce reflektují např. díla Vojtěcha Tittelbacha²⁷⁰ a Josefa Šímy [76], zatímco události druhé světové války díla umělců skupiny Sedm v říjnu (Josef Liesler)²⁷¹ a Skupiny 42 (Karel Souček,²⁷² František Hudeček²⁷³ a František Gross).²⁷⁴

Výrazné zisky, i přes nepříznivou dobovou situaci, slavila galerie také z oblasti umění poválečného. Figurální tvorbu 70. a 80. let ve sbírce nepoččetně představují František Ronovský²⁷⁵ [77] či významná díla Jitky [78] a Květy Válových [79]. Abstraktní tendence přelomu 60. a 70. let do sbírky přinesla pouze dvě, přesto velmi významná, díla Václava Boštíka²⁷⁶ [80] a Františka Hudečka [81].²⁷⁷ Především Boštíkovo dílo je jednou z největších ozdob sbírky poválečného umění. Malířství posledních let dále doplnil manželský pár Adriena Šimotová²⁷⁸ a Jiří John²⁷⁹ [82] či akvarely Mirko Hanáka.²⁸⁰ Z oblasti oficiálnějšího umění pak galerie získala obsáhlé autorské celky Jana Baucha²⁸¹ a Františka Doležala.²⁸²

²⁶⁶ *Park ve Veltrusích* (1918), *Portrét babičky* (1924), *Portrét ženy* (1925).

²⁶⁷ *Žena v křesle* (1936), *Zátiší* (1945).

²⁶⁸ *Odpočívající tanečnice* (1927), *Matka a syn* (1928).

²⁶⁹ Viz Vachudová (pozn. 19), s. 6.

²⁷⁰ *Vzpomínka na Španělsko* (1937–38)

²⁷¹ *Hlava ženy* (1940).

²⁷² *Půlakt* (1940), *Stromovka* (1942).

²⁷³ *Heraldické zvíře* (1937).

²⁷⁴ *Postava* (1939).

²⁷⁵ *Zpráva* (1970), *Dívka na pouti* (1975).

²⁷⁶ *Pole* (1970).

²⁷⁷ *Trojúhelník barev* (1968).

²⁷⁸ *Svačina* (1970).

²⁷⁹ *Dráty* (1960), *Laboratoř* (1967), *Světlá noc* (1971).

²⁸⁰ Hlavně akvarely z konce 60. a počátku 70. let.

²⁸¹ *Kytice* (1958), *Krasojezdkyně* (1960), *Katedrála* (1968), *Tři sirény* (1972), *Zátiší s maskou* (1972), *Akropolis* (1972), *Vzpomínka na Florencii* (1973).

²⁸² *Zosnovaný úder* (1967), *Budoucí vlast* (1969), *Ani luna ani labuť* (1970), *Hold malíři Josefu Šímovi* (1972), *Svědectví* (1973), *Poslední píseň Victora Jary* (1974), *Aurora* (1976), *Den plný jasu* (1976).

6.4.2 Sochařství

Hned na počátku je důležité zmínit, že poznání českého umění zprostředkované sochami bylo pouze doplňkové. Počet soch v poměru s malbou byl malý a kvality velmi nesourodé.²⁸³ Získat díla klasiků bylo velmi náročné a nákladné, proto akviziční zájmy musely být mnohem důkladněji zkoumány a připravovány.²⁸⁴

Sochařskými nákupy z let 1972–1985 se nicméně galerii podařilo zachycení počátků českého moderního sochařství výrazně zlepšit. Do sbírek přibylo další dílo Josefa Václava Myslbeka²⁸⁵ a novými nákupy byli také zastoupeni Myslbekovi žáci. V první řadě zmiňme vůbec jednoho z nejvýznamnějších žáků, Jana Štursu,²⁸⁶ jehož dílo ve sbírce představuje např. studie k jeho známé soše *Raněný* [83]. Dalším Myslbekovým žákem byl také Otakar Španiel, jenž je ve sbírce zastoupen především několika plaketami. Rovněž Španiel a Štursa byli významnými pedagogy. Zatímco Španielovy žáky ve sbírce zastupuje pozdní dílo Jindřicha Wielguse,²⁸⁷ žáky Štursovy školy představují díla Břetislava Bendy²⁸⁸ a Vincence Makovského.²⁸⁹ Sochařství první poloviny 20. století dále doplnilo jedno dílo Otto Gutfreunda [84], portrétní tvorba Karla Kotrby²⁹⁰ a další díla Ladislava Zívra [85].²⁹¹

Nákupy sochařství 50.–70. let se zaměřily především na realistické tendence. Kotrbou výrazně ovlivněnou tvorbu „národního“ umělce Karla Lidického ve sbírce představují jeho dvě studijní busty²⁹² a realistické zaměření připomínají také díla Karla Hladíka. Bohatě zastoupeni byli rovněž další „národní“ umělci jako Alois Sopr a Rudolf Svoboda. Výrazným obohacením sbírky bylo také získání děl sochaře, jenž zasvětil svou tvorbu zvířatům, Vincence Vinglera [86].

²⁸³ Viz Vachudová (pozn. 20), s. 7.

²⁸⁴ Ibidem.

²⁸⁵ *Busta F. L. Riegera* (nedatováno).

²⁸⁶ *Toaleta* (nedatováno), *Raněný – model, studie* (bez datace), *Vítězství – model, studie* (1918–21).

²⁸⁷ *Harmonie* (1970), *Lidická matka* (1973), *Tanečnice* (nedatováno), *Ráno* (nedatováno).

²⁸⁸ *Ležící dívka* (nedatováno), *Ležící děvčátko* (nedatováno).

²⁸⁹ *Matka s dítětem* (1943), *Podobizna doc. Petra* (1944).

²⁹⁰ *Podobizna K. Holana* (1922), *Podobizna B. Piskače* (1929), *Podobizna dívky* (nedatováno).

²⁹¹ *Žena s přístrojem* (1948), *Matka s dítětem* (nedatováno).

²⁹² *Studie k pomníku B. Němcové* (nedatováno), *Studie k pomníku Mistra Jana Husa* (1955).

6.4.3 Grafika

Co do počtu je nejrozsáhlejší sbírkou galerie sbírka grafiky. Galerie ji obohacovala jednak nákupy děl z autorských výstav jednotlivých grafiků, ale zejména vlastním badatelským úsilím.²⁹³ Jelikož na výstavách věnovaných novým přírůstkům galerie vystavovala pouze zisky z oblasti malířství a sochařství, představovala grafické přírůstky na samostatných výstavách. Důležité je rovněž zmínit, že grafická sbírka se opírala především o rozsáhlé autorské celky, bez většího postihnutí vývoje české grafiky 20. století. Tuto skutečnost částečně napravily zisky z 80. let a dvě na sebe navazující výstavy *Česká moderní grafika* (1985) a *Česká grafika dvacátých let* (1986), jež postihly vývoj české grafiky v prvních desetiletích. V polovině 70. let si totiž galerie položila za cíl systematicky doplňovat grafickou sbírku, aby zkorigovala autorské zastoupení ve prospěch hlubšího zachycení souvislostí a vývoje české grafiky.²⁹⁴

Počátky české moderní grafiky ve sbírce představuje grafická tvorba Zdenky Braunerové,²⁹⁵ Heleny Emingerové²⁹⁶ či Viktora Strettiho.²⁹⁷ Barevnou grafiku počátků 20. století reprezentovaly barevné lepty Vojtěcha Preissiga²⁹⁸ a Františka T. Šimona,²⁹⁹ ale také barevné litografie Arnošta Hofbauera.³⁰⁰

Výrazného rozvoje se česká grafika dočkala v druhém desetiletí 20. století. Roku 1910 se na AVU otevřela grafická speciálka a roku 1917 bylo založeno SČGU Hollar.³⁰¹ Prvním profesorem grafické speciálky se stal Max Švabinský, z jehož tvorby galerie vlastní rozsáhlý soubor prací z rozmezí 50 let jeho tvorby.³⁰² Českou grafiku prvního dvacetiletí rovněž dokreslují litografie a lepty Jaromíra Stertitiho-Zamponiho,³⁰³ lepty Jana Konůpka³⁰⁴ a dřevoryty Františka Bílka.³⁰⁵

²⁹³ Viz Vachudová (pozn. 20), s. 11.

²⁹⁴ Ibidem, s. 11-12.

²⁹⁵ Litografická rytina *V Kolnách – z pražského ghetta* (1900).

²⁹⁶ Suchá jehla *Dva dětské motivy* (nedatováno).

²⁹⁷ Měkký ryt *Maislova synagoga* (1906).

²⁹⁸ Litografická rytina *Labutě* (1899), Barevný lept *Strom* (1905).

²⁹⁹ Barevný lept *Městská ulička* (1912).

³⁰⁰ Barevná litografie *Rostocká alej* (nedatováno).

³⁰¹ Viz Vachudová 2, (pozn. ?), s. 13.

³⁰² V letech 1972–85 galerie získala 63 grafik, z nichž nejstarší pochází z počátků 20. století a nejmladší až z 60. let.

³⁰³ Soubor litografií a leptů z let 1914–1920.

³⁰⁴ Z období do roku 1920 vlastní galerie 10 Konůpkových leptů z let 1912–1919.

³⁰⁵ Dřevoryt *Chvěju se divům tvým se klaně* (1913).

Druhý celek, který se galerii podařilo shromáždit, byl věnován grafice 20. let. Na toto krátké období se galerie zaměřila především pro mimořádný význam sociální grafiky, jejímž střediskem byla speciálka Maxe Švabinského a protagonisty jeho žáci.³⁰⁶ Z nich se galerii podařilo získat grafiky Miloslava Holého³⁰⁷ [87], Aloise Moravce,³⁰⁸ Jana Rambouska,³⁰⁹ Karla Štíky³¹⁰ a dalších. Grafickou tvorbu 20. let nevycházející ze školení Maxe Švabinského pak představují lepty Jana Konůpka³¹¹ a litografie Rudolfa Kremličky.³¹²

Pozdější podobu české grafiky představují jak pozdější díla některých již výše zmiňovaných umělců,³¹³ tak grafická tvorba mladších generací. Jedněmi z nejdůležitějších grafických souborů ve sbírce galerie jsou přírodní scenérie Ladislava Čepeláka³¹⁴ [88] a strukturální grafiky Vladimíra Boudníka³¹⁵ [89]. Ze stejné generace jako Čepelák a Boudník pocházel rovněž Dmitrij Kadrnožka, jehož grafickou tvorbu ve sbírce představují barevné litografie z přelomu 70. a 80. let.³¹⁶ Nejmladší generaci představovala tvorba Jaroslavy Pešicové,³¹⁷ Oldřicha Kulhánka,³¹⁸ dřevoryty Zdeňka Mézla³¹⁹ a Jiřího Altmanna³²⁰ a také řada Čepelákových žáků – Marie Blabolilová, Jindřich Růžička, Petr Hampl, Josef Mžyk či Matěj Svoboda.

³⁰⁶ Viz Vachudová (pozn. 20), s. 14.

³⁰⁷ Soubor 43 grafik z let 1920–1924.

³⁰⁸ 5 leptů z roku 1919.

³⁰⁹ 21 grafik z let 1920–1930.

³¹⁰ 18 grafik z let 1926–1928.

³¹¹ Např. Herkulův cyklus z roku 1928.

³¹² Soubor 17 litografií z let 1918–1922.

³¹³ Díly z pozdějších let tvorby zastoupeni např. Max Švabinský, Miloslav Holý, Jan Konůpek a Karel Štika.

³¹⁴ Soubor 45 grafik (zejména akvatint) z let 1957–1982.

³¹⁵ 10 strukturálních grafik z let 1959–1968.

³¹⁶ Soubor 29 grafik z let 1977–1982.

³¹⁷ 8 grafik z počátků 70. let.

³¹⁸ 10 leptů ze 70. a 80. let.

³¹⁹ 31 dřevorytů z let 1967–1972.

³²⁰ 9 dřevorytů z let 1966–1978.

6.4.4 Kresba

Sbírka kreseb je převážně souborem autorských celků, představujících kresbu jednak jako samostatný umělecký fenomén, ale také jako studijní materiál.³²¹

Jedním z nejvýraznějších akvizičních počinů v oblasti kresby se jeví cyklus *Děti z Prahy a okolí* od Vlasty Vostřebalové-Fischerové [90], v jejíž kresbách se objevuje plastické vnímání skutečnosti, silně ovlivněné studiem v sochařském ateliéru Jana Štursy.³²² Sbírku dále obohatily kresby Emila Filly a obsáhlé soubory kreseb Miloslava Holého či Jana Trampoty. Výrazným ziskem byly nepochybně rovněž lité kresby Jitky Válové [91].

Kresbu jako studijní materiál ve sbírce představují především kresby čelních českých sochařů, z nichž můžeme uvést Josefa Mařatku, Josefa Wagnera, Jindřicha Wielguse či Břetislava Bendu.

6.4.5 Regionální umění

S pozicí regionální galerie byl neodmyslitelně spjat také nákup děl regionálních umělců. Dobrým způsobem, jak získat kvalitní regionální umění, bylo bezesporu pořádání trienále na konci 60. let, z něhož galerie získala hned několik děl současné regionální tvorby.³²³ Další trienále, ani jiná podobná akce, se však již nikdy nekonalo.

Z nákupů z dalších let zmiňme především tvorbu jednoho z nejvýznamnějších regionálních autorů, Jana Spáčila,³²⁴ jenž ve svých dílech dokumentoval rekonstrukci Chebu na přelomu 50. a 60. let [92]. Podobnou dokumentární hodnotu mají také díla prvního ředitele galerie Bojmíra Hutty, který je však paradoxně ve sbírkách galerie zastoupen pouze sporadicky. Z dalších regionálních malířů, jejichž díla galerie získala, uveďme Pavla Maura, Vladivoje Kotyzu, Marii Lacigovou, Jiřího Pateru či Miroslava Tázlera.

³²¹ Viz Vachudová (pozn. 20), s. 10.

³²² Martina Pachmanová, *Vlasta Vostřebalová-Fischerová ve sbírkách GAVU Cheb* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2012, nestr.

³²³ Připomeňme např. Vladimíra Komárka, Jiřího Seiferta, Jiří Kaysera, Stanislava Nejdla, Vladislava Suchánka či Karla Valtera.

³²⁴ Cyklus obrazů rekonstrukce Chebu z konce 50. a počátku 60. let

Regionální sochařství představují díla Aloise Sopra, keramika Vlastimila Květenského, ale také díla Karla Kuneše a Vítězslava Eibla.

7 KLUB PŘÁTEL VÝTVARNÉHO UMĚNÍ A KONCERTNÍ ČINNOST

Činnost většiny regionálních galerií výrazně obohacovaly také aktivity tzv. klubů přátel. Při GVU zahájil činnost Klub PVU 22. 7. 1962 u příležitosti vernisáže výstavy *Polský politický plakát* a již v prvním roce svého působení připravil 16 akcí zahrnujících koncerty, besedy s umělci či přednášky o literatuře.³²⁵ V podobném duchu se nesly rovněž aktivity následujících let. Duší klubu se stala především Zlata Huttová (1935–2001),³²⁶ jež se na počátku 60. let provdala za Bojmíra Huttu a později začala pracovat jako odborná pracovnice galerie.³²⁷ Zejména díky ní se stal klub neodmyslitelnou součástí galerie.

Klub PVU v letech 1962–1989 uspořádal velké množství přednášek k jednotlivým výstavám, promítání filmů o umění, dále pořádal besedy s umělci, besedy s odbornými pracovníky jiných institucí, vycházky po chebských památkách či ve spolupráci s divadlem „komponované pořady“ o umělcích [93]. Na konci 60. let vznikl při galerii také Klub mladých přátel výtvarného umění (Klub MPVU), který měl na starosti Jiří Kozák.³²⁸ Zatímco Klub PVU sídlil od rekonstrukce budovy v suterénu, Klub MPVU měl své zázemí (Ateliér M) na půdě hlavní budovy.³²⁹ Výrazným centrem aktivit obou klubů se stal na přelomu 60. a 70. let rovněž zámek ve Starém Hrozňatově, kde členové uspořádali např. besedu se členy divadla Semafor, dva reprezentační plesy galerie a mnoho koncertů.

Právě koncertní činností GVU velmi vynikala. Již od počátků pořádala galerie ve spolupráci s Klubem PVU nejrůznější hudební vystoupení u příležitosti vernisáží v hlavní budově. Nejvíce se však hudební činnost začala rozvíjet po získání kostela sv. Bartoloměje a po jeho úpravě na výstavní a koncertní síň, v níž

³²⁵ Viz Osinek (pozn. 188).

³²⁶ Více viz 12.1 Medailony osobností galerie (abecedně).

³²⁷ <http://encyklopedie.cheb.cz/cz/osudy-a-tvare-chebu/zlata-huttova> (vyhledáno 18. 4. 2015).

³²⁸ Milena Balbinderová – Svatoslav Svoboda, Žije mladý Cheb kulturně?, *Mladá fronta Praha*, 16. 7. 1969, novinový výstřižek, Archiv GVU.

³²⁹ Oba interiéry byly upraveny dle návrhů pracovníka galerie Václava Šoupy. – Anonym, Galerie, která nezahálí, *Pravda*, 28. 2. 1983, novinový výstřižek, Archiv GVU.

galerie začala roku 1966 jako první instituce ve městě s pravidelným koncertním programem.³³⁰ Jeho nedílnou součástí se stal v letech 1966–1969 *Festival komorní hudby* [94], na němž se představila špičková komorní tělesa jako kvarteto Novákovo, Smetanovo, Janáčkovo, Dvořákovo, Moravské kvarteto, Kvarteto města Prahy a mnoho dalších. V dalších letech změnil cyklus koncertů název na *Hudba a výtvarné dílo* [95], který dle Hutty mnohem více vystihoval jejich počínání, tj. spojení hudby, soch a architektury v jednom prostoru.³³¹ Roku 1969 začala galerie pořádat koncerty na zámku ve Starém Hrozňatově a od roku 1975 nově také v kostele sv. Kláry.

Výstavní a koncertní síň Klára dala koncertní činnosti opět nový rozměr. Nejenže Klára disponovala mnohem větším prostorem než Bartoloměj, jednalo se také o prostor s rozdílnou akustikou a především s varhany. Konaly se zde tedy obzvláště koncerty hudby varhanní, vokální a orchestrální [96]. Unikátní byl např. desátý cyklus koncertů roku 1976, kdy hudebníci na popud galerie připravovali svá vystoupení přímo na námět z oblasti výtvarného umění. Milan Šlechta např. uvedl diptych pro varhany *Pocta Michelangelovi* od Jana Hanuše.³³² Bohatá koncertní činnost pokračovala i v dalších letech a nezastavilo ji ani uzavření Kláry roku 1986. Na poslední léta před revolucí se koncertní činnost vrátila zpět do Bartoloměje a hlavní budovy galerie.

Činnosti pracovníků galerie a členů Klubu PVU si musíme cenit o to víc, že ve svých aktivitách neustali ani přes počáteční negativní reakce chebských obyvatel, kterým akce takového formátu přišly na Cheb zbytečné.³³³ K větší představě o koncertních a dalších činnostech GVU a Klubu PVU přikládám v příloze soupis jednotlivých akcí, které se mi podařilo dohledat. V porovnání se soupisem výstav je však velmi mezerovitý.

³³⁰ Petr Beran, *O hudebním životě v Chebu*, Cheb 1990, s. 16.

³³¹ Vladimír Šolín, *Hudba v netypickém prostředí, Svobodné slovo*, 2. 12. 1970, novinový výstřižek, Archiv GVU.

³³² Zlata Huttová, *Soudobá hudba a výtvarné dílo, Pravda*, 22. 9. 1976, novinový výstřižek, Archiv GVU.

³³³ Zlata Huttová (red.), *4. festival komorní hudby v Chebu*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1969, s. 4.

8 GVV V LETECH 1986–1989 A NAZNAČENÍ POREVOLUČNÍHO VÝVOJE

8.1 Úvod

Konečně se dostáváme do posledních let před revolucí. Dobu druhé poloviny 80. let poznamenaly výrazné změny v Sovětském svazu spojené s obdobím vlády Michaila Gorbačova a postupným rozkladem komunistického režimu. Po období normalizace nastalo v Československu pozvolné uvolňování společenských poměrů, jež vyvrcholilo na konci roku 1989. Tyto výrazné změny se pochopitelně projevily také na atmosféře domácího výtvarného dění.

Druhá polovina 80. let je spojena s nástupem mladé generace umělců, kteří se začali sdružovat v nových uměleckých skupinách. Zmiňme např. v červnu roku 1987 založené skupiny Tvrdohlaví a 12/15 Pozdě, ale přece. Roku 1988 začal vycházet časopis *Ateliér* a postupně začalo docházet k většímu scelování výtvarné scény. Běžně se už také uveřejňovaly informace o západoevropském a americkém umění 20. století, dokonce i v časopisu *Výtvarná kultura*.³³⁴

V této době galerii nadále vedla ředitelka Ludmila Vomelová, díky níž galerie pokračovala v poměrně bohaté výstavní a akviziční činnosti (více viz níže). Chebské kulturní dění roku 1985 rovněž obohatila nová galerie G4,³³⁵ jež byla jednou z prvních československých galerií zaměřených na fotografii.

8.2 Výstavní a akviziční činnost v letech 1986–1989

Výstavní a akviziční program se nesl v podobném duchu jako v předchozích letech, avšak s jedním výrazným rozdílem. Ve výstavním programu se již neobjevovaly, v dřívější době poměrně časté, výstavy s politicko-výchovným charakterem.

Zmiňme tedy jen ty nejvýznamnější aktivity. Díky spolupráci se Středočeskou galerií v Praze se v GVV konaly dvě výstavy starého umění – *Chebské reliéfní intarzie a Mistrovská díla 12.–19. století ze sbírek Středočeské galerie*. S dalšími galeriemi dále uspořádala několik výrazných výstav

³³⁴ Viz Petišková (pozn. 35), s. 455.

³³⁵ G4 zpřístupněna 4. 12. 1985 jako první západočeská fotografická výstavní síň. – Josef Moucha, *Retrospektiva Galerie 4*, Cheb 2005, s. 32.

monografických. Zde vynikaly např. výstavy Jiřího Anderleho, Daisy a Jiřího Mrázkových, Josefa Istlera [97] či významná výstava Karla Malicha. Rok 1989 charakterizují výstavy *Mladé profily* a *Popis jednoho zápasu* prezentující tvorbu nejmladších generací. Zatímco první zmiňovaná se zaměřila na současnou tvorbu západočeských umělců,³³⁶ druhá na uměleckou avantgardu 80. let.³³⁷

Také v druhé polovině 80. let obohacovala galerie své sbírky novými díly. Sbírkou předválečného malířství doplnila např. díla Aloise Kalvody,³³⁸ Karla Holana,³³⁹ Václava Špály,³⁴⁰ Františka Tichého³⁴¹ či Toyen [98]. Přírůstky malířství druhé poloviny století a malířství současného většinou souvisely s výstavní činností galerie. U příležitosti jednotlivých výstav galerie zakoupila díla Josefa Istlera [99], Jiřího Anderleho³⁴² [100], Ivana Bukovského,³⁴³ Karla Malicha³⁴⁴ [101] či Daisy Mrázkové.³⁴⁵

Nejpočetněji byla opět obohacena sbírka grafická. Až na zisky z díla Maxe Švabinského a jeho žáka Jaroslava Vodrážky se akvizice zaměřily především na grafiku současnou. Z té galerie zakoupila grafiky Jiřího Altmanna, Jiřího Anderleho, Ladislava Čepeláka, Josefa Istlera, Vladimíra Janouška, Věry Janouškové, Aleny Kučerové, Jindřicha Pilečka a mnoha dalších. Významným přírůstkem byl rovněž soubor grafik *Pocta Vladimíru Boudníkovi*,³⁴⁶ který vydali přední čeští grafici v prosinci 1988 k 20. výročí Boudníkovy smrti.³⁴⁷

Z kresby galerie získala rozsáhlé soubory Jaroslava Vodrážky, Ondřeje Sekory a především Zdeňka Buriana.³⁴⁸ Sochařskou sbírku doplnila díla Josefa

³³⁶ Jan Knotek, František Bálek, Jiřina Marešová, Milan Maur, Dana Raunerová, Pavel Mutínský, Vladimír Havlíček, Václav Šmolík a další.

³³⁷ Jiří David, Vladimír Kokolia, Jiří Kovanda, Petr Nikl, Otto Placht, Jaroslav Róna, František Skála a další.

³³⁸ *Moje česká chaloupka na Křivoklátě - Večerní oblaka* (nedatováno).

³³⁹ *Periferie* (1933).

³⁴⁰ *Les* (1927).

³⁴¹ *Městské zákoutí* (první pol. 30. let 20. stol.).

³⁴² *Zápisník z Benátek* (nedatováno), *Válka je brutální netvor* (1985–86).

³⁴³ Tři díla z cyklu *Hranice života a smrti* (1980–1981).

³⁴⁴ *Vycházím z domu a zahýbám doleva* (1979–83), *Poslední večere* (1979–1983), *Sedím za stolem* (1985).

³⁴⁵ *Blesk* (1967).

³⁴⁶ Soubor se skládá z 46 grafik od nejrůznějších českých grafiků. Obsahuje díla Marie Blabolilové, Josefa Hampla, Josefa Jíry, Aleny Kučerové, Jiřího Lindovského a mnoha dalších.

³⁴⁷ <http://www.vejr.cz/vesely/> (vyhledáno 19. 4. 2015).

³⁴⁸ Kresby z cyklů *Nechtěli jsme na moře*, *Trosečníci z Vlaštoky*, *Boj o ostrov*, *Holubí pošta* a *Zamrzlá loď kapitána Flinta*.

Václava Myslbeka,³⁴⁹ Františka Bílka [102] Emila Filly³⁵⁰ a sochařskou tvorbu 60. let obohatil Karel Malich [103].

Podobně jako v předchozích kapitolách předkládám k lepší představě o akviziční činnosti tabulku přírůstků.³⁵¹

Tabulka přírůstků 1986–1989

ROK	OBRAZY	SOCHY	GRAFIKA	KRESBA	CELKEM
1986	17	13	234	11	275
1987	9	0	195	6	210
1988	32	14	40	120	206
1989	13	12	51	59	135
1986–89	71	39	520	196	826

8.3 Naznačení porevolučního vývoje

Nejvýraznějších změn se československá společnost a kultura dočkala pochopitelně až po roce 1989, po ukončení jednačtyřicet let trvajících totalitního režimu. Po revoluci se rychle měnil sociálně-ekonomický statut všech oblastí kultury. Státní galerie začínalo zřizovat ministerstvo kultury a následně je převzaly kraje či samotná města.³⁵² Jako úplně nový fenomén začaly také vznikat soukromé a nestátní galerie.³⁵³

Nové společenské poměry rovněž vybízely k novému hodnocení a objektivní kritice československého umění mezi lety 1948–1989. Přehledy československého umění druhé poloviny 20. století mohly po revoluci na umění konečně pohlížet v širších kontextech. V tomto duchu byla uspořádána např. již roku 1993 výstava *Záznam nejrozmanitějších faktorů...* představující bohaté sbírky českého poválečného umění, které se státním galeriím, i přes velmi

³⁴⁹ *Studie k pomníku K. H. Máchy* (nedatováno).

³⁵⁰ *Dívka* (nedatováno), *Stojící žena* (nedatováno).

³⁵¹ V tabulce nejsou uvedeny 4 položky z přírůstků textilní tvorby.

³⁵² Anděla Horová, Střízlivá euforie let devadesátých, in: Rostislav Švácha (ed.) – Marie Platovská (ed.) – Vojtěch Lahoda etc., *Dějiny českého výtvarného umění (VI/2). 1958–2000*, Praha 2007, s. 865.

³⁵³ *Ibidem*.

nesnadné dobové podmínky, podařilo nashromáždit. Uměním neoficiálním, jemuž během normalizace nebyl dán ve státních galeriích prostor, se pak zabývala roku 1996 výstava *Umění zastaveného času*, jež byla představena i v GVU.

Dobou výrazných změn přelomu 80. a 90. let galerii ještě provedla ředitelka Ludmila Vomelová. V létě 1991 však její post převzal PhDr. Jiří Vykoukal, který již od roku 1987 pracoval v galerii jako kurátor. Především díky jeho vysoce kvalitnímu a odbornému vedení se galerie v dalších letech výrazně rozvíjela.

Od 1. ledna 1991 byla GVU zařízením ministerstva kultury a následně také členem profesního sdružení Rada státních galerií, jehož byl PhDr. Jiří Vykoukal předsedou. GVU rovněž začala spolupracovat na projektech mezinárodního kulturního festivalu *Uprostřed Evropy – Mitte Europa*, v rámci kterého se podílela na poznávání výtvarného umění národnostních menšin na území Čech. V galerii se tak objevily výstavy *Wenzel Hablik, Otto Herbert Hajek, Alfred Justitz, Georg Kars* a další.³⁵⁴ Galerie měla také jasnou akviziční politiku, díky níž do svých sbírek získávala především díla umělců, která byla ve sbírkách zastoupena nepoččetně či vůbec. PhDr. Jiří Vykoukal se výrazně orientoval především na surrealismus a imaginativní tvorbu a do sbírek získal významná díla od Toyen, Jaroslava Hovadíka, Josefa Istlera, Mikuláše Medka, Čestmíra Janoška či Roberta Piesena. Z mladší generace pak díla Richarda Konvičky, Aleše Lamra, Petra Pavlíka, Michaela Rittsteina aj. V neposlední řadě se mu také podařilo obohatit sbírky umění starého. Zde zmiňme např. výrazný přírůstek – expresivní *Pietu z dominikánského kostela sv. Václava v Chebu* z poloviny 14. století.

Vedle významných úspěchů v oblasti výstavní a akviziční činnosti se galerii dále podařilo provést rekonstrukci hlavní budovy a interiérů výstavní a koncertní sítě Klára, vybavit galerii počítačovou technikou a celkově jí dát status vysoce odborně vedené regionální galerie výtvarného umění, jenž přetrvává do dnešních dnů.

³⁵⁴ Viz Brůhová (pozn. 25), s. 35.

9 ZÁVĚR

Hlavním cílem bakalářské práce bylo ohlédnutí se za osmadvacetiletou činnost Galerie výtvarného umění v Chebu, od jejího otevření v roce 1962 až po rok 1989. Již během prvních deseti let galerie pod vedením Bojmíra Hutty uspořádala řadu významných výstav českého i zahraničního umění. Mnoho takových akcí se uskutečnilo především díky navázané spolupráci s Národní galerií v Praze, ale i s institucemi v Drážďanech a Krakově. Od roku 1963, po změně statutu na galerii okresní, začala galerie s vlastním akvizičním programem zaměřeným na české umění 20. století. Již v prvních deseti letech obohatila sbírky významná díla předních českých malířů první poloviny dvacátého století, ale i některá díla z období pozdějšího. Prvních deset let rovněž charakterizuje rekonstrukce hlavní budovy a rozšiřování zázemí galerie o další historické objekty. Díky nim galerie získala nové příležitosti k prezentaci vlastních sbírek a započatí bohaté koncertní činnosti a jiných doprovodných programů.

Další léta značně poznamenala normalizace. Již roku 1972 musel dosavadní ředitel ze své funkce odstoupit a na jeho místo nastoupil PhDr. František Peřas, jenž však galerii vedl pouze čtyři roky. Nejdéle působící ředitelkou se po Peřasově smrti stala Ludmila Vomelová, která galerii následně vedla až do roku 1991. Normalizační zásahy do kultury výrazně poznamenaly výstavní a akviziční program, jenž se profiloval zejména na tvorbu „oficiálních“ umělců. Nicméně i v těchto nelehkých dobách si galerie udržovala poměrně vysokou úroveň a představila rovněž tvorbu „neoficiální“, která by ve větších městech neprošla.

Zcela nová kapitola GVU započala na konci roku 1989. Přestože zde sledování galerie opouštíme, je nutné upozornit na nutnost pokračování v dalším bádání a zpracování dějin galerie kompletně. Osobně si myslím, že nejlépe by se tohoto úkolu chopili bývalí pracovníci galerie jako Mgr. Božena Vachudová, Bc. Anna Sochorová-Vykoukalová a zejména PhDr. Jiří Vykoukal ve spolupráci s nynějším ředitelem Mgr. Marcellem Fišerem, PhD. Nicméně pokud to nebude možné, budu rád v tématu pokračovat osobně ve své diplomové práci.

10 SUMMARY

The submitted thesis is focused on the Art Gallery in Cheb in the years 1962–1989. During the first ten years the gallery was led by an academic painter Bojmír Hutta (1920–1987). The exhibition programme had been influenced mainly by the cooperation with the National Gallery in Prague and other Czech and as well foreign institutions. Since 1963 the gallery started with its own acquisition programme, which focused on the Czech art of the twentieth century. The first ten years were as well characterized by the reconstruction of the main building and gaining other historical buildings for growing collections.

In the next years came up to Czechoslovakia the period of normalization which had a very adverse influence on the cultural life. The first director, Bojmír Hutta, was forced to resign and during this period the exhibitions had become very "political". During this demanding times was the gallery led by František Peťas (1912–1976). After his death in 1976 Ludmila Vomelová (* 1944) took charge of the gallery and led it until 1991. In spite of the normalization there were organized many interesting exhibitions which could not have been realized in major cities. The gallery also continued with its acquisition programme and had been buying some productions by „unofficial“ artists too. A new chapter of the gallery has been started in the late 1980's.

11 POUŽITÉ PRAMENY A LITERATURA

11.1 Prameny

- 1) Bojmír Hutta, *Kompletní rozbor Galerie výtvarného umění v Chebu za rok 1965*, strojopis, Státní okresní archiv Cheb, Fond Státní galerie výtvarného umění Cheb, 23 listů.
- 2) Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1953*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, 64 listů.
- 3) Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1954*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, 51 listů.
- 4) Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1955*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, 51 listů.
- 5) Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1957*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, 52 listů.
- 6) Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1964*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV, číslo fondu 314, 117 listů.
- 7) Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1966*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV, číslo fondu 314, 99 listů.
- 8) Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1972*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, 49 listů.
- 9) Jiří Vykoukal – Bojmír Hutta, *Zámek ve Starém Hrozňatově – návrh koncepce využití objektu*, strojopis, Archiv GVU, 85 listů.

11.2 Literatura

- 1) Jerzy Banach, *Olga Boznańska* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1967.
- 2) Petr Beran, *O hudebním životě v Chebu*, Cheb 1990.
- 3) Helena Blumová, *Odilon Redon* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Muzeum Narodowe w Krakowie 1965.
- 4) Jaromír Boháč, *Deset obrazů z dějin Chebského muzea*, Cheb 2003.
- 5) Jaromír Boháč, *Cheb*, Praha 2008.
- 6) Šárka Brůhova, *Státní galerie České republiky*, Praha 1998.
- 7) Zbyněk Černý, *Cheb v době secese (1898–1914)*, Cheb 2006.
- 8) František Doležal – Marcela Pánková, *České umění 20. století* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1972.
- 9) Marcel Fišer, *Bojmír Hutta (1920–1987)* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2012.
- 10) Marcel Fišer, *Vladimír Boudník ve sbírkách GAVU Cheb* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2013.
- 11) Marcel Fišer, *Václav Špála ve sbírkách GAVU Cheb* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2015.
- 12) Yvonna Fričová, *Muzea a galerie v České republice*, Praha 1999.
- 13) Adam Hnojil, *Sociální skupina Ho-Ho-Ko-Ko ze sbírek GAVU Cheb* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2014.
- 14) Anděla Horová, *Střízlivá euforie let devadesátých*, in: Rostislav Švácha (ed.) – Marie Platovská (ed.) – Vojtěch Lahoda etc., *Dějiny českého výtvarného umění (VI/2). 1958–2000*, Praha 2007, s. 865-875.
- 15) Dagmar Hubená, *Galerie*, Praha 1964.
- 16) Zlata Huttová (red.), *4. festival komorní hudby v Chebu*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1969.
- 17) Jiří Kotalík – Miloslav Racek, *České umění 19. století* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1972.
- 18) Jiří Kozák (red.), *Václav Rabas. Chleba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1971.
- 19) Jiří Kozák – Zlata Huttová, *6. cyklus koncertů Hudba a výtvarné dílo*, Galerie výtvarného umění v Chebu, 1971.

- 20) Hana Kristová (ed.), *50 let Galerie Klatovy-Klenová*, Klatovy 2014.
- 21) Vojtěch Lahoda, *Brutalismus Emila Filly* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2014.
- 22) Mira Mladějovská a kol., *Městská galerie umění v Chebu*, Městská galerie umění v Chebu 1962.
- 23) Antonín Mokrejš – Josef Hlaváček, Osobitost českého duchovního života šedesátých let, in: Rostislav Švácha (ed.) – Marie Platovská (ed.) – Vojtěch Lahoda etc., *Dějiny českého výtvarného umění (VI/1). 1958–2000*, Praha 2007, s. 21-29.
- 24) Josef Moucha, *Retrospektiva Galerie 4*, Cheb 2005.
- 25) Marie Mžýková, *Chebská reliéfní intarzie a grafika* (kat. výst.), Středočeská galerie v Praze 1986.
- 26) Michaela Ottová – Aleš Mudra, Katalog gotického sochařství na území historického Chebska, in: Karel Halla et al., *Umění gotiky na Chebsku*, Cheb 2009, s. 125-278.
- 27) Martina Pachmanová, *Vlasta Vostřebalová-Fischerová ve sbírkách GAVU Cheb* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2012.
- 28) Kateřina Pažoutová et al., *OGV. 50 let Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě*, Jihlava 2003.
- 29) Tereza Petišková, Oficiální umění sedmdesátých a osmdesátých let, in: Rostislav Švácha (ed.) – Marie Platovská (ed.) – Vojtěch Lahoda etc., *Dějiny českého výtvarného umění (VI/1). 1958–2000*, Praha 2007, s. 447-459.
- 30) František Peřas, *Chebské reliéfní intarzie*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.
- 31) František Peřas, *Přírůstky za léta 1972–1975* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.
- 32) Alena Potůčková et al., *Umění zastaveného času: česká výtvarná scéna 1969–1985* (kat. výst.), České muzeum výtvarných umění 1996.
- 33) Jana Potužáková, *Západočeská galerie v Plzni*, Plzeň 1997.
- 34) Anna Pravdová – Tomáš Winter, *Na cestách proti své vůli. Antonín Pelc v Maroku, na Martiniku a v Americe (1940–1945)* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2013.

- 35) Vladimír Přibil et al., *Galerie umění Karlovy Vary 1953–2013*, Karlovy Vary 2013.
- 36) Václav Pupal a kol., *Muzea a galérie v ČSR*, Praha 1970.
- 37) Miloslav Racek, *České malířství 20. století ze sbírek západočeských galerií* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Západočeská galerie v Plzni – Galerie umění Karlovy Vary 1979.
- 38) Monika Sedláková, *Akviziční filozofie a praxe muzeí výtvarného umění v českých zemích v období 1948–1968 v kulturně-historickém kontextu* (diplomní práce), Ústav hudební vědy FFMU, Brno 2011.
- 39) Jiří Siblík, *Světová grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1965.
- 40) Jaroslav Slavík – Karel Bobek, *Obrazová galerie města Chebu* (kat. výst.), MNV Cheb 1953.
- 41) Eva Šamánková, *Cheb*, Praha 1974.
- 42) Jiří Šetlík, Léta sedmdesátá a osmdesátá, in: Rostislav Švácha (ed.) – Marie Platovská (ed.) – Vojtěch Lahoda etc., *Dějiny českého výtvarného umění (VI/1). 1958–2000*, Praha 2007, s. 369–385.
- 43) Jiří Ševčík (ed.) – Pavlína Morganová (ed.) – Dagmar Dušková (ed.), *České umění 1938–1989*, Praha 2001.
- 44) Jana Ševčíková – František Peřas, *Chebská gotická plastika*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.
- 45) Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980.
- 46) Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1976–1980* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.
- 47) Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1981–1985* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986.
- 48) Božena Vachudová, *Sněhové stopy Ladislava Čepeláka* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2014.
- 49) Jiří Vykoukal, *I. Trienále jihočeských, severočeských a západočeských výtvarných umělců* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1968.

- 50) Jiří Vykoukal et al., *Záznam nejrozmanitějších faktorů... České malířství druhé poloviny 20. století ze sbírek státních galerií* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 1993.
- 51) Jiří Vykoukal, Z historické sbírky gotického sochařství Galerie výtvarného umění v Chebu, in: Karel Halla et al., *Umění gotiky na Chebsku*, Cheb 2009, s. 9-11.
- 52) Tomáš Zapletal, Vznik Moravské galerie v Brně / neboli MG jako nechtěný produkt galerijní politiky totalitního státu, in: Petr Tomášek (ed.), *Moravská národní galerie*, Brno 2011, s. 42-46.
- 53) Pavel Zatloukal, Sběrání a vystavování výtvarného umění na Olomoucku. Dům umění, in: Pavel Zatloukal (ed.), *Muzeum umění Olomouc 1951–2011*, Olomouc 2012, s. 72-80.
- 54) Pavel Zatloukal, Sběrání a vystavování výtvarného umění na Olomoucku. Pamětní síně, in: Pavel Zatloukal (ed.), *Muzeum umění Olomouc 1951–2011*, Olomouc 2012, s. 81-87.

11.3 Novinové články

- 1) Anonym, Městská galerie v Chebu již slouží veřejnosti, *Hraničář*, 15. 5. 1962, ročník III, číslo 20, Státní okresní archiv v Chebu, Fond Hraničář 1960–1980.
- 2) Anonym, Soubor VI. Komárka. I cena chebského trienale, *Hraničář*, 25. 2. 1969, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 3) Anonym, O Chebu kultuře a lidech, *Neděle*, 1969, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 4) Anonym, Nový šat galerie, *Svobodné slovo*, 1. 5. 1971, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 5) Anonym, Ke komentáři bez komentáře, *Hraničář*, 13. 7. 1971, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 6) Anonym, Galerie plná umění a nápadů, *Svobodné slovo*, 13. 5. 1972, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 7) Anonym, „Mloda Polska“ u nás, *Zemědělské noviny*, 29. 5. 1973 novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 8) Anonym, Umocněné přátelství. Síň družby otevřena, *Hraničář*, 9. 10. 1973, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 9) Anonym, Výstava mistrů, *Pravda*, 15. 3. 1974, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 10) Anonym, Výstavy k 30. výročí osvobození, *Pravda*, 1. 5. 1975, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 11) Anonym, Hudba na českých nástrojích, *Lidová demokracie*, 3. 2. 1975, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 12) Anonym, Vzácné gotické plastiky, *Svobodné slovo*, 25. 7. 1975, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 13) Anonym, Bohatství našich galerií, *Svobodné slovo*, 6. 3. 1979, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 14) Anonym, Galerie, která nezahálí, *Pravda*, 28. 2. 1983, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 15) Anonym, Čtvrtstoletí chebské Galerie výtvarných umění, *Hraničář*, 12. 5. 1987, novinový výstřížek, Archiv GVU.

- 16) Anonym, Sakrální krása, *Občanský deník*, 27. 10. 1990, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 17) Anonym, Klára vítá nápadníky, *Nová pravda*, 6. 6. 1991, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 18) Milena Balbinderová – Svatoslav Svoboda, Žije mladý Cheb kulturně?, *Mladá fronta Praha*, 16. 7. 1969, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 19) V. Benešová, Regionální galerie – významná součást kulturního dění. Reprezentační výstava, *Zemědělské noviny*, 17. 3. 1979, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 20) Luboš Hlaváček, Pokladnice krásy, *Tvorba*, 28. 3. 1979, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 21) Zlata Huttová, Chebské trienále k 50. výročí, *Hraničář*, 22. 10. 1968, ročník IX, číslo 43 (55), Státní okresní archiv v Chebu, Fond Hraničář 1960–1980.
- 22) Zlata Huttová, Soudobá hudba a výtvarné dílo, *Pravda*, 22. 9. 1976, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 23) Zlata Huttová, Zpráva o stavu „Kláry“, *Hraničář*, 3. 3. 1987, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 24) V. Kulštejn, Malé doporučení galerii socialistické výspy, *Hraničář*, 12. 5. 1970, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 25) Stanislav Nedvěd, Malý rozhovor s ředitelem galerie umění. Kdo jednou přijde, *Hraničář*, 14. 4. 1964, ročník V, číslo 16. Státní okresní archiv v Chebu, Fond Hraničář 1960–1980.
- 26) J. Osinek, Městská galerie umění vstupuje do druhého roku, *Hraničář*, 8. 1. 1963, ročník IV, číslo 2, Státní okresní archiv v Chebu, Fond Hraničář 1960–1980.
- 27) J. Osinek, Rozhovor s ředitelem galerie umění. Drážďany – a co dál?, *Hraničář*, červenec 1963, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 28) Dagmar Palacká, Proč nevyletěl do povětří, *Zemědělské noviny*, 19. 8. 1969, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 29) V. Pitz, Galerie výtvarného umění v Chebu, *Československý voják*, 30. 8. 1977, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 30) V. Pitz, Galerie v Československu, *Československý voják*, 20. 12. 1977, novinový výstřížek, Archiv GVU.

- 31) Vladimír Šolín, Hudba v netypickém prostředí, *Svobodné slovo*, 2. 12. 1970, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 32) Prokop H. Toman, Nejzápadnější galerie umění, *Lidová demokracie*, 20. 5. 1969, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 33) S. Trnka, Návod na záchranu historické památky, *Zemědělské noviny*, 8. 5. 1969, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 34) Iša Týbl, Modrá vlajka nad černou věží, *Ahoj na sobotu*, 3. 6. 1971, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 35) Ludmila Vomelová, Chebská madona do Moskvy a Leningradu, *Hraničář*, 17. 8. 1971, novinový výstřížek, Archiv GVU.
- 36) Jiří Vykoukal, Flámská a holandská zátiší 17. století v chebské galerii, *Pravda*, 14. 5. 1969, novinový výstřížek, Archiv GVU.

11.4 Internetové zdroje

- 1) Centrální evidence sbírek. Z historie sběratelství v českých zemích.
<http://ces.mkcr.cz/cz/sbirky.php> (vyhledáno 25. 3. 2015).
- 2) Encyklopedie města Chebu.
<http://encyklopedie.cheb.cz/cz/> (vyhledáno 14. 4. 2015).
- 3) EZO – evidence zájmových osob StB.
<https://stbezo.info> (vyhledáno 1. 5. 2015).
- 4) GAVU Cheb.
<http://www.gavu.cz> (vyhledáno 20. 4. 2015).
- 5) Cheb. Malíři Václavu Kadlecovi bude odhalena pamětní deska.
<http://www.cheb.cz/maliri-vaclavu-kadlecovi-bude-odhalena-pametni-deska/d-928162> (vyhledáno 20. 2. 2015).
- 6) Informační systém abART.
<http://abart-full.artarchiv.cz> (vyhledáno 22. 4. 2015).
- 7) Portafontium.
<http://www.portafontium.cz> (vyhledáno 20. 4. 2015).
- 8) Registr sbírek.
<http://www.citem.cz> (vyhledáno 20. 4. 2015).
- 9) Starý Hrozňatov – hrad a zámek Kinsberg.
<http://www.pamatkyaprirodakarlovarska.cz/stary-hroznatov-hrad-a-zamek-kinsberg/> (vyhledáno 21. 2. 2015).
- 10) Z dejín Slovenskej národnej galérie.
<http://www.sng.sk/sk/uvod/o-sng/historia> (vyhledáno 20. 2. 2015).
- 11) Zákon o muzeích a galeriích.
<http://www.psp.cz/sqw/sbirka.sqw?cz=54&r=1959> (vyhledáno 15. 4. 2015).
- 12) Zdeněk Veselý.
<http://www.vejr.cz/vesely/> (vyhledáno 19. 4. 2015).

12 PŘÍLOHY

12.1 Medailony osobností galerie (abecedně)

Bojmír Hutta (20. 2. 1920–20. 7. 1987)

„Na jedné straně jsem se stýkal s obyčejnými lidmi v hospodě. Ty mám nejraději. A potom s těmi více méně postiženými intelektuály.“³⁵⁵

Bojmír Hutta se narodil 20. 2. 1920 v myslivně u obce Romaniny poblíž města Slavuta na Ukrajině. Nejspíš v roce 1925 se jeho rodina vrátila do Domažlic, kde strávil dětství a absolvoval reálné gymnázium. Roku 1942 byl přijat na zlínskou Školu umění, na které však dlouho nevydržel. Uchráněn od totálního nasazení skončil v moravských Bojkovicích jako pomocný dělník v chemických a zbrojních závodech. Na konci války byl vězněn v Uherském Brodě. Po válce a návratu do Domažlic řídil krátce firmu Bojko, která však z nedostatku Huttových potřebných zkušeností záhy zkrachovala. V téže době se také seznámil s Jindřichem Kolowratem-Krakowským (1897–1996), jenž mu v roce 1946 zprostředkoval stipendium na École des beaux-arts v Paříži, kde studoval do roku 1950.³⁵⁶

V následujících letech byl Huttův život již spjat s Chebem. Při jedné ze svých cest do Domažlic jeho vlak náhle zastavil na chebském nádraží a Hutta neplánovanou přestávku využil k prohlédnutí města. Atmosféra poválečného Chebu Huttu uchvátila natolik, že zde později požádal o byt a na přelomu let 1951 a 1952 měl ve městě již první výstavu.³⁵⁷ Později chtěl ve městě také učit malbu. Roku 1953 předložil vedení města návrh o vedení tříměsíčního výtvarného kursu.³⁵⁸

³⁵⁵ Z rozhovoru s Bojmírem Huttou.– Anonym, O Chebu kultuře a lidech, *Neděle*, 1969, novinový výstřižek, Archiv GVU.

³⁵⁶ Viz Fišer (pozn. 95).

³⁵⁷ Ibidem.

³⁵⁸ Kurs měl být tříměsíční a měl končit v listopadu 1953. – Jaroslav Slavík, *Kronika města Chebu 1953*, Státní okresní archiv Cheb, Fond MěstNV Cheb, číslo fondu 314, s. 37.

Od roku 1961 byl již plně zaměstnán galerií, kterou v letech 1962–1972 velmi úspěšně vedl. Přestože ještě při znovuotevření galerie 24. 8. 1972 získal za záslužnou činnost čestné uznání rady ONV,³⁵⁹ byl následně jako nespolehlivý ze své funkce odvolán a až do smrti se o něj zajímala státní bezpečnost.³⁶⁰

Literatura:

- 1) Marcel Fišer, *Bojmír Hutta (1920–1987)* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 2012.
- 2) Zbyšek Malý – Alena Malá, *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–1999. H*, Praha 1999, s. 359.

Foto: <http://abart-full.artarchiv.cz> (vyhledáno 22. 4. 2015).

³⁵⁹ Viz Slavík (pozn. 98).

³⁶⁰ Viz Fišer (pozn. 95).

Zlata Huttová (8. 5. 1935–13. 6. 2001)

Zlata Huttová se narodila 8. 5. 1935 v Praze. Vystudovala ruské gymnázium, na vysoké škole se věnovala ruštině, češtině a literatuře a roku 1958 promovala jako filoložka s pedagogickou aprobačí. Roku 1961 získala v Praze místo redaktorky zahraničního vysílání v Československém rozhlasu. Téhož roku jela

udělat reportáž do Chebu, kde se seznámila s Bojmírem Huttou, kterého si po krátké známosti vzala. V Chebu nejprve učila, spolupracovala s chebským divadlem, přispívala do regionálního tisku a posléze se stala odbornou pracovnící GVU. Na rozdíl od Bojmíra Hutty, se kterým se brzy rozvedla, pracovala v GVU i za období normalizace a podílela se na přípravě řady výstav, koncertů a rovněž se stala jednou z předních postav Klubu PVU. Po roce 1990 vypomáhala u Okresního soudu v Chebu jako tlumočnice a jejím posledním pracovním působištěm bylo postavení vedoucí redaktorky v týdeníku Chebsko na počátku 90. let.³⁶¹

Foto: <http://encyklopedie.cheb.cz/cz/osudy-a-tvare-chebu/zlata-huttova>
(vyhledáno 22. 4. 2015).

³⁶¹ <http://encyklopedie.cheb.cz/cz/osudy-a-tvare-chebu/zlata-huttova> (vyhledáno 14. 4. 2015).

Mira Mladějovská (9. 3. 1899–9. 1. 1969)

Mira Mladějovská se narodila 9. 3. 1899 v Praze v rodině profesora Vladislava Mladějovského. Na Univerzitě Karlově vystudovala dějiny umění a klasickou archeologii. V roce 1946 se trvale usadila v Chebu, kde začala vést městský archiv a muzeum. V 50. letech byla z funkce

odvolána a několik let poté řídila Obrazovou galerii města Chebu. Po jejím uzavření pracovala od roku 1955 jako odborný pracovník v chebském muzeu. Od roku 1962 až do svého těžkého onemocnění v roce 1969 pracovala vedle Bojmíra Hutty v GVU, pro kterou připravila několik výstav. Vedle své práce v muzeu a v galerii věnovala také značnou pozornost publicistice zaměřené na památky Chebska.³⁶²

Literatura:

- 1) Jaromír Boháč, *Deset obrazů z dějin Chebského muzea*, Cheb 2003, s. 208-209.
- 2) Zbyšek Malý – Alena Malá, *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2002. Ml-Nou*, Praha 2002, s. 17.

Foto: <http://abart-full.artarchiv.cz> (vyhledáno 22. 4. 2015).

³⁶² Jaromír Boháč, *Deset obrazů z dějin Chebského muzea*, Cheb 2003, s. 208.

František Peřas (14. 1. 1912–18. 6. 1976)

PhDr. František Peřas se narodil 14. 1. 1912 v Krásné Hoře nad Vltavou. Za války byl spolu s Antonínem Zápotockým vězněn v koncentračním táboře, kde započalo jejich přátelství.³⁶³ Roku 1945 byl při dobývání Pražského hradu vážně zraněn, ale jako zázrakem přežil.³⁶⁴ Po válce si ve zkráceném

studijním programu udělal doktorát z dějin umění a v letech 1950–1954 působil v redakční radě měsíčníku *Výtvarné umění*, kde se věnoval především současnému umění.³⁶⁵ Po zvolení Antonína Zápotockého prezidentem republiky působil na Pražském hradě coby šéf památkové správy. Po smrti Zápotockého v roce 1957 však musel z funkce odstoupit. Nicméně záhy získal další významný post ve Státním ústavu památkové péče a ochrany přírody v Praze, kde působil jako náměstek tehdejšího ředitele ústavu PhDr. Vladimíra Novotného. V rámci rekonstrukce městské památkové rezervace Cheb na přelomu 50. a 60. let byl PhDr. Peřas v Chebu, kde se již pravděpodobně seznámil s Bojmírem Huttou. Roku 1968 musel odejít z ústavu do penze a Bojmír Hutta jej následně zaměstnal v GVU jako externího pracovníka.³⁶⁶ Roku 1972 pak nastoupil po Bojmíru Huttovi na post ředitele galerie, kterou řídil až do své smrti v roce 1976.

Literatura:

- 1) Jiří Knapík, *Kdo byl kdo v naší kulturní politice 1948–1953*, Praha 2002, s. 189-190.
- 2) Zbyšek Malý – Alena Malá, *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2003. Pau-Pop*, Praha 2003, s. 134.

Foto: Archiv GVU.

³⁶³ Viz (pozn. 221).

³⁶⁴ Jiří Nožka, Byl jsem zastřelen 5. května 1945, *Svět obrazech*, 11. 5. 1973, novinový výstřižek, Galerie výtvarného umění v Chebu.

³⁶⁵ Zbyšek Malý – Alena Malá, *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2003. Pau-Pop*, Praha 2003, s. 134.

³⁶⁶ Viz (pozn. 221).

Božena Vachudová (* 24. 3. 1953)

Narodila se roku 1953 v Mariánských Lázních. V letech 1971–1976 studovala obor historie-dějiny umění na Moskevské státní univerzitě. Po svých studiích nastoupila roku 1976 do GVU, kde již dříve působila brigádně jako kustodka a kde následně pracovala přerušovaně (2 mateřské dovolené) až do roku 1987. Během svého působení připravila několik významných výstav (*Radek Pilař, Jiří John, Vlasta Vostřebalová-Fischerová, Antonín Slavíček, Petr Pavlík* aj.) a katalogů (např. katalogy přírůstků z roku 1981 a 1986). Roku 1987 nastoupila do GUKV, kterou v letech 1988–1990 dokonce řídila. Vedení galerie však brzy přenechala Miroslavovi Lepšímu, jelikož se spíše než organizační a manažerské práci chtěla věnovat práci teoretické a přípravám výstav.³⁶⁷ V GUKV pracuje dodnes.

Literatura:

- 1) Vladimír Havlic – Miloslav Sýkora, *Malá encyklopedie výtvarných umělců a architektů západních Čech. 1945–1990*, Plzeň 1990, s. 121.
- 2) Zbyšek Malý – Alena Malá, *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2008. V-Vik*, Praha 2008, s. 67.
- 3) Jan Samec, Šedesát let Galerie umění Karlovy Vary, in: Vladimír Přibil et al., *Galerie umění Karlovy Vary 1953–2013*, Karlovy Vary 2013, s. 22.

³⁶⁷ Jan Samec, Šedesát let Galerie umění Karlovy Vary, in: Vladimír Přibil et al., *Galerie umění Karlovy Vary 1953–2013*, Karlovy Vary 2013, s. 22.

Ludmila Vomelová (* 1944)

Ludmila Vomelová se narodila roku 1944 v Plzni. V 60. letech studovala na filozofické fakultě Univerzity Karlovy a nejspíše již v roce 1967 nastoupila do GVU. Po smrti PhDr. Františka Petáse začala zastávat post ředitelky galerie, jíž byla oficiálně jmenována roku 1977. Galerii

dokázala dát v i nelehkých dobách normalizace vysokou společenskou úroveň a patřičné renomé a přitáhnout do ní početné obecenstvo. Od roku 1983 byla vedena v evidenci zájmových osob StB³⁶⁸ a galerii provedla i obdobím výrazných změn na přelomu 80. a 90. let. V létě roku 1991 předala vedení PhDr. Jiřímu Vykoukalovi a následně v galerii působila jako odborná pracovnice do roku 1993, kdy odešla do invalidního důchodu.³⁶⁹

Foto: Archiv GVU.

³⁶⁸ <https://stbezo.info> (vyhledáno 1. 5. 2015).

³⁶⁹ Medailon zpracován především dle vzpomínek Mgr. Boženy Vachudové a PhDr. Jiřího Vykoukala.

Jiří Vykoukal (* 27. 7. 1937)

PhDr. Jiří Vykoukal se narodil 27. 7. 1937. S GVU začal spolupracovat již na konci roku 1967 v souvislosti s přípravou trienále jako externí pracovník oddělení regionálních galerií Národní galerie v Praze. Následně v galerii krátce působil v letech 1968–1970, kdy měl na starosti především akviziční a výstavní program. Hlavně díky němu se podařilo na přelomu 60. a 70. let do sbírek získat významná díla Emila Filly, Václava Špály, Aloise Wachsmanna ad., ale také tvorbu současnou, jež byla jeho specializací. Dne 1. července 1970 byl však nucen galerii opustit. Do GVU znovu nastoupil roku 1987 na post kurátora a v létě roku 1991 byl jmenován ředitelem galerie. V 90. letech vedle postu ředitele GVU zastával také post předsedy Rady státních galerií České republiky. Vydal množství autorských katalogů k výstavám, zpracovával publikace o sbírkách státních galerií a GVU velmi úspěšně vedl až do roku 2010.

Literatura:

- 1) Zbyšek Malý – Alena Malá, *Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950–2009. Vil-Vz*, Praha 2009, s. 312.

Další osobnosti působící v galerii

- Jiří Kozák (výstavy, Klub MPVU)
- Václav Šoupa (provozní náměstek)
- Jindřich Voborník (správce depozitáře)
- Anna Sochorová-Vykoukalová (sekretářka, později odborná pracovnice)

12.2 Soupis publikací a brožur vydaných GVU (bez výstavních katalogů)

- 1) *Gotické plastiky*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1964.
- 2) Mira Mladějovská a kol., *II. festival komorní hudby v Chebu*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1967.
- 3) Zlata Huttová (red.), *4. festival komorní hudby v Chebu*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1969.
- 4) Jiří Kozák – Zlata Huttová, *6. cyklus koncertů Hudba a výtvarné dílo*, Galerie výtvarného umění v Chebu, 1971.
- 5) Zlata Huttová (red.), *Vánoční koncert*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1971.
- 6) Zlata Huttová (red.), *Stálá sbírka gotických plastik*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1972.
- 7) Zlata Huttová (red.), *Hlavní budova*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1972.
- 8) Zlata Huttová (red.), *Hudba a výtvarné dílo*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.
- 9) Zlata Huttová (red.), *Hudba a výtvarné dílo*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.
- 10) Jana Ševčíková, *Stálá sbírka gotických plastik*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.
- 11) Jana Ševčíková – František Peťas, *Chebská gotická plastika*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.
- 12) František Peťas, *Chebské reliéfní intarzie*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.
- 13) Zlata Huttová (red.), *Galerie výtvarných umění v Chebu. Hlavní budova*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.
- 14) Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980.

12.3 Soupis výstav a k nim vydaných brožur/katalogů

1962

Slavností otevření sbírek, od 9. května, hlavní budova

- Mira Mladějovská a kol., *Městská galerie umění v Chebu*, Městská galerie umění v Chebu 1962.

900 let Chebu. Soutěžní práce, od 9. května, hlavní budova

Polská protifašistická karikatura, 10.–20. července, hlavní budova

Polský politický plakát, od 22. července, hlavní budova

Václav Jírů. Praha a Pražané, od 14. října, hlavní budova

45 let Velké říjnové revoluce ve výtvarném umění, od 7. listopadu, ve spolupráci se Svazem československo-sovětského přátelství v Chebu, hlavní budova

Současná holandská grafika v originálech, od 25. listopadu, ve spolupráci s Československou společností pro mezinárodní styky (UNESCO), hlavní budova

České malířství první poloviny 19. století, od 25. listopadu, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- *České malířství první poloviny 19. století* (kat. výst.), Městská galerie umění v Chebu 1962.

Přes dva oceány a patnáct moří. Fotografie N. F. Kozlovského, prosinec, hlavní budova

1963

České malířství z druhé poloviny 19. století, leden–březen, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- *České malířství z druhé poloviny 19. století* (kat. výst.), Městská galerie umění v Chebu 1963.

Vojáci míru (výstava umělců Německé demokratické republiky), od 28. února, ve spolupráci s Hlavní politickou správou československé lidové armády, hlavní budova

Z drážďanské galerie, 9. května–1. července, ve spolupráci se Státní galerií v Drážďanech, hlavní budova

- Bojmír Hutta a kol., *Z drážďanské galerie* (kat. výst.), Městská galerie umění v Chebu 1963.

Výstava polské amatérské fotografie, 16.–23. června, ve spolupráci s knihovnou Ladislava Zápotockého, sál knihovny Ladislava Zápotockého

Současná česká grafika, říjen, hlavní budova

- *Současná česká grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1963.

Výstava kreseb a akvarelů Mikoláše Alše, říjen, hlavní budova

1964

Přírůstky výtvarných děl českého malířství 20. století, od 8. března, hlavní budova

Zakladatelé slovenského moderního umění, od 8. března, hlavní budova

- *Zakladatelé slovenského národního umění* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Slovenská národná galéria 1964.

Fotografie Vladimíra Böhma, od 8. března, hlavní budova

- *Vladimír Böhm*, (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1964.

Německé malířství 19. a 20. století ze sbírek Drážďanské galerie, 9. května–15. července, ve spolupráci se Státní galerií v Drážďanech, hlavní budova

- *Německé umění 19. a 20. století ze sbírek Drážďanské galerie* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1964.

Goethe a Čechy, od 17. května, ve spolupráci s Ústavem pro národní památky a klasickou literaturu ve Výmaru a Památníkem národního písemnictví v Praze, hlavní budova

- Willy Handrick – Vladimír Závodský, *Goethe a Čechy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1964.

Ivan Strnad (kresby a grafika 1959–1964), od 28. června, hlavní budova

- Jiří Burian a kol., *Ivan Strnad. Kresby a grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1964.

Polské současné umění, 22. července–30. září, ve spolupráci s Polským kulturním střediskem v Praze a Krakovským muzeem, hlavní budova

- Helena Blumová, *Polské současné umění* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1964.

České umění 20. století ze sbírek GVU Cheb, od 9. srpna, výstavní síň Sevastopol

- *České moderní umění* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1964.

Vincent Hložník (Grafika), 29. srpna–15. září, ve spolupráci se Slovenskou Národnou galériou, hlavní budova

Slavnostní otevření stálé expozice gotického umění, od 6. září, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

- *Gotické plastiky* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1964.

Užité umění, 27. září–31. října, ve spolupráci s Moravskou galerií v Brně, hlavní budova

Karel Valter (obrazy), 11. října–30. listopadu, ve spolupráci s Ministerstvem školství a kultury, hlavní budova

- Miloslav Racek, *Karel Valter* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1964.

Polská grafika, 11. října–30. listopadu, ve spolupráci se Svazem polských výtvarných umělců Varšava a Galerií umění v Ostrově nad Ohří, hlavní budova

- Irena Jakimowicz, *Polská grafika* (kat. výst.), Galerie umění v Ostrově 1964.

1965

Václav Rabas, od 14. března, hlavní budova

- *Václav Rabas* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1965.

František Tichý, od 14. března, hlavní budova

- Zdeněk Rybka a kol., *František Tichý. Obrazy, kresby, grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1965.

Francouzská kresba, od 14. března, ve spolupráci s Památníkem národního písemnictví, hlavní budova

- Eva Štiková, *Francouzská kresba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1965.

Otevření nové stálé expozice českého malířství 20. století, květen, hlavní budova

Světová grafika, květen–červen, hlavní budova

- Jiří Siblík, *Světová grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1965.

Výběr z díla zasloužilého umělce Ondřeje Sekory, 20. června–15. července, hlavní budova

- Vladislav Stanovský a kol., *Ondřej Sekora* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1965.

Max Švabinský (výbor z díla), od 27. června, ve spolupráci s GKK, výstavní síň Sevastopol

Odilon Redon (grafické dílo), od 22. července, ve spolupráci s Krakovským muzeem, hlavní budova

- Helena Blumová, *Odilon Redon* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Muzeum Narodowe w Krakowie 1965.

Václav Špála (obrazy, kresby, ilustrace), od 8. září, ve spolupráci s NG a Janem Špálou, hlavní budova

- František Dvořák, *Václav Špála* (kat. výst.), Muzeum Boženy Němcové v České Skalici – Galerie umění Karlovy Vary 1965.

Václav Špála (druhá část), říjen 1965, ve spolupráci s NG a Janem Špálou, hlavní budova

Miloslav Holý (obrazy a grafika), od 3. října, výstavní síň Sevastopol

Výtvarníci k 20. výročí ČSSR (soubor obrazů a plastik z umělecké soutěže), od 24. října, výstavní síň Sevastopol

Národní umělec Max Švabinský (kresby a grafika), 20. prosince 1965–30. ledna 1966, hlavní budova

- Zuzana Švabinská, *Max Švabinský* (kat. výst.), Okresní galerie výtvarného umění v Klatovech 1965.

Krakovská grafika, ve spolupráci s Krakovským muzeem, datum nedohledáno, hlavní budova

- Helena Blumová, *Současná krakovská grafika* (kat. výst.), Polské kulturní středisko v Praze 1965.

1966

František Foltýn (výbor z díla), od 6. února, hlavní budova

- Jaromír Zemina, *František Foltýn* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 1965.

Karel Černý (obrazy), 30. dubna–30. května, výstavní síň Sevastopol

- Václav Procházka, *Karel Černý* (kat. výst.), Galerie bratří Čapků Praha 1965.

Josef Navrátil (obrazy, kresby), 8. května–15. června, ve spolupráci s NG, hlavní budova

Tapiserie ART PROTIS a umělecké sklo, od 7. července, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Václav Špála, 18. července–31. srpna, výstavní síň Sevastopol

Karel Purkyně a čeští realisté, září, ve spolupráci s NG, hlavní budova

Obrazy, kresby, ilustrace národního umělce Josefa Lady, 16. října – 30. listopadu, ve spolupráci s NG, hlavní budova

Umění písma, prosinec 1966–leden 1967, hlavní budova

1967

František Vik (knižní grafika, ilustrace, obrazy), od 30. března, ve spolupráci s Památníkem národního písemnictví, hlavní budova

- Josef Javůrek a kol., *František Vik. Grafické a malířské dílo* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1967.

Jan Zrzavý, 20. dubna–30. června, hlavní budova

- Otakar Aleš Kukla, *Jan Zrzavý* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1967.

Olga Boznaňská, od 20. července, ve spolupráci s Krakovským muzeem, hlavní budova

- Jerzy Banach et al., *Olga Boznaňská* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1967.

Vietnam bojující (výstava fotografií), od 20. července, hlavní budova

Emil Filla (ženy), 5. října–listopad, hlavní budova

- Čestmír Berka, *Emil Filla. Ženy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1967.

Tvůrčí skupina Index (obrazy, plastiky), 7.–31. prosince, hlavní budova

- Miloslav Racek, *Index* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy vary – Galerie výtvarného umění v Chebu 1967.

Výstava obrazů, kreseb a ilustrací Otakara Štembery, od 14. prosince, hlavní budova

- Václav Vondra, *Otakar Štembera* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1967.

Jan Špála (obrazy), od 14. prosince, hlavní budova

1968

Výstava zahraničních reprodukcí. Slohy a směry v malířství od pravěku do 20. století, 30. ledna–30. dubna, ve spolupráci s VČG, hlavní budova

- Jitka Boučková, *Mistrovská díla evropského malířství od pravěku po současnost* (kat. výst.), Východočeská galerie Pardubice 1968.

Dodekaedr, 16. května–20. června, hlavní budova

- Jiří Siblík, *Dodekaedr* (kat. výst.), Galerie Benedikta Rejta v Lounech 1968.

Gerhard Döltz (keramika, závěsné batiky), květen, ve spolupráci s radou kraje Gera (NDR), hlavní budova

- *Gerhard Döltz* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1968.

Koláže Adolfa Hoffmeistera, červen–červenec, ve spolupráci s autorem, hlavní budova

- Miroslav Klivar a kol., *Koláže Adolfa Hoffmeistera* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1968.

Ukrajinské užité umění, od 11. července, ve spolupráci se Svazem československo-sovětského přátelství, hlavní budova

Antonín Slavíček, srpen–září, hlavní budova

I. Trienále jihočeských, severočeských a západočeských výtvarných umělců v Chebu 1968, 28. října 1968–leden 1969, hlavní budova

- Jiří Vykoukal, *I. Trienále jihočeských, severočeských a západočeských výtvarných umělců* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1968.

Vladimír Holík, datum nedohledáno, hlavní budova

- Ludvík Skružný, *Vladimír Holík* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1968.

1969

Flámské a holandské zátiší 17. a 18. století, 15. dubna–25. května, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Jaromír Šíp, *Flámská a holandská zátiší 17. století z Národní galerie v Praze* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 1967.

Přírůstky děl českého moderního umění, od 15. dubna, hlavní budova

Člověk a lidská práva, od 26. dubna, ve spolupráci se Společností pro lidská práva Praha a Městským výborem národní fronty v Chebu, hlavní budova

Čínské malířství ze sbírek Náprstkova muzea, od 12. června, ve spolupráci s Náprstkovo muzeem v Praze, hlavní budova

- Eva Rychterová, *Vybrané obrazy ze sbírky čínského malířství v Náprstkově muzeu* (kat. výst.), Náprstkovo muzeum 1968.

Dětská kresba (4. výstava výtvarných prací dětí a mládeže okresu Cheb), 4. září–25. září, ve spolupráci s Odborem kultury a Odborem školství ONV v Chebu, hlavní budova

- Jiří Kozák, *Dětská kresba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1969.

Věroslav Bergr (sochy, kresby, monotypy), od 4. prosince, hlavní budova

Stanislav Podhrázský (obrazy, kresby), od 4. prosince, hlavní budova

- Jaromír Zemina, *Stanislav Podhrázský* (kat. výst.), Špálova galerie v Praze 1969.

Picasso – Villers, datum nedohledáno, hlavní budova

- Anna Fárová, *Picasso – Villers* (kat. výst.), Galerie Vincence Kramáře 1969.

1970

Symbolismus v českém výtvarném umění, od 15. ledna, hlavní budova

- Jan Rous, *Symbolismus v českém výtvarném umění* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1970.

Maxmilián Pirner (obrazy, kresby), od 11. března, hlavní budova

- Jiří Vykoukal, *Max Pirner. Obrazy a kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1970.

Stanislaw Ignac Witkiewicz (obrazy a kresby), od 29. dubna, ve spolupráci s Krakovským muzeem, hlavní budova

- Helena Blumová a kol., *Stanislaw Ignac Witkiewicz* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Muzeum Narodowe w Krakowie 1970.

O lidech, jimž zrakem ruce musí být, 6. prosince 1970–2. ledna 1971, ve spolupráci s Českým svazem nevidomých a slabozrakých, hlavní budova

1971

Václav Rabas. Z cyklu Chleba, červen, hlavní budova

- Jiří Kozák (red.), *Václav Rabas. Chleba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1971.

1972

České umění 19. století ze sbírek Národní galerie v Praze, od 24. srpna, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Jiří Kotalík – Miloslav Racek, *České umění 19. století* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1972.

České umění 20. století z nové instalace sbírek GVU v Chebu, 24. srpna–prosinec, hlavní budova

- František Doležal – Marcela Pánková, *České umění 20. století* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1972.

František Tichý, od 24. srpna, hlavní budova

- Jiří Kozák (red.), *František Tichý* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1972.

Reliéfní intarzie, od 24. srpna, hlavní budova

1973

Výběr z díla národního umělce Václava Rabase, od 11. ledna, hlavní budova

- Olga Bohdálková (red.), *Václav Rabas* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Jan Rambousek (grafika, kresby), od 21. února, hlavní budova

- Eva Bužgová (red.), *Jan Rambousek. Grafiky, kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Miloslav Holý (výbor z díla), 22. března–30. dubna, hlavní budova

- Jiří Mašín, *Miloslav Holý. Výbor z díla* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Mikoláš Aleš (kresby), 5. dubna–květen, hlavní budova

- Zlata Huttová (red.), *Mikoláš Aleš. Kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Ruské a sovětské umění (ze sbírek Národní galerie v Praze), od 10. května, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Libuše Jandová (red.), *Ruské a sovětské umění* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Max Švabinský (grafika), 24. května–červen, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Zlata Huttová (red.), *Max Švabinský* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Młoda Polska, od 19. července, ve spolupráci s Krakovským muzeem, hlavní budova

- Helena Blumová, *Młoda Polska* (kat. výst.), Muzeum Narodowe Krakov – Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou – Západočeská galerie v Plzni 1973.

Stanislav Hanzík (drobné plastiky), 28. června–srpen, hlavní budova

- Ludmila Vomelová (red.), *Stanislav Hanzík. Drobné plastiky* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Jan Spáčil (souborné dílo), od 6. září, hlavní budova

- Zlata Huttová (red.), *Jan Spáčil. Souborné dílo* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Užitě umění Sibiře a Dálného východu, 1.–31. října, ve spolupráci s NG, hlavní budova

Grafické listy 5 staletí ze sbírek Národní galerie v Praze, od 11. října, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Libuše Jandová, *Grafické listy 5 staletí ze sbírek Národní galerie v Praze* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Antonín Hudeček (výběr z díla ze sbírek Národní galerie v Praze), 22. listopadu–prosinec, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Ludmila Karlíková, *Antonín Hudeček* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

Dětská kresba (5. přehlídka prací dětí a mládeže okresu Cheb), 29. listopadu 1973–15. ledna 1974, hlavní budova

- Jiří Kozák (red.), *Dětská kresba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.

1974

Vojtěch Sedláček, 10. ledna–3. března, hlavní budova

- Jitka Boučková, *Vojtěch Sedláček* (kat. výst.), Východočeská galerie Pardubice 1973.

Karel Štěch. Sociální grafika, 25. února–24. března, hlavní budova

- Jiří Kozák (red.), *Karel Štěch. Sociální grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

Drážďanská galerie (200 let malířství v Drážďanech), od 14. března, ve spolupráci s Drážďanskou galerií novodobého umění, hlavní budova

- Jiří Kozák (red.), *Drážďanská galerie. 200 let malířství v Drážďanech* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

Ladislav Čepelák (kresby), od 28. března, hlavní budova

- Miroslav Kudrna, *Ladislav Čepelák. Kresby-Grafika 1952–1960* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

Pionýrská organizace – nejmladší směna budovatelů socialistické společnosti, od 26. března, hlavní budova

Jan Kutálek (keramika), od 16. května, hlavní budova

- Oliva Pechová, *Jan Kutálek. Keramika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

Jan Bauch. Návrat Odysseův, od 23. května, hlavní budova

- Ludmila Vomelová (red.), *Jan Bauch. Návrat Odysseův* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

Eva Činčerová (grafika), 18. července–srpen, hlavní budova

- Jiří Mašín, *Eva Činčerová. Grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

Umění 19. a 20. století na východním Slovensku (ze sbírek Východoslovenské galerie v Košicích), od 1. srpna, ve spolupráci s Východoslovenskou galerií v Košicích, hlavní budova

- Imrich Groško, *Maliarstvo 19. a 20. storočia na východnom Slovensku* (kat. výst.), Východoslovenská galéria v Košiciach 1973.

Adolf Kašpar (ilustrace), 5. září–říjen, ve spolupráci s muzeem Aloise Jiráska v Praze, hlavní budova

- *Adolf Kašpar. Ilustrace* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

Vincenc Makovský (sochy a kresby), od 10. října, hlavní budova

- František Peřas, *Vincenc Makovský* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

František Doležal. Z tvůrčího deníku 1928–1973, 17. října–24. listopadu, hlavní budova

- Jan Baleka, *František Doležal* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

Osm mladých grafiků, 28. listopadu 1974–leden 1975, hlavní budova

- *Osm mladých grafiků* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.

1975

Česká soudobá medaile, od 16. ledna, hlavní budova

- Naděžda Blažíčková, *Česká soudobá medaile* (kat. výst.), Nová síň Praha 1974.

Sociální motivy v tvorbě českých malířů (z grafické sbírky galerie), 1. února–1. března, hlavní budova

Jaroslav Lukavský (výbor z grafické práce tří desetiletí), 6. března–duben, hlavní budova

- Miroslav Kudrna, *Jaroslav Lukavský* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.

30 vítězných let hraničářského Chebska, květen, ve spolupráci s Chebským muzeem, Okresním kulturním střediskem a Knihovnou L. Zápotockého, hlavní budova

Západočeští výtvarní umělci, od 17. července, hlavní budova

- *Západočeští výtvarníci. K 30. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Západočeská galerie v Plzni – Galerie umění Karlovy Vary 1975.

Rudolf Svoboda (sochy), 24. července–srpen, ve spolupráci se SČVU, hlavní budova

- Karel Boušek, *Rudolf Svoboda. Sochy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.

Ivana Panková. Grafika, 28. srpna–září, hlavní budova

Jindřich Wielgus (sochy), od 28. srpna, hlavní budova

- Věra Nejedlá, *Jindřich Wielgus* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.

Dětská kresba (6. přehlídka výtvarných prací dětí a mládeže okresu Cheb), 11. září–2. listopadu, hlavní budova

- Jiří Kozák, *Dětská kresba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.

Ilustrace Zdeňka Buriana, 14. listopadu 1975–1. ledna 1976, hlavní budova

- František Peřas, *Ilustrace Zdeňka Buriana* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.

Karel Holan (výběr z díla), 20. listopadu 1975–1. ledna 1976, hlavní budova

- Jiří Kozák (red.), *Karel Holan* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.

1976

Grafika Františka Tichého, 16. ledna–16. března, hlavní budova

Přírůstky do sbírek Galerie výtvarného umění v Chebu (z nákupů a jiných zisků za léta 1972–75), 5. února–1. června, hlavní budova

- František Peřas, *Přírůstky za léta 1972–1975* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

Osma, Tvrdošíjní, Umělecká beseda (ze sbírek Národní galerie v Praze), leden–březen, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Ludmila Karlíková, *Osma, Tvrdošíjní, Umělecká beseda* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

Karel Toman (kresby), 19. března–15. května, hlavní budova

- František Peřas, *Karel Toman. Kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

Kuba v dílech umělců AVS (Radomír Kolář, Vladimír Štola, Vendelín Zdrůbecký), 25. března–31. května, ve spolupráci s AMS, hlavní budova

Umění prostého srdce, od 20. května, ve spolupráci s GVU v Litoměřicích, hlavní budova

- *Umění prostého srdce. Naivní malíři Čech a Moravy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Litoměřicích – Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

Vincenc Vingler (plastiky a kresby, výbor z díla 1945–1975), od 27. května, hlavní budova

- Zlata Huttová (red.), *Vincenc Vingler* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

Hudba ve výtvarném projevu dětí, červen–červenec, hlavní budova

Oldřich Smutný (obrazy), od 22. července, hlavní budova

- Jiřina Hockeová, *Oldřich Smutný* (kat. výst.), Dům umění města Brna – Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

Ota Janeček – žena, 5. srpna–září, hlavní budova

- Zlata Huttová (red.), *Ota Janeček. Žena* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

Karel Lidický (sochy), od 16. září, hlavní budova

- Jiří Kotalík – Vojtěch Krob – Jaroslav Rataj, *Karel Lidický* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 1975.

Josef Mařatka (drobná plastika), 15. října–28. listopadu, ve spolupráci s Galeríí hlavního města Prahy, hlavní budova

- Zlata Huttová (red.), *Josef Mařatka. Drobná plastika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

Jaroslav Kotas (tvorba z let 1970–1976), 25. listopadu 1976–31. ledna 1977, hlavní budova

- Vlastimil Vinter, *Jaroslav Kotas* (kat. výst.), Nová síň Praha 1976.

Radek Pilař – kresbou, barvou, kamerou, od 16. prosince, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Radek Pilař* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976.

Malíři z mučené země: Nuñes, Balmes, Barrios, datum nedohledáno, ve spolupráci s Ministerstvem kultury ČSR, hlavní budova

1977

Obrazy Pravoslava Kotíka, 3. února–15. dubna, hlavní budova

- Jiří Kozák (red.), *Obrazy Pravoslava Kotíka* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1977.

Miloslav Holý (grafika a kresby – přírůstky do sbírek GVU), 4. března–1. května, pořádala GVU v Chebu, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Miloslav Holý. Grafika a kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1977.

Jaroslava Pešicová (obrazy), František Štorek (sochy), 24. března–říjen, výstavní a koncertní síň Klára

- Václav Procházka – Miroslav Kudrna, *Jaroslava Pešicová, František Štorek* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1977.

Design – tradice a současnost, 14. dubna–6. listopadu, ve spolupráci s UPM, hlavní budova

- *Design* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze 1977.

Otakar Štembera (karikatury, kresby, ilustrace), 12. května–5. června, hlavní budova

- Václav Vondra, *Otakar Štembera* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1977.

Marie Blabolilová (grafika), 10. června–17. července, hlavní budova galerie

- Zlata Huttová (red.), *Marie Blabolilová* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1977.

František Jiroudek, 16. června–20. srpna, hlavní budova

- Oliva Pechová, *František Jiroudek. Obrazy a kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1977.

České sochařství 19.–20. století, 22. července–30. září, ve spolupráci s NG, hlavní budova

Košice očima výtvarníků, 25. srpna–30. října, ve spolupráci s VSG, hlavní budova

- Imrich Groško, *Košice očami výtvarníkov* (kat. výst.), Východoslovenská galéria v Košiciach 1977.

Nejhezčí dětem (Výstava ilustrací knih pro děti a mládež), od 13. října, hlavní budova

František Ronovský (obrazy z let 1970-1977), 3. listopadu 1977–15. ledna 1978, hlavní budova

- Miroslav Kudrna – Jiří Mašín, *František Ronovský* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Karlových Varech – Galerie výtvarného umění v Chebu 1977.

Alexandr Žitomirský (kresby, fotomontáže), říjen–listopad, hlavní budova

- *Alexandr Žitomirský. Fotomontáže, kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1977.

1978

Dětská kresba (VII. přehlídka výtvarných prací dětí a mládeže okresu Cheb), leden–únor, ve spolupráci s Městskou osvětovou besedou v Aši, hlavní budova

- Jiří Kozák, *Dětská kresba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Václav Špála (obrazy), leden–únor, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Jiří Kozák (red.), *Václav Špála. Obrazy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Vojtěch Tittelbach – dílo, 19. ledna–březen, hlavní budova

- Oliva Pechová, *Vojtěch Tittelbach* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Karel Štika (grafika, kresby), od 23. února, hlavní budova

- Zdenka Čepeláková, *Karel Štika. Grafika, kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Vladimír Preclík (sochařské dílo, obrazy a kresby z let 1958–1978), od 23. března, hlavní budova

- Oliva Pechová, *Vladimír Preclík* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Vlastimil Květenký (keramika), od 27. dubna, výstavní a koncertní síň Klára

- Zdeněk Kostka, *Vlastimil Květenký* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Adolf Born (grafika), od 4. května, hlavní budova

- František Dvořák, *Adolf Born* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Flámské malířství doby Rubensovy (ze sbírek Národní galerie v Praze), 25. května–15. srpna, ve spolupráci s NG a GUKV, hlavní budova

- Jaromír Šíp (red.), *Flámské malířství doby Rubensovy ze sbírek Národní galerie v Praze* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Galerie umění v Karlových Varech 1978.

Varšava po roce 1945 a dnes – Vilém Hess (obrazy a kresby), 22. června–31. srpna, hlavní budova

- Zlata Huttová (red.), *Varšava po roce 1945. Vilém Hess (obrazy a kresby)* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Hudba ve výtvarném projevu dětí, červenec, hlavní budova

- *Hudba ve výtvarném projevu dětí* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Dimitrij Kadrnožka (obrazy z Kuby – tvorba z let 1967–1974), 31. srpna–říjen, hlavní budova

- Jan Gibek, *Dimitrij Kadrnožka. Obrazy z Kuby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Alois Sopr – sochy, od 2. listopadu, hlavní budova

- Václav Procházka, *Alois Sopr* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

Hana Storchová – grafika, 16. listopadu 1978–leden 1979, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Hana Storchová* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1978.

1979

Jaroslav Grus (obrazy), 25. ledna–25. března, hlavní budova

- Blahoslav Černý, *Jaroslav Grus* (kat. výst.), Národní galerie v Praze 1977.

Tradice revolučního hnutí v polském výtvarném umění, únor, hlavní budova

Mirko Hanák, 22. února–duben, hlavní budova

- Jiří Kozák, *Mirko Hanák* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1979.

Pionýři dětem, od 26. dubna, ve spolupráci se Pionýrskou organizací, hlavní budova

Josef Wagner, duben–červenec, hlavní budova

- František Šmejkal, *Josef Wagner* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1979.

Umění ze sbírek západočeských galerií, do 30. září, ve spolupráci se ZČG a GUKV, hlavní budova

- Miloslav Racek, *České malířství 20. století ze sbírek západočeských galerií* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Západočeská galerie v Plzni – Galerie umění Karlovy Vary 1979.

Jana Paulová (gobelíny), od 3. května, výstavní a koncertní síň Klára

- Jan Spurný, *Jana Paulová. Gobelíny* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1979.

Zátiší v české malbě XX. století, červen, hlavní budova

Umění východní Asie (obrazy, plastiky a grafika ze sbírek Národní galerie v Praze), 20. července – 16. září, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Oldřich Král, *Umění východní Asie* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1979.

Karel Kotrba (sochy), červenec–září, hlavní budova

- Jiří Kozák, *Karel Kotrba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1979.

Karel Kuneš (sochařské portréty), od 8. listopadu, hlavní budova

Radomír Kolář (obrazy, kresby, ilustrace), od 20. září, ve spolupráci se SČVU a AVS, hlavní budova

- *Radomír Kolář* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1979.

Július Jakoby (malířské dílo), od 22. listopadu, ve spolupráci s VSG, hlavní budova

1980

Jiří John (výběr z díla), 7. února–16. dubna, hlavní budova

- Jiří Šetlík – Jaromír Zemina, *Jiří John* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.

Magdalena Cubrová, únor, ve spolupráci s GUKV a VČG, hlavní budova

- Blahoslav Černý, *Magdalena Cubrová* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Galerie umění v Karlových Varech – Východočeská galerie v Pardubicích 1979.

Vlasta Vostřebalová-Fischerová, únor–duben, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Jan Baleka, *Vlasta Vostřebalová-Fischerová* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech – Galerie výtvarného umění v Chebu 1979.

Obrazy a kresby členů Armádního výtvarného studia v Praze, od 24. 4. 1980, spolupráci s Armádním výtvarným studiem v Praze, hlavní budova

- *Obrazy, sochy, grafika. Výstava členů a spolupracovníků armádního výtvarného studia* (kat. výst.), Armádní výtvarné studio Praha 1980.

Milča Eremiášová (krajky), *Kapka Toušková (sklo)*, od 15. května, výstavní a koncertní síň Klára

- *Milča Eremiášová* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.
- *Kapka Toušková* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.

Jan Slavíček 1900–1970, červenec–srpen, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Miloslav Racek, *Jan Slavíček* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech – Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.

Antonín Slavíček, červenec–srpen, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Ludmila Karlíková, *Antonín Slavíček* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech – Galerie výtvarného umění v Chebu 1980

Jindřich Ulrich (miniatury), 10. července–10. září, hlavní budova

- Vlastimil Vinter, *Jindřich Ulrich. Miniatury* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.

Umění Starého Egypta (z českých sbírek), od 11. září, ve spolupráci s Národním muzeem a Náprstkovo muzeem v Praze, hlavní budova

- Evžen Strouhal, *Umění starého Egypta* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.

Vítězslav Eibl (sochy), 18. září–říjen, hlavní budova

- Vlastimil Vinter, *Vítězslav Eibel. Sochy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.

Otto Gutfreund (výběr z díla), listopad 1980–leden 1981, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Petr Hartmann, *Otto Gutfreund. Výběr z díla* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.

Mikuláš Galanda (výběr z díla), listopad 1980–leden 1981, ve spolupráci s GUKV a SNG, hlavní budova

- Andrej Švec, *Mikuláš Galanda* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.

1981

Miroslav Mirkovič (akvarely), 22. ledna–22. března, hlavní budova

- Jan Schejbal, *Miroslav Mirkovič. Akvarely* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

Z malířských salonů v Praze před sto lety, 12. února–12. dubna, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Roman Prahel, *Z malířských salonů v Praze před sto lety* (kat. výst.), Galerie umění na Klenové 1981.

Břetislav Benda – sochařská tvorba, 26. března–21. června, hlavní budova

- Jiří Kotalík, *Břetislav Benda* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

Přírůstky do sbírek za léta 1976–1980, 2. dubna–31. prosince, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1976–1980* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

Jindra Husáriková (obrazy z let 1970–1980), od 16. dubna, hlavní budova

- Bohumil Říha – Miroslav Kudrna, *Jindra Husáriková* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Galerie umění Karlovy Vary 1981.

Jan Smetana. Výběr z díla, 16. dubna–14. června, hlavní budova

Orientální závěsy (ze sbírek Národní galerie), od 21. května, ve spolupráci s NG, výstavní a koncertní síň Klára

- Oldřich Král – Lubor Hájek, *Orientální závěsy ze sbírek Národní galerie v Praze* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

Hynková, Wielgus, Altmann – obrazy, sochy, grafika, 29. května–26. června, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Hynková, Wielgus, Altmann* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

Pravoslav, Jindřiška a Šárka Radovi (keramika), 25. června–6. září, hlavní budova

- Jiří Šetlík, *Pravoslav Rada, Jindřiška Radová, Šárka Radová* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

Petr Pavlík, srpen–4. října, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Petr Pavlík* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

Jan Souček (obrazy), 10. září–30. listopadu, hlavní budova

- Marie Halířová-Muchová, *Jan Souček* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

Josef Václav Myslbek (výběr z díla ze sbírek Národní galerie v Praze), od 19. listopadu, ve spolupráci s NG, hlavní budova

- Petr Hartmann, *Josef Václav Myslbek* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981

Soudobý český šperk, prosinec 1981–leden 1982, ve spolupráci s Uměleckoprůmyslovým muzeem v Praze, hlavní budova

Věra Rajtmajerová, datum nedohledáno, hlavní budova

1982

Ze sbírek galerie výtvarného umění v Chebu, 23. ledna–14. března, hlavní budova

Zdeněk Mézl (ilustrace, grafika), od 4. února, hlavní budova

- Jindřich Marco, *Zdeněk Mézl. Ilustrace, grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1982.

Karel Černý, 15. března–9. května, hlavní budova

- Vojtěch Lahoda, *Karel Černý* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1982.

Jindřich Voborník (sochy), od 8. dubna, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Jindřich Voborník* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1982.

Frauknecht, Patera, Tázler, Fládr, od 13. května, hlavní budova

Běla Suchá (textilní tvorba), od 24. června, výstavní a koncertní síň Klára

- Ludmila Kybalová, *Běla Suchá* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1982.

Husitství v kresbě Mikoláše Alše, květen–červen, hlavní budova

Chebské veduty, 11. června–1. srpna, hlavní budova

- Karel Král, *Chebské veduty* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1982.

Hudba ve výtvarném projevu dětí, od 2. července, hlavní budova

Umění černé Afriky, červenec–říjen, ve spolupráci s Národním muzeem a Náprstkovo muzeem v Praze, hlavní budova

- Erich Herold, *Umění černé Afriky* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1982.

Alena Burešová (keramika), 2. září–31. října, hlavní budova

- Pavel Hejduk, *Alena Burešová. Keramika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1982.

Jan Smetana (výběr z díla 1941–1981), říjen–listopad, hlavní budova

- Jiří Kotalík, *Jan Smetana* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech – Galerie výtvarného umění v Chebu – Západočeská galerie v Plzni – Krajská galerie v Hradci Králové 1982.

Viktor Dobrovolný (sochařské dílo), 9. prosince 1982–6. února 1983, hlavní budova

- Vlastimil Vinter, *Viktor Dobrovolný* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Galerie umění v Karlových Varech 1982.

1983

Jitka a Květa Válový, únor–13. dubna, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Jana Ševčíková – Jiří Ševčík, *Jitka Válová, Květa Válová* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Galerie umění v Karlových Varech – Galerie v Roudnici nad Labem 1983.

Miroslav Hucek (fotografie), leden–únor, hlavní budova

- Daniela Mrázková, *Miroslav Hucek, Fotografie* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1983.

Milan Albich (obrazy, kresby), 10. března–12. května, hlavní budova

- Bohumil Hrabal, *Milan Albich* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981.

Oldřich Blažíček (výběr z díla 1887–1953), od 21. dubna, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Václav Formánek, *Oldřich Blažíček* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech – Galerie výtvarného umění v Chebu.

Scénografie – L. Pavlousková a M. Hess, květen–červenec, hlavní budova

- Sylva Marešová, *Scénografie. L. Pavlousková, M. Hess* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1983.

Květa Hamsíková, Antonín Hamsík (textilní tvorba), od 16. června, výstavní a koncertní síň Klára

- Dagmar Tučná, *Květa Hamsíková, Antonín Hamsík. Textilní tvorba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1983.

Soudobá polská grafika, 22. července–28. srpna, ve spolupráci s Polským informačním kulturním střediskem v Praze, hlavní budova

Polské grafické miniatury, 22. července–28. srpna, ve spolupráci s Polským informačním kulturním střediskem v Praze, hlavní budova

Marie Lacigová (obrazy, grafika), 1. září–říjen, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Václav Formánek, *Marie Lacigová. Obrazy, grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1983.

Grigorij Musatov, září, ve spolupráci s Galeríí hlavního města Prahy, hlavní budova

- Milena Slavická, *Grigorij Musatov* (kat. výst.), Galerie hlavního města Prahy 1983.

Petr Gulin, říjen–listopad, ve spolupráci s Domem sovětské vědy a kultury v Praze, hlavní budova

- G. S. Ostrovskij, *Petr Gulin. Ilustrace* (kat. výst.), Praha 1983.

Jan Hendrych. Sochy, od 17. listopadu, hlavní budova

Irina Przebindová, prosinec 1983–leden 1984, hlavní budova

- Milan Vašíček, *Irina Przebindová. Obrazy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1983.

1984

Jiří Švengsbír, leden–únor, hlavní budova

- Jan Skolka – Zlata Huttová, *Jiří Švengsbír* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1984.

Josef Jíra (grafika, malba), od 23. února, hlavní budova

- Jiří Kotalík – Milan Jankovský, *Josef Jíra* (kat. výst.), Galéria hl. mesta SSR Bratislavy 1983.

Jevgenij Bortnikov, Gennadij Markin, Vladimír Nasedkin (grafika), březen, ve spolupráci s Nižnětagilským státním muzeem výtvarného umění, hlavní budova

- Zlata Huttová (red.), *Jevgenij Bortnikov, Gennadij Markin, Vladimír Nasedkin. Grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1984.

Ladislav Švarc (porcelán), od 5. dubna, hlavní budova

- Zdenka Čepeláková, *Ladislav Švarc* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech 1984.

Indonéské tkaniny, od 19. dubna, ve spolupráci s NM a NPM, hlavní budova

- Erich Herold, *Indonéské tkaniny* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1984.

Oldřich Eichler (obrazy), od 17. května, výstavní a koncertní síň Klára

- Jan Tůma, *Eichler. Obrazy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1984.

Hudba ve výtvarném projevu dětí, červen–červenec, hlavní budova

Olga Čechová (ilustrace dětské knihy), červenec–srpen, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Jaroslav Šimůnek – Zdenka Čepeláková, *Olga Čechová* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech 1984.

Eva Šťastná, František Valena. Emailové miniatury, srpen–září, hlavní budova

Vincent Hložník (výběr z díla), od 6. září, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Ludmila Peterajová, *Vincent Hložník* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech 1984.

Zdeněk Řehořík (sochy), Helena Horálková (grafika), Jaroslav Horálek (obrazy), listopad, hlavní budova

- Zdeněk Čubrda – Ivan Neumann, *Zdeněk Řehořík (sochy), Helena Horálková (grafika), Jaroslav Horálek (obrazy)* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1984.

1985

Jan Štursa (výběr z díla), od 24. ledna, hlavní budova

Zdeněk Světlík (grafika, kresby), od 14. března, hlavní budova

- Václav Větvička, *Zdeněk Světlík. Tapiserie, kresby, grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1985.

Česká moderní grafika (z vlastních fondů), březen, hlavní budova

Lumír Ševčík (Malá retrospektiva ilustrační tvorby knih pro děti 1958–1985), 27. března–28. dubna, hlavní budova

- Jaroslav Šimůnek, *Lumír Ševčík* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1985.

Adolf Zábranský (ilustrační tvorba, plakát a novinová kresba), 16. května–červenec, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Adolf Zábranský* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1985.

Ludmila Kaprasová (krajky), od 23. května, výstavní a koncertní síň Klára

- Ondřej J. Sekora, *Ludmila Kaprasová. Krajky* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1985.

Hana Purkrábková (keramika), červenec–srpen, hlavní budova

- Jan Kříž, *Hana Purkrábková. Keramika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1985.

Výtvarní umělci západočeského kraje, 26. července–1. září, hlavní budova

Ivan Ouhel (obrazy, objekty, kresby), od 19. září, hlavní budova

- Ivan Neumann, *Ivan Ouhel. Obrazy, objekty, kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1985.

Pavel Roučka (grafika), listopad 1985–leden 1986, hlavní budova

- Ivan Neumann, *Pavel Roučka. Grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1985.

1986

Jiří Bradáček (sochy, kresby), 31. ledna–27. března, ve spolupráci se SČVU, hlavní budova

- Magdalena Juříková – Lukáš Bradáček, *Jiří Bradáček* (kat. výst.), Svaz českých výtvarných umělců – Galerie výtvarného umění v Chebu – Galerie umění Karlovy Vary 1986.

Česká grafika 20. let (ze sbírek GVU v Chebu), 7. února–23. března, hlavní budova

Přírůstky do sbírek za léta 1981–1985, duben–prosinec, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1981–1985* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986.

Miloš Hausner (obrazy, grafika), od 15. května, hlavní budova

- Pavel Hejduk, *Miloš Hausner* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986.

Mistrovská díla ze sbírek západočeských zámků, 29. května–30. září, výstavní a koncertní síň Klára

- Karel Seidl, *Mistrovská díla ze sbírek západočeských zámků* (kat. výst.), Krajské středisko památkové péče a ochrany přírody v Plzni 1985.

Václav Šerák, červenec, hlavní budova

- Milouš Růžička – Václav Šerák, *Václav Šerák* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986.

Jiří Anderle (obrazy, grafika), červenec–srpen, ve spolupráci s GUKV, ZČG a OG v Liberci, hlavní budova

- Jiří Mašín, *Jiří Anderle* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech 1985.

Zděnek Hošek (sochy), od 11. září, hlavní budova

Dětská kresba (práce žáků LŠU Cheb a LŠU Mariánské Lázně), od 2. října, hlavní budova

Vlastimil Beneš, 21. listopadu–31. ledna, hlavní budova

- Jana Brabcová, *Vlastimil Beneš* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986.

Indické lidové obrázky z trhů a poutí (ze sbírek Národního muzea a Náprstkova muzea v Praze), od 4. prosince, ve spolupráci s NM a NPM, hlavní budova

- Hana Knížková, *Indické obrázky z poutí a trhů* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986.

Vladimír Tesař (výběr z díla), datum nedohledáno, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Emil Minář, *Vladimír Tesař* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech – Galerie výtvarného umění v Chebu 1985.

1987

Petr Strnad (grafika), od 12. února, hlavní budova

- Petr Strnad. *Grafika, kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1987.

Chebské reliéfní intarzie, od 25. března, ve spolupráci s SG, hlavní budova

- Marie Mžýková, *Chebské reliéfní intarzie a grafika* (kat. výst.), Středočeská galerie v Praze 1986.

Jan Živný (restaurátorská tvorba), 25. června–31. srpna, hlavní budova

- Raimund Ondráček – Božena Vachudová, *Jan Živný. Restaurátorská tvorba* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1987.

Hudba ve výtvarném projevu dětí u Příležitosti FIJO 1987, od 25. června, hlavní budova

Jan Spáčil (výběr z díla), září–říjen, hlavní budova

- Božena Vachudová, *Jan Spáčil – Výběr z díla* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1987.

Ivan Bukovský (obrazy), 3. září–říjen, hlavní budova

- Jiří Kotalík, *Ivan Bukovský. Obrazy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1987.

Jaroslav Podmol (keramická tvorba), 24. září–20. listopadu, hlavní budova

- Milouš Růžička, *Jaroslav Podmol. Keramika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1987.

Zdeněk Tůma (výběr z díla), říjen–prosinec 1987, ve spolupráci s OGU v Roudnici nad Labem a GUKV, hlavní budova

- Miroslava Hlaváčková, *Zdeněk Tůma* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary – Oblastní galerie umění v Roudnici nad Labem 1987.

Michal Romberg (výběr z díla, ilustrace, kresby), od 26. listopadu, hlavní budova

- Blanka Stehlíková, *Michal Romberg. Výběr z díla* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1987.

Vojtěch Adamec (sochy), prosinec 1987–leden 1988, ve spolupráci s GUKV, hlavní budova

- Marie Halířová, *Vojtěch Adamec* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary 1987.

1988

České sociální umění, únor–duben, hlavní budova

- Jiří Vykoukal, *České sociální umění* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1988.

Jaroslav Bocker, březen–duben, hlavní budova

- Milena Klasová, *Jaroslav Bocker* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1988.

Jindřich Pileček (grafika), 12. května–červen, hlavní budova

- Jiří Vykoukal, *Jindřich Pileček. Grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1988.

Jan Hričák (keramika), 21. července–říjen, hlavní budova

- Jana Horneková, *Jan Hričák. Keramika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1988.

Stanislav Hanzík (sochy), 22. září–říjen, hlavní budova

- Jiří Kotalík, *Stanislav Hanzík* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1988.

V míru jsme se narodili, v míru chceme žít (soutěžní přehlídka dětské kresby žáků škol chebského okresu), od 29. září, hlavní budova

František Janák (sklo), 17. listopadu–prosinec, hlavní budova

- Jana Horneková, *František Janák. Sklo* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1988.

Josef Šteffel, podzim, ve spolupráci se ZČG, hlavní budova

Karel Malich, datum nedohledáno, ve spolupráci s GUKV a OGU v Roudnici nad Labem, hlavní budova

- Karel Srp – Tomáš Vlček, *Karel Malich* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary – Galerie umění v Chebu – Oblastní galerie umění v Roudnici nad Labem 1988.

1989

Karel Retter (obrazy), od 12. ledna, hlavní budova

- Zdeněk Sejček, *Karel Retter* (kat. výst.), Galerie umění v Karlových Varech – Galerie výtvarného umění v Chebu 1988.

Jiří Šefčík (obrazy), od 16. února, hlavní budova

- Naděžda Blažičková-Horová, *Jiří Šefčík. Obrazy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Josef Istler (obrazy), od 4. května, ve spolupráci s OG v Liberci a GUKV, hlavní budova

- Jan Kříž, *Josef Istler* (kat. výst.), Oblastní Galerie v Liberci – Galerie výtvarného umění v Chebu, Oblastní galerie v Karlových Varech 1989

Jindra Viková (keramika), 18. května–1. července, hlavní budova

- Jindra Viková, *Viková* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Bohumil Zemánek (sochy), 29. června–září, hlavní budova

- Jiří Vykoukal, *Bohumil Zemánek. Sochy* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Ivan Strnad (grafika), od 6. července, hlavní budova

- Daniela Kučerová, *Ivan Strnad. Grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Milan Hes (obrazy 1969–1989), od 31. srpna, hlavní budova

- Jiří Vykoukal, *Milan Hes. Obrazy 1969/1989* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Karel Franta (kresby), od 7. září, hlavní budova

- Bohumír Mráz, *Karel Franta. Kresby* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Mistrovská díla 12.–19. století ze sbírek Středočeské galerie, říjen–listopad, ve spolupráci s SG, hlavní budova

- Pavel Štěpánek – Miloslav Vlk, *Mistrovská díla 12.–19. století ze sbírek Středočeské galerie* (kat. výst.), Středočeská galerie v Praze 1988.

Vladimír Suchánek (grafika), od 9. listopadu, hlavní budova

- Jiří Vykoukal, *Vladimír Suchánek. Grafika* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Daisy Mrázková, datum nedohledáno, ve spolupráci s GUKV a OGU v Roudnici nad Labem, hlavní budova

- Marcela Pánková, *Daisy Mrázková* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary – Oblastní galerie umění Roudnice nad Labem – Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Jiří Mrázek, datum nedohledáno, ve spolupráci s GUKV a OGU v Roudnici nad Labem, hlavní budova

- Marcela Pánková, *Jiří Mrázek* (kat. výst.), Galerie umění Karlovy Vary – Oblastní galerie umění Roudnice nad Labem – Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Mladé profily, datum nedohledáno, hlavní budova

- Jiří Vykoukal, *Mladé profily* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1989.

Popis jednoho zápasu, datum nedohledáno, hlavní budova

- Jana Ševčíková – Jiří Ševčík, *Popis jednoho zápasu* (kat. výst.), Orlická galerie výtvarného umění v Rychnově nad Kněžnou – Oblastní galerie výtvarného umění v Roudnici nad Labem – Galerie výtvarného umění v Chebu – Galerie umění v Karlových Varech 1989.

12.4 Soupis koncertů a dalších akcí

1962

Další akce

Beseda na téma Současné Polsko v umění, 22. července, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Beseda s nár. umělcem Jindřichem Jindřichem, 22. září, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Hovoříme s výtvarnými umělci, 1. prosince, přednášel Dr. Ludva, ak. mal. J. Samec, ak. mal. V. Relich, ak. mal. a sochař B. Werner, pořádal Klub PVU, hlavní budova

1963

Další akce

Výroční členská schůze klubu, 12. ledna, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Archeologický výzkum v Chebu 1962 a jeho význam, 16. ledna, přednášel Dr. Antonín Hejna, pořádala GVU, hlavní budova

Beseda s Ernou Červenou, umělci kolem červené sedmy (Pačová, Futurista, Longen, Rašilov, Červený, Burian), 14. září, pořádal Klub PVU ve spolupráci s Československou společností pro šíření politických a vědeckých znalostí, hlavní budova

Od Picassa k abstraktnímu umění, 9. listopadu, přednášel PhDr. Racek, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Večer krátkých filmů k měsíci československo-sovětského přátelství, 13. listopadu, pořádala GVU a Klub, hlavní budova

Jevgenij Jevtušenko (večer poezie), 23. listopadu, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

1964

Další akce

Večer francouzských filmů o výtvarném umění, 13. února, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Picasso a současné umění (druhá část), 23. dubna, přednášel PhDr. M. Racek, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Beseda s ředitelem J. Ulltschem a vědeckými pracovníky Drážďanské galerie – odd. Noví mistři, 8. května, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Goethe a Čechy (diskusní večer s filmy a diapozitivy), 16. května, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

1965

Koncerty

Smyčcové kvarteto USMV, 22. července, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Další akce

Večer francouzských filmů o výtvarném umění (André Masson, Georges Braque, Bernard Buffet), 18. února, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Beseda o životě a díle nár. umělce V. Rabase, 13. března, za přítomnosti Hermíny Rabasové a Dr. Jana Rabase, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Benátky a bienále výtvarného umění 1964, 19. května, přednášel ak. mal. Ivan Bednář, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

1966

Koncerty

Komorní koncert smyčcového kvarteta symfonického orchestru z Karlových Varů, 9. června, pořádala GVU a Klub PVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Večer hudby 16. a 17. století pro kytary a loutnu, 15. června, pořádala GVU ve spolupráci s Lidovou školou umění v Mariánských Lázních, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Kvarteto symfonického orchestru z Karlových Varů, 7. července, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

I. Festival komorní hudby 1966, srpen–září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Další akce

Procházka galeriemi a ateliéry moderního umění v západní Evropě, 29. dubna, přednášel PhDr. Miroslav Kšica, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Dojmy z Francie, 2. června, přednášel ak. mal. Jan Špála, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Nad novými nákupy výtvarných děl a zhodnocení sbírky českého malířství 20. století, 1. prosince, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

1967

Koncerty

Slavnostní koncert komorní hudby, 20. července, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Mimořádný koncert USPS, 23. července, pořádala GVU a Klub PVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

II. Festival komorní hudby, 17. srpna–28. září, pořádala GVU, Klub PVU a Pragocentrum v Praze, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Další akce

Kubismus, 2. března, přednášel Dr. Karel Otavský, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Fauvismus, 9. března, přednášela Dr. Marcela Pánková, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Současné kinetické umění, 16. března, přednášel ak. mal. Ivan Bednář, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Surrealismus, 23. března, přednášel Dr. M. Racek, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Paul Klee, Bauhaus, 30. března, přednášel Dr. Petr Spielmann, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Obraz lásky, 18. května, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Současná architektura a urbanistika Polska, 25. května, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Beseda s Janem Zrzavým, 6. června, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Klubový večer zasvěcený Ruskému umění, datum nedohledáno, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

1968

Koncerty

III. Festival komorní hudby v Chebu, srpen–září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Další akce

Vývoj evropského malířství (1), 15. února, přednášel Jiří Waage, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Vývoj evropského malířství (2), 29. února, přednášel Jiří Waage, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Vývoj evropského malířství (3), 21. března, přednášel Jiří Waage, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Vývoj evropského malířství (4), 11. dubna, přednášel Jiří Waage, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Beseda s umělci I. Trienále jihočeských, severočeských a západočeských výtvarných umělců, 28. října, pořádal Klub PVU, hlavní budova

1969

Koncerty

Klavírní koncert Radomíra Melmuky, 19. června, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Zuzana Růžičková (Cembalo), 15. května, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

B. Balacz (klavír), H. Lazarska (zpěv), 17. července, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

IV. Festival komorní hudby v Chebu, 14. srpna–25. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Další akce

Záchranné práce v Abu Simbel, 17. dubna, přednášel Dr. Korecký, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Konfucius a jeho učení, 29. června, přednášel doc. Augustin Palát, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Beseda k vernisáži Čínského malířství, 12. června, přednášela Dr. V. Nichterová, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

Promítání krátkých filmů o umění, 3. července, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Hudba a scénická tvorba Osvobozeného divadla, 10. července, přednášel Luděk Brábník, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Druhé promítání filmů s uměleckou tematikou americké a kanadské produkce, 31. července, pořádal Klub PVU, hlavní budova

I. ples Galerie vývrtného umění v Chebu, 3. října, pořádala GVU a Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Vystoupení a beseda se členy Divadla Semafor (Jiří Suchý, Jiří Šlitr, Nad'a Urbánková, Věra Křesadlová), 27. listopadu, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

1970

Koncerty

Collegium flauto dolce, 19. února, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Břetislav Novotný (housle), 21. března, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Kvarteto karlovarského symfonického orchestru, 29. dubna, pořádala GVU, hlavní budova

Klavírní koncert z díla F. Chopina (Radomír Melmuka), 30. dubna, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

Koncert s besedou. Radomír Melmuka (klavír), 15. července, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Klavírní koncert – Marek Drewnoski, 23. července, pořádala GVU a Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Koncert k počtě hudebních velikánů (Smetanovo kvarteto, Matek Jerie, Arnošt Střížek), 12. listopadu, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

Komorní skladby Vítězslava Nováka a Bohuslava Martinů (klavír – Anna Máchová), 26. listopadu, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

Komorní kvarteto Štětínské filharmonie, 3. prosince, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

Zděněk Otava, František Rauch, 10. prosince, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

České trio, 17. prosince, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

Další akce

Polské kulturní památky a jejich rekonstrukce, 29. ledna, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Hudba rudolfínské Prahy, 5. února, přednášel Vilém Herold, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

Otakar Březina, 12. února, přednášel J. Červenka, pořádal Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

II. ples Galerie výtvarného umění v Chebu, 6. března, pořádala GVU a Klub PVU, zámek Starý Hrozňatov

1971

Koncerty

Česká filharmonie, 24. června, pořádala GVU, Západočeské divadlo v Chebu

Hudba a výtvarné dílo. Pražský mužský sbor, 9. září, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

Hudba a výtvarné dílo. Ars Rediviva, 16. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Pražští madrigalisté, 23. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Československý komorní orchestr, 30. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. České noneto, 7. října, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

Vánoční koncert, 26. prosince, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

1972

Koncerty

Kvarteto města Prahy, 11. května, pořádala GVU, zámek Starý Hrozňatov

Koncert u příležitosti 20. výročí založení jednotné organizace ČSSI, 27. května, pořádala GVU ve spolupráci se Základní organizací nevidomých a slabozrakých při ČSSI v Chebu, zámek Starý Hrozňatov

Koncert Pražského mužského sboru pod vedením Miroslava Košlera a Jindřicha Pěnčíka, 24. srpna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. P. Messireuer, M. Zelenka, J. Hecl, 7. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Dvořákovo kvarteto, 14. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Břetislav Novotný, 21. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Rudolf Zelenka, 28. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Musica da camera Praga, 5. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Další akce

Beseda s Břetislavem Novotným, 21. září, pořádala GVU, hlavní budova

1973

Koncerty

Musica camera da Praga, 11. ledna, pořádala GVU, hlavní budova

Karlovarský smyčcový kvartet, 21. února, pořádala GVU, hlavní budova

Karlovarský smyčcový kvartet, 28. června, pořádala GVU, hlavní budova

Hudba a výtvarné dílo. Sukovo kvarteto, 5. července, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Ars cameralis, 19. července, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Josef Páleníček (klavír), 9. srpna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Luboš Fišer, Ivan Štraus, Aleš Bílek, 23. srpna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Musica camera da Praga, 30. srpna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Emilio Riboli (klavír), 13. září, pořádala GVU v Chebu, hlavní budova

Další akce

Beseda o životě a díle Václava Rabase, 11. ledna, přednášel Dr. Jan Rabas, pořádala GVU, hlavní budova

Egypt nejsou jen pyramidy, 1. února, přednášel Dr. František Pet'as, pořádala GVU, hlavní budova

Život a dílo Jana Rambouska, 21. února, přednášela Dr. Eva Bužgová, pořádala GVU, Hlavní budova

Mikoláš Aleš, 5. dubna, přednášel Dr. Jaromír Neumann, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Večer krátkých filmů o umění (Ateliéry na Montmartru, Cesty po Itálii), 12. dubna, pořádala GVU, hlavní budova

Večer krátkých filmů o umění (Malíř Šíma, Otto Gutfreund, Umělecké poklady židovského muzea v Praze), 26. dubna, pořádala GVU, hlavní budova

Večer krátkých filmů o umění (Andrej Rubljov, Kijevsko-pečerský klášter, Historické památky moskevského Kremlu), 14. června, pořádala GVU, hlavní budova

Beseda s Janem Spáčillem, 6. září, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Večer o ruském a sovětském výtvarném umění s filmy a diapozitivy, 15. listopadu, pořádala GVU, hlavní budova

1974

Koncerty

Hudba a výtvarné dílo. České noneto, 20. června, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Josef Páleníček (klavír), 18. července, pořádala GVU, hlavní budova

Hudba a výtvarné dílo. Nora Grumlíková (housle), Jaroslav Kolář (klavír), Jiří Bednář (recitace), 8. srpna, pořádala GVU, hlavní budova

Hudba a výtvarné dílo. Salón rodiny Večtomovových, 29. srpna, pořádala GVU, hlavní budova

Hudba a výtvarné dílo. Chorea Bohemica, 5. září, pořádala GVU, hlavní budova

Hudba a výtvarné dílo. Chlapecký sbor Pražského mužského sboru, 12. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

1975

Koncerty

Hudba a výtvarné dílo, srpen–září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Slavnostní koncert u příležitosti zahájení činnosti v nové koncertní síň – Milan Šlechta (varhany), 3. a 4. 12. 1975, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

1976

Koncerty

Karlovarský symfonický orchestr, 5. února, pořádala GVU, hlavní budova

Jiří Reinberger (varhany), 8. dubna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Chorea Bohemica, 20. května, pořádala GVU, hlavní budova

Chorea Bohemica (Vandrovali hudci), 2. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Milan Šlechta (varhany), Brigita Šulcová (soprán), 30. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Ars Cameralis, 21. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Musica Lyrica, 18. listopadu, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Musica de camera Praga, 9. prosince, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

Klubový večer – 8 let v uměleckém světě Kuby, přednášel akad. malíř a scénograf Dimitrij Kadrnožka, 11. března, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Naivní umění, 20. května, přednášel Dr. Jiří Dolejš, pořádala GVU, hlavní budova

Literárně hudební pořad Mansarda (podle vzpomínek nakladatele Aventina dr. Štorcha-Mariena sestavil Václav Beránek), 24. června, pořádala GVU, hlavní budova

1977

Koncerty

Koncertní Matiné – Jan Hora (varhany), 26. dubna, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Milan Šlecha (varhany), Vladislav Kozderka (trubka), 28. dubna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Rožmberská kapela – Hudba šesti století, 30. června, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Hudba a výtvarné dílo. Musica lyrica, 15. září, pořádala GVU, hlavní budova

Hudba a výtvarné dílo. Istvaan Ella (varhany), 7. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Varhanní koncert Christian Collum, 7. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Giedrė Lukšaitė (varhany), 17. listopadu, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

Autorský večer hudebního skladatele Petra Ebena (obrazy a hudba, s výtvarným doprovodem Jarmily Šatavpové), 10. února, pořádala GVU, hlavní budova

4. přednáška cyklu dějiny ruského a sovětského umění – Ruské umění 19. století, přednášel Dr. Jaromír Adamec, 1. června, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Literárně hudební pásma Michelangelo, připravil a účinkoval Václav Beránek, 20. října, pořádal Klub, hlavní budova

1978

Koncerty

Collegium Musicum Pragense, 24. ledna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Pražští madrigalisté, 9. února, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Jan Hora (varhany), Musica da camera Praga, 6. dubna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Milan Šlechta (varhany), Věra Soukupová (zpěv), 29. června, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Komorní orchestr Bohemia – Jiřina Pokorná (varhany), 21. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Pěvecký soubor ZK Tosta Aš, 26. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Andrzej Chorościński (varhany), 23. listopadu, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Koncert u příležitosti krajského semináře o výchovných koncertech v systému „Mládež a kultura“, 28. prosince, pořádala GVU ve spolupráci s Krajským kulturním střediskem v Plzni a Českou hudební společností, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

5. přednáška z cyklu dějiny ruského a sovětského umění – Ruské malířství 19. a začátku 20. století, 8. června, přednášel Dr. Jaromír Adamec, pořádal Klub PVU, hlavní budova

České umění období gotiky, 14. prosince, přednášela Dr. Jana Ševčíková, pořádal Klub, hlavní budova

1979

Koncerty

Viktor Lyjak (varhany), 14. února, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Foerstrovo trio, 8. března, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Varhanní improvizace (Jaroslav Vodrážka, Jaroslav Tůma, komorní sbor Ars Cameralis), 18. dubna, pořádala GVU ve spolupráci s Českým hudebním fondem, výstavní a koncertní síň Klára

Okresní festival pěveckých sborů (Dětský pěvecký sbor lidové školy umění v Chebu, Ženský pěvecký sbor ZK ROH Cremona Luby, Pěvecký sbor Svatobor Sušice, Pěvecký sbor ZK ROH Tosta Aš), 1. června, pořádala GVU ve spolupráci s Okresním kulturním střediskem v Chebu, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Janáček a současnost, 7. června, pořádala GVU ve spolupráci s Českým hudebním fondem, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

Soudobé polské umění, 15. února, přednášel Stanislaw Celichowski, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Jak se maluje člověk, hora, voda, strom, kámen, 13. září, uváděl PhDr. Oldřich Král, pořádal Klub PVU, hlavní budova

1980

Koncerty

José Luis Lopategui (kytara), 28. února, pořádala GVU, hlavní budova

Musica Bohemica (komorní soubor symfonického orchestru hlavního města Prahy FOK), 26. března, pořádala GVU, hlavní budova

Pražské dechové trio – Ludmila Ježková (hoboj), Milan Etlík (karinet), Miloslav Masier (fagot), Milan Šlechta (varhany), 27. dubna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Hana Wielgusová-Francová (varhany), Jiří Stivín (flétna), 18. června, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Susan Landale (varhany), 29. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

Barokní architektura v Čechách (z cyklu Dějiny českého výtvarného umění), 30. ledna, přednášel PhDr. Mojmír Horyna, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Vincentova zpověď (autoportrét malíře Vincenta van Gogha načrtnutý na stránkách jeho dopisů), 20. března, scénář a režie Josef Protiva, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Barokní sochařství v Čechách (z cyklu dějiny českého výtvarného umění), 10. dubna, přednášel doc. d. Oldřich Blažíček, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Slavnostní večer ke 110. výročí Narození V.I. Lenina, 22. dubna, pořádala GVU ve spolupráci s Městským výborem komunistické strany Československa v Chebu a Městským výborem Národní fronty v Chebu, výstavní a koncertní síň Klára

Rembrandt (epizody ze života nizozemského malíře), 22. října, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

České barokní malířství (z cyklu Dějiny českého výtvarného umění), 11. prosince, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

1981

Koncerty

Varhanní matiné Jiřího Vachudy, 1. února, pořádala GVU a Klub PVU, výstavní a koncertní síň Klára

Petr Sovadina (varhany), Vladimíra Klánská (lesní roh), 18. března, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Jan Hora (varhany), Josef Svejkský (trubka), 2. dubna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Koncertní Matiné – Jan Hora (varhany), 26. dubna, pořádala GVU a Klub, výstavní a koncertní síň Klára

Hana Wielgusová-Francová (varhany), 28. května, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Varhanní matiné Jiřího Vachudy (Od renesance k vrcholnému baroku), 7. června, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Varhanní koncert, 18. června, pořádala GVU ve spolupráci s Konzervatoří pro zrakově postiženou mládež v Praze, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Sergej Dižur (varhany), 30. června, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Varhanní matiné – J. S. Bach a jeho současníci, 20. září, pořádal Klub PVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Varhanní matiné – Klasicismus v české a evropské varhanní hudbě, 11. října, pořádal Klub PVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Alena Veselá (varhany), 29. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

Archeologické výzkumy na Chebsku, 7. května, přednášel Pavel Šebesta, pořádala GVU a Klub, hlavní budova

České umělecké řemeslo doby baroka (z cyklu Dějiny českého výtvarného umění), 11. listopadu, přednášela Dr. Dagmar Hejdová, pořádal Klub PVU, hlavní budova

1982

Koncerty

Koncert pro dvoje varhany – Jitka Chaloupková a Jan Hora, 22. dubna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Koncert u příležitosti 550. výročí „Soudce smluveného Chebu“, 28. května, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Slavnostní koncert k 20. výročí založení galerie – Milan Šlechta (varhany), 10. června, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. James Graey (tenor), Josef Svejkský (trubka), Karel Hron (varhany), 11. července, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Hudba pro dvoje varhany – Wolfgang Tretzsch, Jiří Vachuda, 3. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

České barokní malířství, 26. února, přednášel Dr. Ivo Kořán, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Romantismus v českém umění (z cyklu Dějiny českého výtvarného umění), 25. listopadu, přednášel Dr. Miloslav Vlček, pořádal Klub PVU, hlavní budova

1983

Koncerty

Pražské žesťové kvinteto, Karel Horn (varhany), 27. dubna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Milan Šlechta (varhany), 16. června, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Gabriela Riedelbauchová (varhany), Vladimír Rejlek (trubka), 15. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Varhanní matiné – Heiner Kühner, 16. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

Realismus v českém výtvarném umění, 7. dubna, přednášel Dr. Miloslav Vlček, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Generace Národního divadla (z cyklu Dějiny českého výtvarného umění), 20. října 1983, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

1984

Koncerty

Jana Koubková (zpěv), Zdeněk Kalhous (klavír), Vít Fiala (kontrabas), Vladimír Žižka (bicí), 8. března, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Jan Hora (varhany), Ivan Štraus (housle), 26. dubna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Koncert k roku české hudby, 31. května, pořádala GVU ve spolupráci se Svazem hudebníků v Chebu, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Milan Šlechta (varhany), Jindřich Jindrák (zpěv), 14. června, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Canticum Pragense (komorní sdružení profesorů konzervatoře), Návrat starých mistrů, 21. října, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Varhanní matiné Jiřího Vachudy (Česká varhanní hudba 19. a 20. století), 11. listopadu, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

1. díl cyklu Tisíc let evropské hudební a výtvarné kultury (Období románsko-gotické), 16. února, přednášel PhDr. Ladislav Brábek, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Josef Václav Myslbek (z cyklu Dějiny českého výtvarného umění), 29. března, přednášel Dr. Miloslav Vlček, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

2. díl cyklu Tisíc let evropské hudební a výtvarné kultury (Období renesanční), 21. června, přednášel PhDr. Ladislav Brábek, pořádala GVU, hlavní budova

3. díl cyklu Tisíc let evropské hudby a výtvarného umění, (Baroko, rokoko), 29. listopadu, přednášel a připravil dr. Ladislav Brábek, pořádala GVU a Klub, hlavní budova

1985

Další akce

Stavební vývoj Chebu ve středověku (12. až 15. století), 21. února, přednášel Dr. Pavel Šebesta, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Podoba české secese (z cyklu Dějiny českého výtvarného umění), 18. dubna, přednášel Dr. Miloslav Vlk, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Pořad z cyklu Tisíc let evropské hudby a výtvarného umění (Klasicismus a Empír), 26. června, přednášel Dr. Ladislav Brábek, pořádala GVU, hlavní budova

Pořad z cyklu Tisíc let evropské hudby a výtvarného umění (Romantismus, Biedermeier), 4. prosince, pořádala GVU, hlavní budova

1986

Koncerty

Pavel Horáček (bas), Karel Hron (varhany), 17. dubna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Hudba a výtvarné dílo. Karel Berman (bas), Přemysl Charvát (varhany), 4. září, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Klára

Další akce

Albrecht z Valdštejna a Cheb (Proměny jedné tradice), 6. února, přednášel Dr. Jaromír Boháč, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Pořad z cyklu Tisíc let evropské hudby a výtvarného umění (Impresionismus-Secese), 6. března, přednášel Dr. Ladislav Brábek, pořádal Klub PVU a Kruh přátel hudby při KaSS v Chebu, hlavní budova

Hudebně vzdělávací pořad (Expresionismus a moderní směry v hudbě a výtvarném umění 20. století), 27. listopadu, uváděl Dr. Ladislav Brábek, pořádal Klub PVU a Kruh přátel hudby při KaSS v Chebu, hlavní budova

1987

Koncerty

Ars Cameralis (Rozmluvy o hudebních kuriozitách 13.–20. století), 14. května, pořádala GVU, hlavní budova

Pražské kytarové kvarteto (Marek Velemínský, Václav Kučera, Jiří Voborský, Martin Sauer), 16. srpna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Jana Hurníková a Olja Hurník (Souhra u klavíru a v manželství), 16. září, pořádala GVU, hlavní budova

Housle nástroj čarodějny (houslař Emil Lupač, houslista Ivan Štraus, klavírista Emil Leichner), 7. října, pořádala GVU, hlavní budova

Další akce

Surrealismus v Evropě a v Čechách (z cyklu Dějiny českého výtvarného umění), 29. ledna, přednášel Dr. Ivan Bednář, pořádala GVU, hlavní budova

Klubový večer s výtvarníkem (Jak se dělá umění), přednášel Dimitrij Kadrnožka, 5. března, pořádal Klub PVU, hlavní budova

Rozmluvy o hudbě a malířství, 2. dubna, pořádala GVU, hlavní budova

Vycházka po Chebu (Proměny chebské gotiky), 21. října, prováděli Božena Vachudová a restaurátor Jan Živný, pořádala GVU

Marc Chagall, 11. listopadu, pořádal Klub PVU ve spolupráci s Alšovo jihočeskou galerií v Hluboké nad Vltavou, hlavní budova

1988

Koncerty

Trio Bohemia – Hana Francová (cembalo), Jaroslav Svěcený (housle), Petr Přibyl (viola), 24. března, pořádala GVU, hlavní budova

Musica da camera Praga, O hudbě a cestování – Jaroslav Josíčko (flétna), Pavel Verner (hoboj), Miroslav Laštovka (housle), Josef Brabec (viola), Miroslav Petráš (violoncello), Jaroslav Přikryl (klavír), 28. dubna, pořádala GVU, hlavní budova

Jaroslav Tůma (Znovuobjevený nástroj klavichord), 26. května, pořádala GVU, hlavní budova

Doležalovo kvarteto – Boris Monoszon (housle), Jiří Fišer (housle), Karel Doležal (viola), Petr Hejný (violoncello), 14. srpna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Gloria di Flauti – Oslava flétny (Jaroslav Klempíř, Jarmila Štruncová, Lydie Potužáková), 8. září, pořádala GVU, hlavní budova

O Komponování a improvizaci – Petr Eben (klavír), Jiří Hurník (housle), Jiří Bárta (violoncello), 10. listopadu, pořádala GVU, hlavní budova

Další akce

Pantomima Borise Hybnera, 21. ledna, pořádala GVU, hlavní budova

Vycházka – Barokní Cheb, 13. dubna, prováděl architekt Vladimír Fojtl, pořádal Klub PVU

František Halas a výtvarné umění, 5. října, přednášel Ludvík Kundera, pořádala GVU, hlavní budova

1989

Koncerty

Přátelům trubky – Josef Svejkovský (trubka), Zdena Holovská (klavír), 2. března, pořádala GVU, hlavní budova galerie

O mezinárodních soutěžích mladých interpretů – Alexander Večtomov (violoncello), Vladimír Topinka (klavír), 8. června, pořádala GVU, hlavní budova

Art Kvartet – Jiří Hlaváč (klarinet), Hana Mullerová (harfa), Miloš Wichterle (fagot), Vítězslav Drápal (flétna), 16. července, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Nové Vlachovo kvarteto – Jana Vlachová (housle), Ondřej Kukul (housle), Petr Verner (viola), Mikael Ericsson (violoncello), 20. srpna, pořádala GVU, výstavní a koncertní síň Bartoloměj

Musica Bohemica (O sbírání a vyhledávání starých písní v archivech a kancionálech), 21. září, pořádala GVU, hlavní budova

Sólista sverdlovské filharmonie Nikolaj Birman (klavír), 26. listopadu, pořádala GVU, hlavní budova

Další akce

1. večer cyklu Světové galerie (Museo del Prado Madrid), 6. dubna, přednášel PhDr. Pavel Štěpánek, pořádala GVU a Klub PVU, hlavní budova

Cesta do USA, 7. prosince, přednášel František Janák, pořádala GVU, hlavní budova

12.5 Seznam použitých zkratek

AJG	Alšova jihočeská galerie v Hluboké n. Vltavou
AMS	Armádní výtvarné studio
AVU	Akademie výtvarných umění v Praze
ČFVU	Český fond výtvarných umělců
GKK	Galerie Klatovy/Klenová
GUKV	Galerie umění Karlovy Vary
GVU	Galerie výtvarného umění v Chebu
GVU v Litoměřicích	Galerie výtvarného umění v Litoměřicích
Klub PVU	Klub přátel výtvarného umění
Klub MPVU	Klub mladých přátel výtvarného umění
MGU	Městská galerie umění v Chebu
NG	Národní galerie v Praze
NM	Národní muzeum v Praze
NPM	Náprstkovo muzeum v Praze
OG v Liberci	Oblastní galerie v Liberci
OGM	Obrazová galerie města Chebu
OGU v Roudnici nad Labem	Oblastní galerie umění v Roudnici nad Labem
SČUG Hollar	Sdružení českých umělců grafiků Hollar
SČSVU	Svaz československých výtvarných umělců
SČVU	Svaz českých výtvarných umělců
SG	Středočeská galerie v Praze
SNG	Slovenská národní galerie v Bratislavě
UPM	Uměleckoprůmyslové muzeum v Praze
VČG	Východočeská galerie v Pardubicích
VSG	Východoslovenská galerie v Košicích
ZČG	Západočeská galerie v Plzni

12.6 Seznam obrazové přílohy

1. Brožura *Obrazová galerie města Chebu*, 1953. Foto převzato: Jaroslav Slavík – Karel Bobek, *Obrazová galerie města Chebu* (kat. výst.), MNV Cheb 1953.
2. Václav Kadlec, *Mlýnská ulička*, 1952. Foto převzato: Jaroslav Slavík – Karel Bobek, *Obrazová galerie města Chebu* (kat. výst.), MNV Cheb 1953, nestr.
3. Úvodní strana *Návštěvní knihy galerie*, 1962. Foto: Tomáš Kárník.
4. Fotografie ze slavnostního otevření galerie, předseda MNV Lorenc stříhá pásku, 1962. Foto: Archiv GVU.
5. Seznam děl MGU, 1962 (1). Foto převzato: Mira Mladějovská a kol., *Městská galerie umění v Chebu*, Městská galerie umění v Chebu 1962, nestr.
6. Seznam děl MGU, 1962 (2). Foto převzato: Mira Mladějovská a kol., *Městská galerie umění v Chebu*, Městská galerie umění v Chebu 1962, nestr.
7. Hlavní budova galerie, 1980. Foto převzato: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 2.
8. Původní Alliprandiho návrh radnice, po 1716. Foto převzato: Eva Šamánková, *Cheb*, Praha 1974, s. 135.
9. Hlavní vstup do galerie, fotografie z rekonstrukce hlavní budovy v letech 1969–1972. Foto: Archiv GVU.
10. Palácové schodiště a pohled do sálu se stálou expozicí, první patro hlavní budovy, po roce 1972. Foto: Archiv GVU.
11. Pohled do stálé expozice, první patro hlavní budovy, 1980. Foto převzato: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 9.
12. Pohled do stálé expozice, první patro hlavní budovy, 1980. Foto převzato: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 15.
13. Výstava českého umění 19. století v druhém patře hlavní budovy, 1972. Foto: Archiv GVU

14. Katalog k výstavě Jana Zrzavého, 1967. Foto převzato: Otakar Aleš Kukla, *Jan Zrzavý* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1967.
15. Katalog k výstavě *Z drážďanské galerie*, 1963. Foto převzato: Bojmír Hutta a kol., *Z drážďanské galerie* (kat. výst.), Městská galerie umění v Chebu 1963.
16. Katalog k výstavě Odilona Redona, 1965. Foto převzato: Helena Blumová, *Odilon Redon* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Muzeum Narodowe w Krakowie 1965.
17. Katalog k trienále, 1968. Foto převzato: Jiří Vykoukal, *I. Trienále jihočeských, severočeských a západočeských výtvarných umělců* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1968.
18. Vyhlášení nejlepších děl trienále (zleva Vladimír Suchánek, ředitel galerie Bojmír Hutta, tajemník MNV), 1969. Foto: Archiv GVU.
19. Antonín Hudeček, *Chalupy*, 1906, olej, plátno, 80 x 90 cm, O 152, získáno 1964. Foto: GVU.
20. Díla Emila Filly ve stálé sbírce. Foto: Archiv GVU.
21. Emil Filla, *Autoportrét*, 1906–08, olej, plátno, 76 x 65 cm, O 288, získáno 1970. Foto: GVU.
22. Emil Filla, *Hlavy (Diváci)*, 1910–14, olej, plátno, 48 x 58 cm, O 287, získáno 1970. Foto: GVU.
23. Emil Filla, *Akt*, 1946, olej, plátno, 160 x 80 cm, O 154, získáno 1964. Foto: GVU.
24. Josef Čapek, *Myjící se dítě*, 1916, olej, plátno, 33,5 x 27,5 cm, O 198, získáno 1965. Foto: GVU.
25. Václav Špála, *Na řece Otavě*, 1929, olej, plátno, 89 x 116 cm, O 211, získáno 1966. Foto: GVU.
26. Karel Holan, *Fotbalové hřiště*, 1920, olej, plátno, 70 x 100 cm, O 71, získáno 1963. Foto: GVU.
27. Miloslav Holý, *Vdova*, 1922, olej, plátno, 69 x 62 cm, O 73, získáno 1963. Foto: GVU.
28. Václav Rabas, *Ze šichty*, 1923, olej, plátno, 105 x 78 cm, O 214, získáno 1967. Foto: GVU.

29. Václav Rabas, *Pecen (z cyklu Chleba)*, 1939, olej, plátno, 56 x 70 cm, O 291, získáno 1970. Foto: GVU.
30. Jan Zrzavý, *Viviery (Ille de Seine)*, 1935, tempera, překližka, 38 x 69 cm, O 282, získáno 1969. Foto: GVU.
31. Alois Wachsmann, *Člověk*, 1932, olej, plátno, 100 x 80 cm, O 240, získáno 1968. Foto: GVU.
32. František Foltýn, *Kompozice*, 1934, olej, plátno, 130 x 89 cm, O 209, získáno 1966. Foto: GVU.
33. Kamil Lhoták, *Balon „Ressel“*, 1941, olej, sololit, 45,5 x 53,5 cm, O 231, získáno 1968. Foto: GVU.
34. Jan Kotík, *Pianista*, 1943, olej, plátno, 40 x 52 cm, O 274, získáno 1969. Foto: GVU.
35. Karel Černý, *Moře u Nice*, 1949, olej, plátno, 80 x 100 cm, O 155, získáno 1964. Foto: GVU.
36. František Tichý, *Romance*, 1946, olej, plátno, 58 x 43 cm, O 193, získáno 1965. Foto: <http://www.isabart.org/person/2220/works>. (vyhledáno 29. 4. 2015).
37. Otakar Slavík, *Kráčející*, 2. pol. 60. let, olej, plátno, 151 x 131 cm, O 257, získáno 1969. Foto: GVU.
38. Jan Kotík, *Malba II*, 1962, olej, plátno, 153 x 120 cm, O 258, získáno 1969. Foto: GVU.
39. Emil Filla, *Hlava muže*, kolem 1935, mušlový vápenec, v. 42 cm, P 65, získáno 1968. Foto: GVU.
40. Otto Gutfreund, *Starodružiník*, nedatováno, kolorovaná sádra, v. 48, P 72, získáno 1970. Foto: GVU.
41. Výstavní a koncertní síň Bartoloměj, 1980. Foto převzato: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 26.
42. Expozice gotického sochařství, výstavní a koncertní síň Bartoloměj, 1980. Foto převzato: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 31.

43. Expozice gotického sochařství, výstavní a koncertní síň Bartoloměj, 70. léta. Foto převzato: Karel Halla et al., *Umění gotiky na Chebsku*, Cheb 2009, s. 11.
44. Katalog *Chebská gotická plastika*, 1975. Foto převzato: Jana Ševčíková – František Petas, *Chebská gotická plastika*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1975.
45. *Sedící madona*, 60. léta 14. st., lipové dřevo, v. 80 cm, P 1, získáno 1961. Foto převzato: Karel Halla et al., *Umění gotiky na Chebsku*, Cheb 2009, 138.
46. Zámek Starý Hrozňatov (Kinsberg), letecký pohled, květen 2013. Foto: <http://www.pamatkyaprirodakarlovarska.cz/stary-hroznatov-hrad-a-zamek-kinsberg/> (vyhledáno 21. 2. 2015).
47. Nádvoří zámku ve Starém Hrozňatově, počátek 70. let. Foto: Archiv GVU.
48. Společenský sál, zámek ve Starém Hrozňatově, počátek 70. let. Foto: Archiv GVU.
49. Autor neznámý, *Marie z Magdaly klečící před Kristem*, nedatováno, žula, v. 136 cm, P 194, získáno 1985. Expozice plastik v zámecké zahradě, počátek 70. let. Foto převzato: Jiří Vykoukal – Bojmír Hutta, *Zámek ve Starém Hrozňatově – návrh koncepce využití objektu*, strojopis, Archiv Galerie výtvarného umění v Chebu.
50. Nynější expozice soch v areálu Maria Loreto u Starého Hrozňatova, 2014. Foto: GVU.
51. Nicholas Haberstumpf, *Barokní sekretář s reliéfními intarziemi na čínské motivy*, dřevo, v. 89 cm s. 100 cm, P 73, získáno 1970. Foto převzato: Marie Mžyková, *Chebská reliéfní intarzie a grafika* (kat. výst.), Středočeská galerie v Praze 1986, s. 17.
52. Katalog *Chebská reliéfní intarzie a grafika*, 1986. Foto převzato: Marie Mžyková, *Chebská reliéfní intarzie a grafika* (kat. výst.), Středočeská galerie v Praze 1986.
53. Vchod do výstavní síně Sevastopol ve Františkových Lázních, 1964. Foto: Archiv GVU.
54. Výstava děl Karla Černého, Výstavní síň Sevastopol ve Františkových Lázních, 1966. Foto: Archiv GVU.

55. Ředitelka galerie Ludmila Vomelová (uprostřed) na vernisáži výstavy Vladimíra Preclíka, 1978. Foto: Archiv GVU.
56. Katalog výstavy *Umění Egypta*, 1980. Foto převzato: Evžen Strouhal, *Umění starého Egypta* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1980.
57. Výstava *Umění černé Afriky*, druhé patro hlavní budovy, 1982. Foto: Archiv GVU.
58. Z výstavy Josefa Václava Myslbeka, druhé patro hlavní budovy, 1981. Foto: Archiv GVU.
59. Ředitel galerie PhDr. František Peřas na vernisáži výstavy Vincence Makovského, 1974. Foto: Archiv GVU.
60. Výstava Vlasty Vostřebalové-Fischerové, grafický kabinet v přízemí hlavní budovy, 1980. Foto: Archiv GVU.
61. Katalog výstavy *Osm mladých grafiků*, 1974. Foto převzato: *Osm mladých grafiků* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1974.
62. Výstavní a koncertní síň Klára, 1980. Foto převzato: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 20.
63. Interiér výstavní a koncertní síně Klára (1), 1977. Foto převzato: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 22.
64. Interiér výstavní a koncertní síně Klára (2), 1977. Foto převzato: Václav Šoupa – Božena Vachudová – Zlata Huttová, *Galerie výtvarného umění v Chebu 1980*, Cheb 1980, s. 20, s. 23.
65. Katalog k výstavě *Přírůstky do sbírek za léta 1981–1985*, 1986. Foto převzato: Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1981–1985* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986.
66. Katalog k výstavě *Umění ze sbírek západočeských galerií*, 1979. Foto převzato: Miloslav Racek, *České malířství 20. století ze sbírek západočeských galerií* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu – Západočeská galerie v Plzni – Galerie umění Karlovy Vary 1979.
67. František Kaván, *Zimní krajina u Vitanova*, nedatováno, olej, plátno, 25 x 37 cm, O 695, získáno 1985. Foto: GVU.

68. Josef Panuška, *Krajina*, nedatováno, olej, plátno, 35 x 50 cm, O 615, získáno 1985. Foto: GVU.
69. Antonín Hudeček, *Štrbské pleso*, 1925, olej, plátno, 107 x 156 cm, O 360, získáno 1973. Foto: GVU.
70. Jan Souček, *Můj dům*, 1981, olej, plátno, 90 x 116 cm, O 544, získáno 1982. Foto: GVU.
71. Pravoslav Kotík, *Návštěva*, 1921, olej, lepenka, 38 x 108 cm, O 495, získáno 1979. Foto: GVU.
72. Vlasta Vostřebalová-Fischerová, *Ženy v lázních*, 1925, olej, plátno, 48,5 x 58,5 cm, O 540, získáno 1982. Foto: GVU.
73. Václav Špála, *Podobizna umělcovy ženy*, 1924, olej, plátno, 75 x 57 cm, O 381, získáno 1974. Foto: GVU.
74. Emil Filla, *Žena v křesle*, 1936, olej, plátno, 75 x 63 cm, O 400, získáno 1974. Foto: GVU.
75. Antonín Procházka, *Zátiší*, 1928, enkaustika, plátno, 47 x 64 cm, O 404, získáno 1974. Foto: GVU.
76. Josef Šíma, *Kurva z Barcelony (La grande cocotte)*, olej, plátno, 80 x 60 cm, O 327, získáno 1972. Foto: GVU.
77. František Ronovský, *Zpráva*, 1970, enkaustika, sololit, 137 x 105 cm, O 334, získáno 1972. Foto: GVU.
78. Jitka Válková, *Dotyk*, 1982, olej, plátno, 162 x 150 cm, O 565, získáno 1983. Foto: GVU.
79. Květa Válková, *Pokřik*, 1979–80, olej, plátno, 120 x 163 cm, O 564, získáno 1983. Foto: GVU.
80. Václav Boštík, *Pole*, 1970, olej, plátno, 123 x 123 cm, O 346, získáno 1973. Foto: GVU.
81. František Hudeček, *Trojúhelník barev*, 1968, olej, plátno, O 337, získáno 1972. Foto: GVU.
82. Jiří John, *Světlá noc*, 1971, olej, plátno, O 335, získáno 1972. Foto: GVU.
83. Jan Štursa, *Raněný – model, studie*, 1917, bronz, v. 50 cm, P 178, získáno 1981. Foto převzato: Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1981–1985* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986, s. 40.

84. Otto Gutfreund, *Dívka s rukama nad hlavou*, nedatováno, bronz, v. 45 cm, P 80, získáno 1972. Foto převzato: František Peřas, *Přírůstky za léta 1972–1975* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1976, nestr.
85. Ladislav Zívř, *Žena s přístrojem*, 1948, patinovaná sádra, v. 50 cm. P 78, získáno 1972. Foto: GVU.
86. Vincenc Vingler, *Lachtan s míčem*, 1975, bronz, v. 56 cm, P 165, získáno 1978. Foto převzato: Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1976–1980* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1981, s. 19.
87. Miloslav Holý, *U Slavie na Letné*, 1924, litografie, papír, 307 × 390 mm, G 344, získáno 1973. Foto: GVU.
88. Ladislav Čepelák, *Pole s Řipcem*, 1969, akvatinta, papír, 360 × 640 mm, G 258, získáno 1973. Foto: GVU.
89. Vladimír Boudník, *Zrození živlů*, 1967, barevný lept, papír, 343 x 490 mm, G 194, získáno 1972. Foto GVU.
90. Vlasta Vostřebalová-Fischerová, *Sedící čtoucí děvčátko*, kolem r. 1922, kresba tužkou, papír, 448 × 372 mm, K 304, získáno 1982. Foto: GVU.
91. Jitka Válková, *Výskok*, 1980, litá kresba, papír, 1000 x 700 mm, K 332, získáno 1983. Foto: GVU.
92. Z vernisáže Jana Spáčila (zleva František Peřas, Zdenka Čepeláková, Jan Spáčil, paní Spáčilová), 1973. Foto: Archiv GVU.
93. Beseda o díle Václava Rabase (druhá zprava Mira Mladějovská), 1965. Foto: Archiv GVU.
94. Koncert z cyklu *Festival komorní hudby*, výstavní a koncertní síň Bartoloměj, Moravské kvarteto, 1969. Foto: Archiv GVU.
95. Brožura k cyklu *Hudba a výtvarné dílo*, 1973. Foto převzato: Zlata Huttová (red.), *Hudba a výtvarné dílo*, Galerie výtvarného umění v Chebu 1973.
96. Koncert z cyklu *Hudba a výtvarné dílo*, výstavní a koncertní síň Klára, Šlechta a Eben, 1977. Foto: Archiv GVU.
97. Katalog k výstavě Josefa Istlera, 1989. Foto převzato: Jan Kříž, *Josef Istler* (kat. výst.), Oblastní Galerie v Liberci – Galerie výtvarného umění v Chebu, Oblastní galerie v Karlových Varech 1989.
98. Toyen, *Obraz*, 1933, kvaš, papír, 28 x 36 cm, O 678, získáno 1989. Foto: GVU.

99. Josef Istler, *Modrý objekt*, 1956, olej, dřevo, 136 x 110 cm, O 684, získáno 1989. Foto: GVU.
100. Jiří Anderle, *Zápisník z Benátek*, kombinovaná technika, plátno, 200 x 140 cm, O 654, získáno 1988. Foto: GVU.
101. Karel Malich, *Poslední večeře*, pastel, papír, 103 x 74 cm, O 662, získáno 1988. Foto: GVU.
102. František Bílek, *Duchovní setkání*, 1925, javorové dřevo, v. 96 cm, P 213, získáno 1986. Foto převzato: Božena Vachudová, *Přírůstky do sbírek za léta 1981–1985* (kat. výst.), Galerie výtvarného umění v Chebu 1986, s. 41.
103. Karel Malich, *Modrozlatočerná plastika*, kombinovaná technika, v. 73 cm, P 247, získáno 1989. Foto: GVU.

12.7 Obrazová příloha

Václav Kadlec:

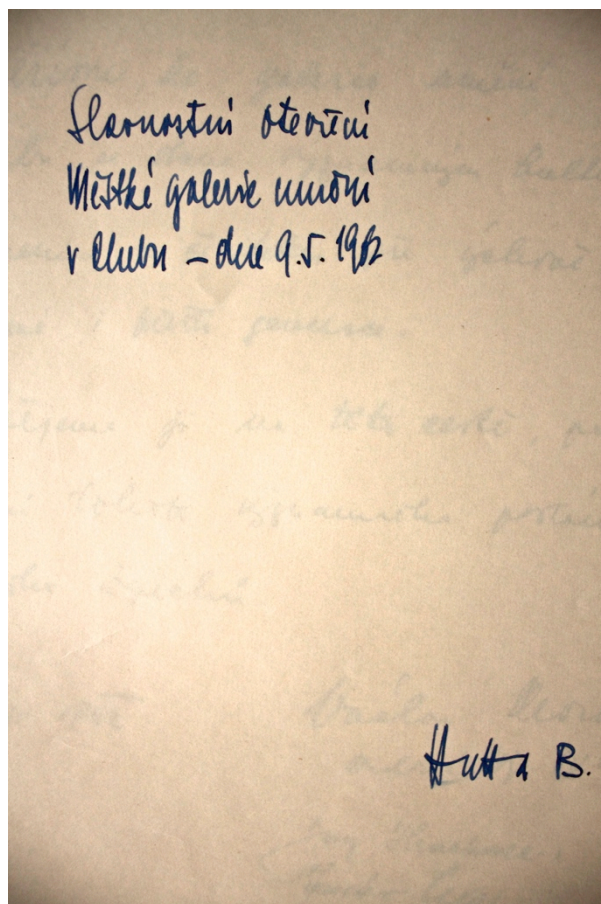
STARÉ MĚSTO — Dobrovského ulice

OBRAZOVÁ GALERIE MĚSTA CHEBU

1. Brožura *Obrazová galerie města Chebu*, 1953.

2. Václav Kadlec, *Mlýnská ulička*, 1952.

3. Úvodní strana Návštěvní knihy galerie, 1962.

4. Fotografie ze slavnostního otevření galerie, předseda MNV Lorenc stříhá pásku, 1962.

Seznam výtvarných děl v Městské galerii umění v Chebu

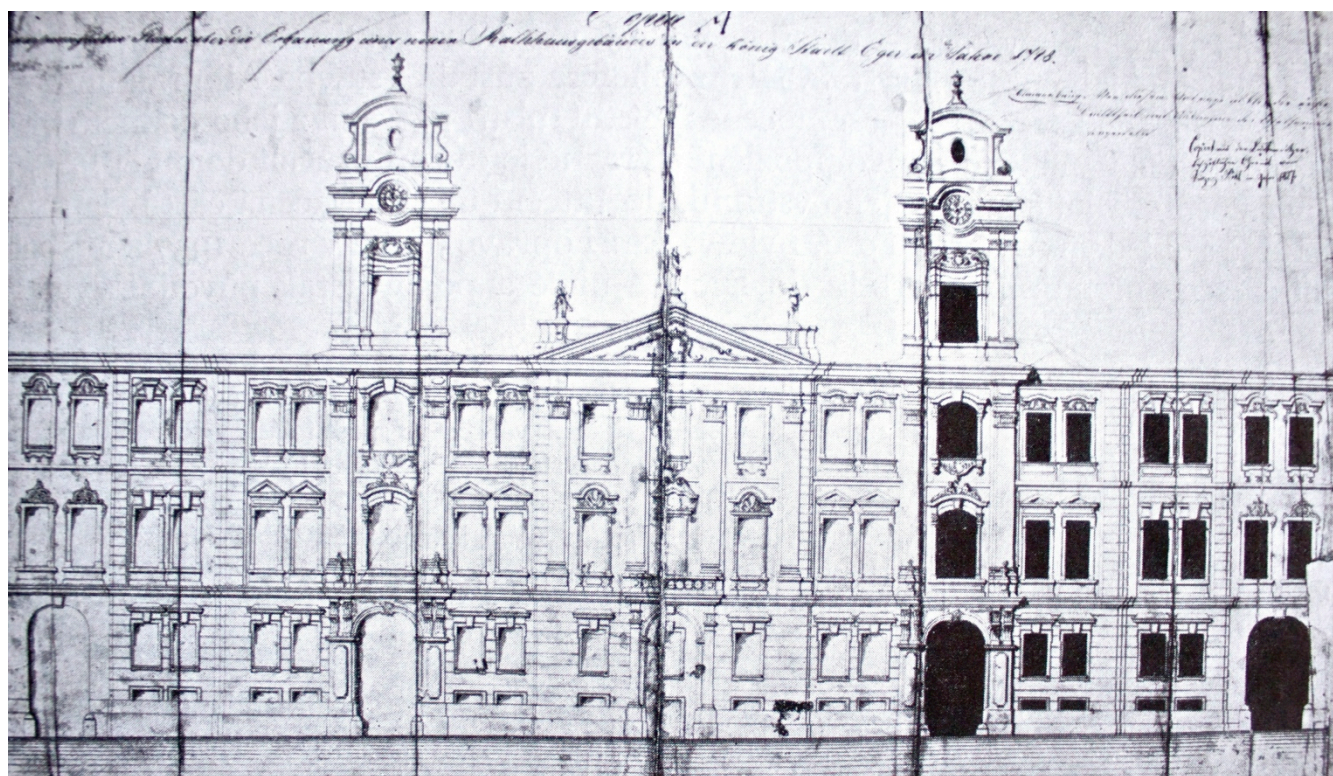
1. A. Hudeček: Stráž z jara. Olej
2. M. Švabinský: Kytice. Olej
3. J. Preisler: Koupání čtyř dívek. Olej
4. J. Průcha: Jarní cestou. Olej
5. V. Radimský: Selský dvůr v Normandii. Olej
6. F. Kaván: Naše jíva. Olej
7. L. Kuba: Děvče z Lužice. Olej
8. B. Jelínková: Mez. Olej
9. E. Filla: U Stradonic. Komb. technika
10. K. Holan: Malostranská náplavka. Olej
11. M. Holý: Klidné odpoledne. Olej
12. V. Tittelbach: Na pole. Olej
13. J. Trampota: Předjaří. Olej
14. V. Vrbová: Modlí se děvčátko. Olej
15. F. Zikmund: Motiv z radotínského údolí. Olej
16. V. Rabas: Pole. Olej
17. V. Kovář: Kopy. Olej
18. O. Nejedlý: Skalnaté pobřeží. Olej
19. V. Beneš: V červnu. Olej
20. J. Multrus: Popelnice. Olej
21. V. Sedláček: Podzim v polích. Tempera
22. J. Brož: Slovanský ostrov. Tempera
23. K. Černý: Jarov. Olej
24. J. Horník: Podobizna děvčátka. Olej
25. S. Ježek: Praha od Bráníka. Olej
26. F. Jiroudek: Letní den v Hřimězdících. Olej
27. J. Liesler: Naši viru nemohli... Tempera
28. J. Bauch: Ženy na pobřeží. Olej
29. J. Smetana: Vltava u Hřimězdíc. Olej
30. V. Novák: Zvírotice na Vltavě. Olej
31. V. Rada: Dvoreček. Olej
32. R. Kremlíčková: Magdalena. Olej
33. M. Jiránek: Náměstí v Týnici. Olej
34. O. Lebeda: Tůň u Bechyně. Olej
35. V. Sychra: Před zrcadlem. Olej
36. J. Čapek: Ve světnici. Olej
37. A. Slaviček: Cesta v polích. Temp. syntonos.
38. A. Fišárek: Zátíší z hrozny. Olej
39. F. Kavan: Zima na Svratecku. Olej
40. Zábranská: Poledne. Olej
41. V. Špála: Kytice. Olej
42. V. Špála: Měsíčky. Olej
43. J. Zrzavý: Navštívení p. Marie. Olej
44. K. Svolinský: Kytice. Tempera
45. L. Kuba: Ukládání slámy. Olej
46. V. Rabas: Český venkov před velkou proměnou. Olej
47. J. Slaviček: Capri. Olej
48. Myslbek: Oddanost. Bronz
49. F. Stupecká: Ležící dívka. Piskovec
50. L. Kovařík: Děvče v šátku. Piskovec
51. Z. Koulová: Ráno. Cín
52. J. Moravcová: Kotě. Mramor
53. K. Švarc: Ženský portrét. Bronz
54. V. Sedláček: Krajina. Kvaš
55. V. Kratochvíl: Kytice. Olej
56. J. Rada: Letní poledne. Olej
57. A. Padrlík: Rozpůlený kapr. Olej
58. J. Grus: Z pasek. Olej

5. Seznam děl MGU, 1962 (1).

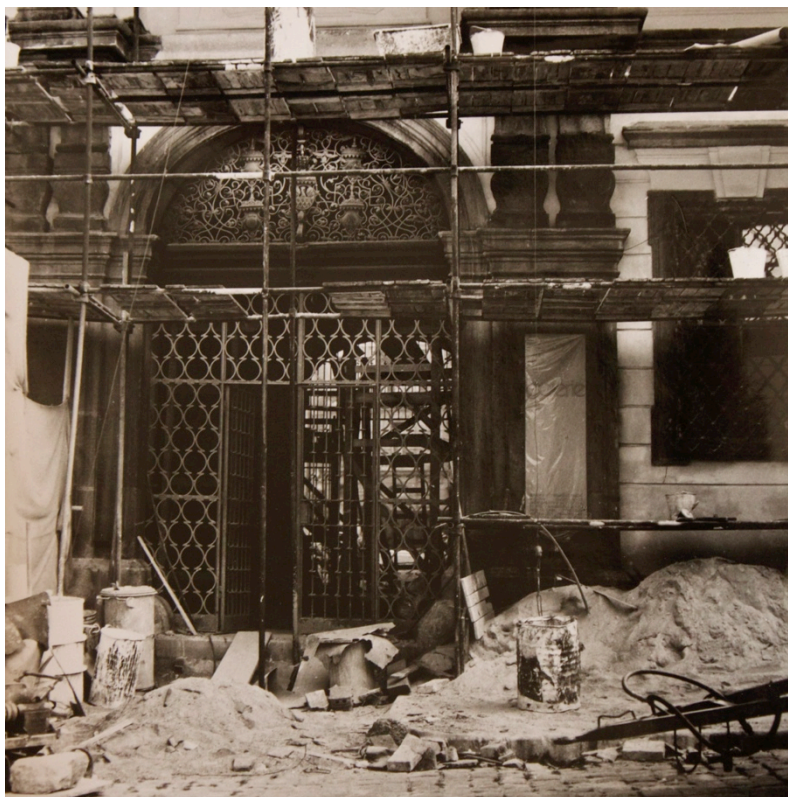
59. J. Smetana: Studně v Nepřívědci. Olej
60. M. Doležalová: Sestry. Olej
61. J. Liesler: Naďa pije čaj. Olej
62. M. Holý: Tanková loděnice na Vltavě. Olej
63. V. Koutský: Říjnový den. Olej
64. P. Kotík: Pohyb v ulici. Olej
65. Chebská madona, kolem r. 1360
66. Sv. Jáchym, kolem r. 1360
67. Sv. Markéta, kolem r. 1360—70.
68. Sv. Barbora, z druhé pol. 15. stol.
69. Relief z Teplé (sv. Barbora) z druhé pol. 15. stol.
70. Relief z Teplé (sv. Kateřina) z druhé pol. 15. stol.
71. Skupina pod křížem. Po roce 1400
72. Světiče. Z konce 15. stol.
73. Madona, po roce 1500
74. Trpitel, kolem r. 1500
75. Sv. Jakub, z konce 15. stol.
76. Sv. Petr, z konce 15. stol.
77. Sv. Jan, z konce 15. stol.
78. P. Marie z „navštívení“. Počátek 16. stol.
79. Dvě sošky k „navštívení P. Marie“. Počátek 16. stol.
80. Smrt P. Marie. Z Hazlova, kolem r. 1520
81. Sv. Anna s P. Marií. Z poloviny 16. stol.
82. Apoštol sv. Jan (?). Z konce 15. stol.
83. Sedící madona. Kolem r. 1500.
84. Sv. Václav. Počátek 16. stol.
85. Madona z Ostrohu. Z roku 1520
86. Sv. Valentin. Z Ostrohu, z roku 1520
87. Sv. Erhard. Z Ostrohu, z roku 1520
88. Sv. Burghard. Z Ostrohu, z roku 1520
89. Madona. Z poloviny 16. stol.
90. Adam Eck: Sv. Jiří na koni zabíjí draka (17. století)
91. Kašpar Haberstrumpf: Archanděl Gabriel zvěstuje Zachariášovi narození sv. Jana Křtitele (18. století)
92. Kašpar Haberstrumpf: Výjev ze života sv. Jana Křtitele (18. století)
93. Autor anonymní: Příchod Královny ze Sáby ke králi Šalamounovi
94. Autor anonymní: Kristus uzdravuje malomocného
95. Autor anonymní: Discretio. Těžkooděnc před nákupem
96. Autor anonymní: Scéna bukolická s milenci, v oblacích Venuše s Amorem
97. Autor anonymní: Mušketýr z doby třicetileté války
98. Autor anonymní: Mušketýr z doby třicetileté války
99. Psací stůl, jediný, který se zachoval, zdobený reliefní a plošnou intarsíí, s čínskými výjevy od Karla Haberstrumpha. Z 18. století

7. Hlavní budova galerie, 1980.

8. Původní Alliprandiho návrh radnice, po 1716.

9. Hlavní vstup do galerie, fotografie z rekonstrukce hlavní budovy v letech 1969–1972.

10. Palácové schodiště a pohled do sálu se stálou expozicí, první patro hlavní budovy, po roce 1972.

11. Pohled do stálé expozice, první patro hlavní budovy, 1980.

12. Pohled do stálé expozice, první patro hlavní budovy, 1980.

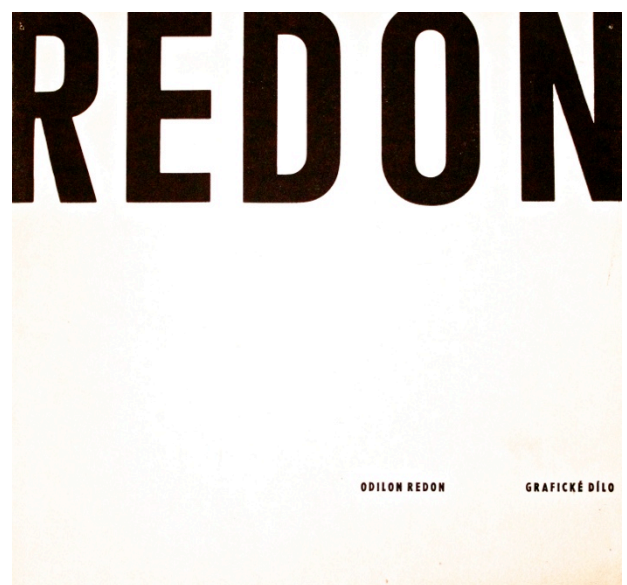
13. Výstava českého umění 19. století ve druhém patře hlavní budovy, 1972.

14. Katalog k výstavě Jana Zrzavého, 1967.

15. Katalog k výstavě Z drážďanské galerie, 1963.

16. Katalog k výstavě Odilona Redona, 1965.

17. Katalog k trienále, 1968.

18. Vyhlášení nejlepších děl trienále
(zleva Vladimír Suchánek, ředitel galerie Bojmír Hutta, tajemník MNV), 1969.

19. Antonín Hudeček, *Chalupy*, 1906, olej, plátno, 80 x 90 cm, O 152, získáno 1964.

20. Díla Emila Filly ve stálé sbírce.

21. Emil Filla, *Autoportrét*, 1906–08, olej, plátno, 76 x 65 cm, O 288, získáno 1970.

22. Emil Filla, *Hlavy (Diváci)*, 1910–14, olej, plátno, 48 x 58 cm, O 287, získáno 1970.

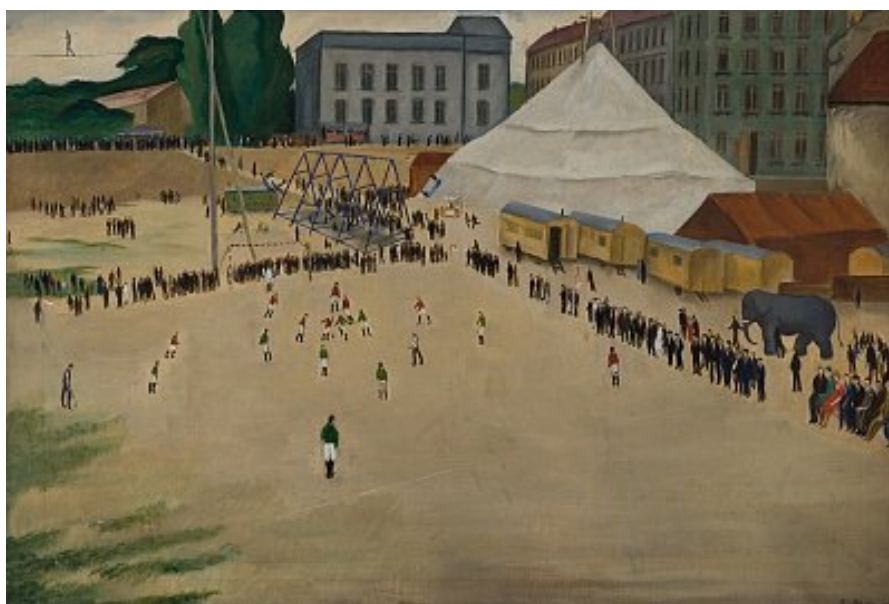
23. Emil Filla, *Akt*, 1946, olej, plátno, 160 x 80 cm, O 154, získáno 1964.

24. Josef Čapek, *Myjící se dítě*, 1916, olej, plátno, 33,5 x 27,5 cm, O 198, získáno 1965.

25. Václav Špála, *Na řece Otavě*, 1929, olej, plátno, 89 x 116 cm, O 211, získáno 1966.

26. Karel Holan, *Fotbalové hřiště*, 1920, olej, plátno, 70 x 100 cm, O 71, získáno 1963.

27. Miloslav Holý, *Vdova*, 1922, olej, plátno, 69 x 62 cm, O 73, získáno 1963.

28. Václav Rabas, *Ze šichty*, 1923, olej, plátno, 105 x 78 cm, O 214, získáno 1967.

29. Václav Rabas, *Pecen (z cyklu Chleba)*, 1939, olej, plátno, 56 x 70 cm, O 291, získáno 1970.

30. Jan Zrzavý, *Vivier (Ille de Seine)*, 1935, tempera, překližka, 38 x 69 cm, O 282, získáno 1969.

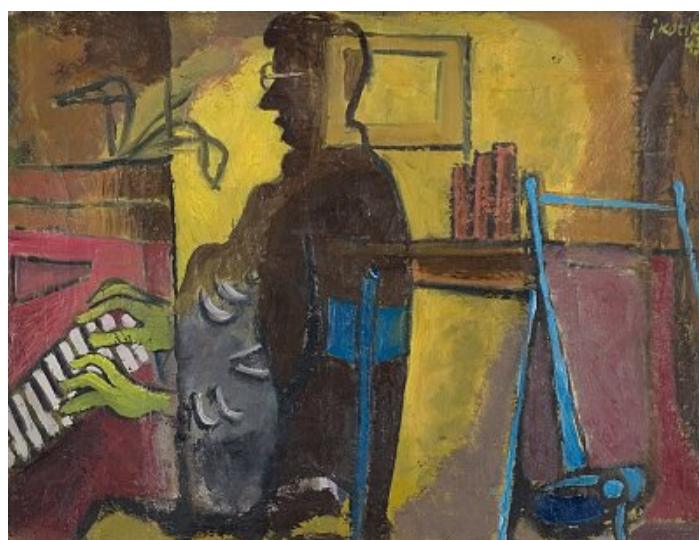
31. Alois Wachsmann, *Člověk*, 1932, olej, plátno, 100 x 80 cm, O 240, získáno 1968.

32. František Foltýn, *Kompozice*, 1934, olej, plátno, 130 x 89 cm, O 209, získáno 1966.

33. Kamil Lhoták, *Balon „Ressel“*, 1941, olej, sololit, 45,5 x 53,5 cm, O 231, získáno 1968.

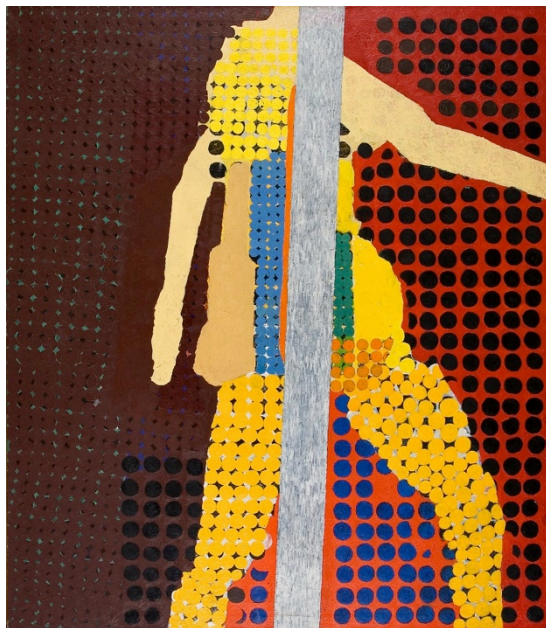
34. Jan Kotík, *Pianista*, 1943, olej, plátno, 40 x 52 cm, O 274, získáno 1969.

35. Karel Černý, *Moře u Nice*, 1949, olej, plátno, 80 x 100 cm, O 155, získáno 1964.

36. František Tichý, *Romance*, 1946, olej, plátno, 58 x 43 cm, O 193, získáno 1965.

37. Otakar Slavík, *Kráčejí*, 2. pol. 60. let, olej, plátno, 151 x 131 cm, O 257, získáno 1969.

38. Jan Kotík, *Malba II*, 1962, olej, plátno, 153 x 120 cm, O 258, získáno 1969.

39. Emil Filla, *Hlava muže*, kolem 1935, mušlový vápenec, v. 42 cm, P 65, získáno 1968.

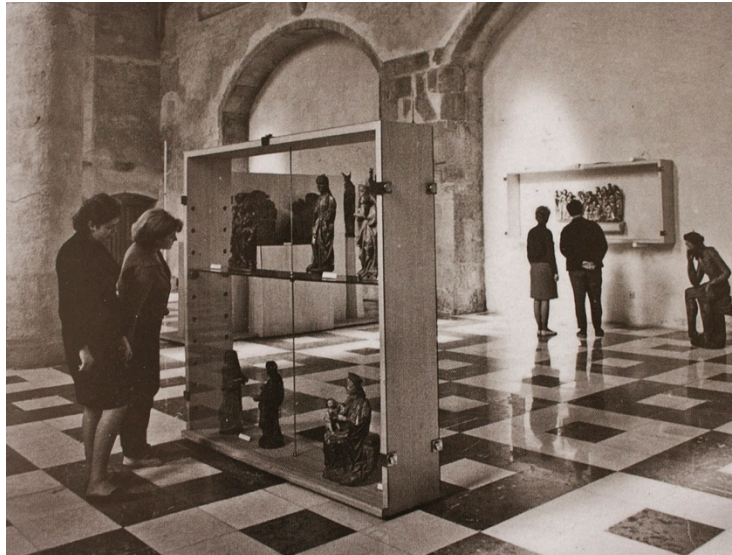
40. Otto Gutfreund, *Starodružinik*, nedatováno, kolorovaná sádra, v. 48, P 72, získáno 1970.

41. Výstavní a koncertní síň Bartoloměj, 1980.

42. Expozice gotického sochařství, výstavní a koncertní síň Bartoloměj, 1980.

43. Expozice gotického sochařství, výstavní a koncertní síň Bartoloměj, 70. léta.

44. Katalog *Chebská gotická plastika*, 1975.

45. *Sedící madona*, 60. léta 14. st., lipové dřevo, v. 80 cm, P 1, získáno 1961.

46. Zámek Starý Hrozňatov (Kinsberg), letecký pohled, květen 2013.

47. Nádvoří zámku ve Starém Hrozňatově, počátek 70. let.

48. Společenský sál, zámek ve Starém Hrozňatově, počátek 70. let.

49. Autor neznámý, *Marie z Magdaly klečící před Kristem*, nedatováno, žula, v. 136 cm, P 194, získáno 1985. Expozice plastik v zámecké zahradě, počátek 70. let.

50. Nynější expozice soch v areálu Maria Loreto u Starého Hrozňatova, 2014.

51. Nicholas Haberstumpf, *Barokní sekretář s reliéfními intarziemi na čínské motivy*, dřevo, v. 89 cm s. 100 cm, P 73, získáno 1970.

52. Katalog *Chebská reliéfní intarzie a grafika*, 1986.

53. Vchod do výstavní síně Sevastopol ve Františkových Lázních, 1964.

54. Výstava děl Karla Černého, Výstavní síň Sevastopol ve Františkových Lázních, 1966.

55. Ředitelka galerie Ludmila Vomelová (uprostřed) na vernisáži výstavy Vladimíra Preclíka, 1978.

56. Katalog výstavy *Umění Egypta*, 1980.

57. Výstava *Umění černé Afriky*, druhé patro hlavní budovy, 1982.

58. Z výstavy Josefa Václava Myslbeka, druhé patro hlavní budovy, 1981.

59. Ředitel galerie PhDr. František Peřas na vernisáži výstavy Vincence Makovského, 1974.

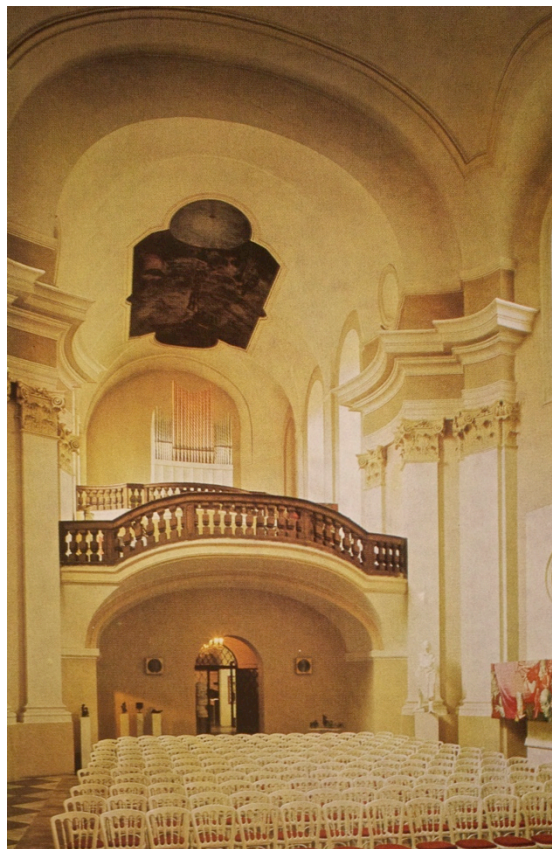
60. Výstava Vlasty Vostřebalové-Fischerové, grafický kabinet v přízemí hlavní budovy, 1980.

61. Katalog výstavy *Osm mladých grafiků*, 1974.

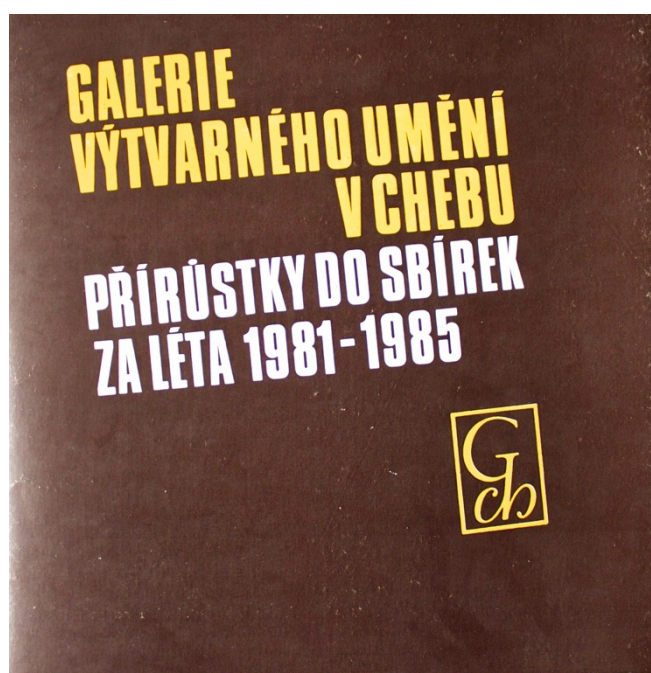
62. Výstavní a koncertní síň Klára, 1980.

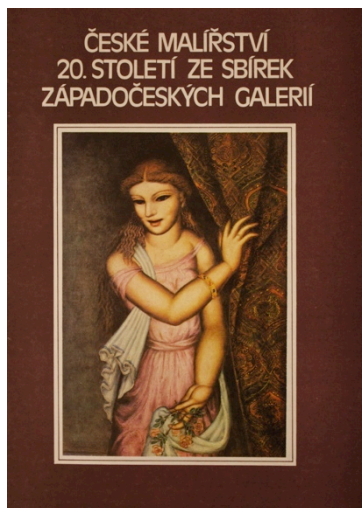
63. Interiér výstavní a koncertní síně Klára (1), 1977.

64. Interiér výstavní a koncertní síně Klára (2), 1977.

65. Katalog k výstavě *Přírůstky do sbírek za léta 1981-1985*, 1986.

66. Katalog k výstavě *Umění ze sbírek západočeských galerií*, 1979.

67. František Kaván, *Zimní krajina u Vitanova*, nedatováno, olej, plátno, 25 x 37 cm, O 695, získáno 1985.

68. Josef Panuška, *Krajina*, nedatováno, olej, plátno, 35 x 50 cm, O 615, získáno 1985.

69. Antonín Hudeček, *Štrbské pleso*, 1925, olej, plátno, 107 x 156 cm, O 360, získáno 1973.

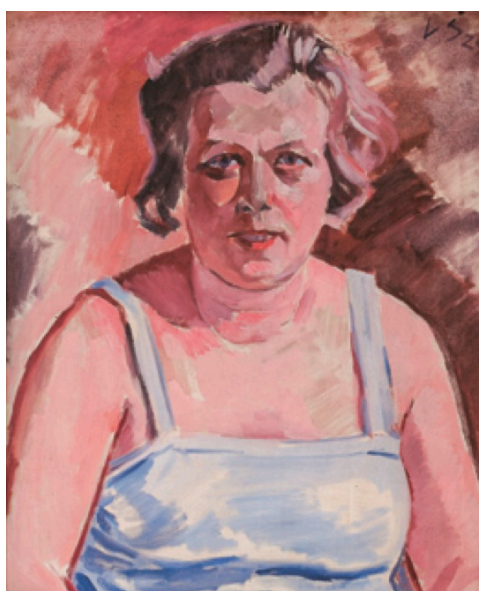
70. Jan Souček, *Můj dům*, 1981, olej, plátno, 90 x 116 cm, O 544, získáno 1982.

71. Pravoslav Kotík, *Návštěva*, 1921, olej, lepenka, 38 x 108 cm, O 495, získáno 1979.

72. Vlasta Vostřebalová-Fischerová, *Ženy v lázních*, 1925, olej, plátno, 48,5 x 58,5 cm, O 540, získáno 1982.

73. Václav Špála, *Podobizna umělcovy ženy*, 1924, olej, plátno, 75 x 57 cm, O 381, získáno 1974.

74. Emil Filla, *Žena v křesle*, 1936, olej, plátno, 75 x 63 cm, O 400, získáno 1974.

75. Antonín Procházka, *Zátiší*, 1928, enkaustika, plátno, 47 x 64 cm, O 404, získáno 1974.

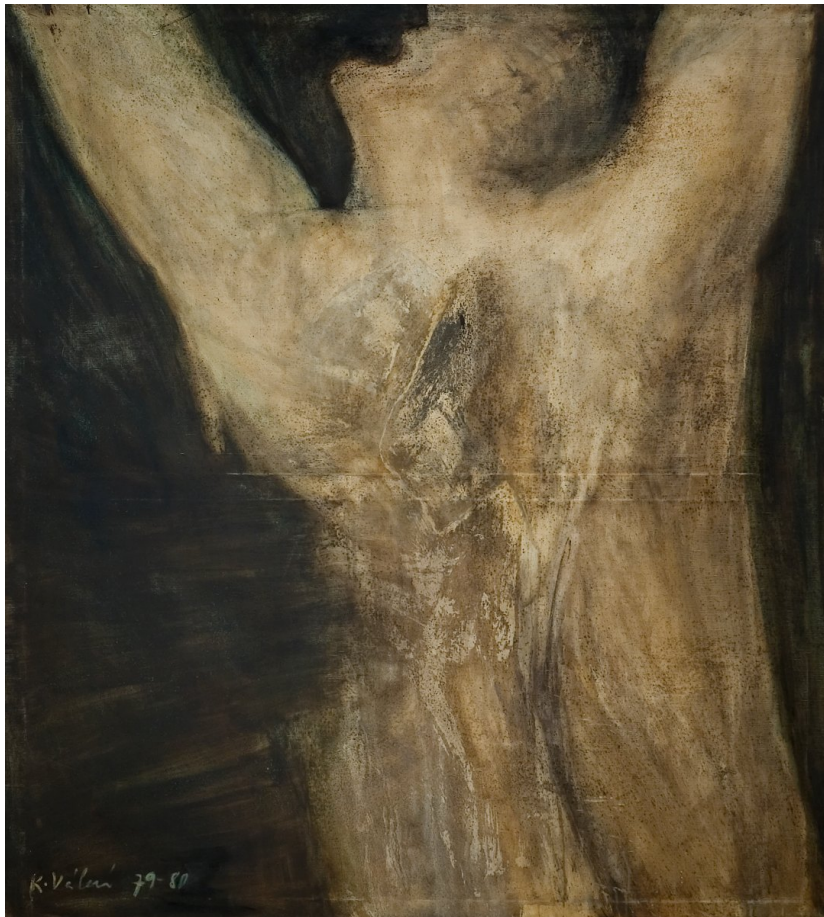
76. Josef Šíma, *Kurva z Barcelony (La grande cocotte)*, olej, plátno, 80 x 60 cm, O 327, získáno 1972.

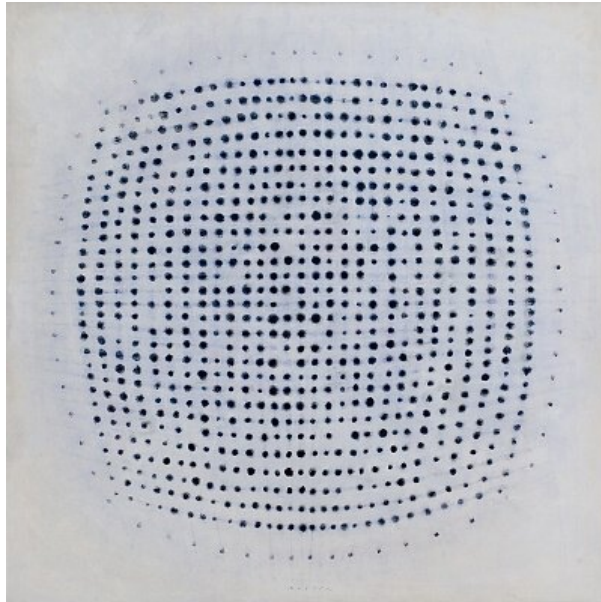
77. František Ronovský, *Zpráva*, 1970, enkaustika, sololit, 137 x 105 cm, O 334, získáno 1972.

78. Jitka Válová, *Dotyk*, 1982, olej, plátno, 162 x 150 cm, O 565, získáno 1983.

79. Květa Válová, *Pokřik*, 1979-80, olej, plátno, 120 x 163 cm, O 564, získáno 1983.

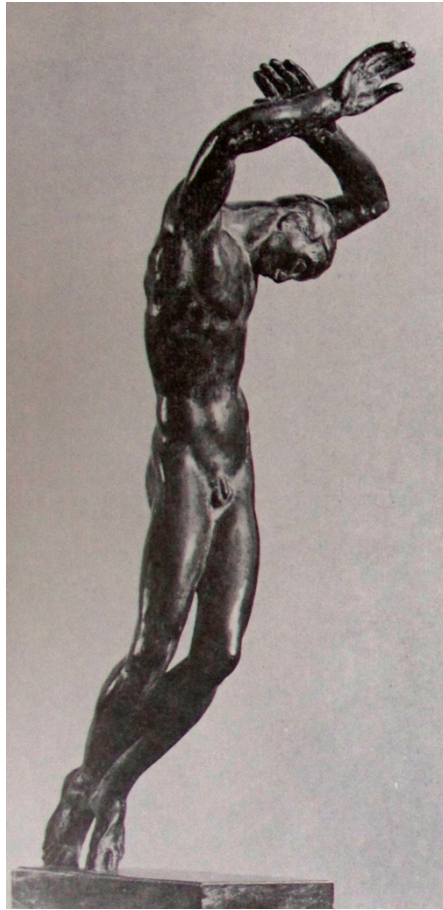
80. Václav Boštík, *Pole*, 1970, olej, plátno, 123 x 123 cm, O 346, získáno 1973.

81. František Hudeček, *Trojúhelník barev*, 1968, olej, plátno, O 337, získáno 1972.

82. Jiří John, *Světlá noc*, 1971, olej, plátno, O 335, získáno 1972.

83. Jan Štursa, *Raněný – model, studie*, 1917, bronz, v. 50 cm, P 178, získáno 1981.

84. Otto Gutfreund, *Dívka s rukama nad hlavou*, nedatováno, bronz, v. 45 cm, P 80, získáno 1972.

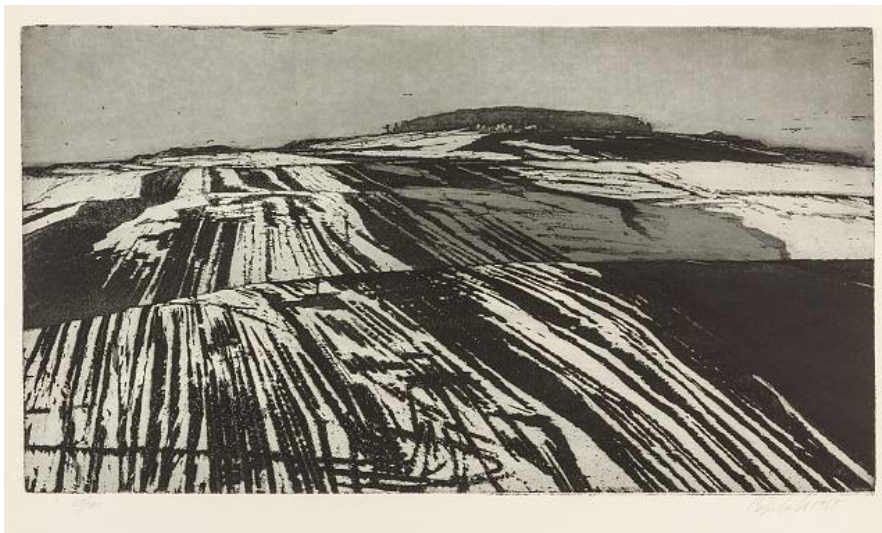
85. Ladislav Zívř, *Žena s přístrojem*, 1948, patinovaná sádra, v. 50 cm, P 78, získáno 1972.

86. Vincenc Vingler, *Lachtan s míčem*, 1975, bronz, v. 56 cm, P 165, získáno 1978.

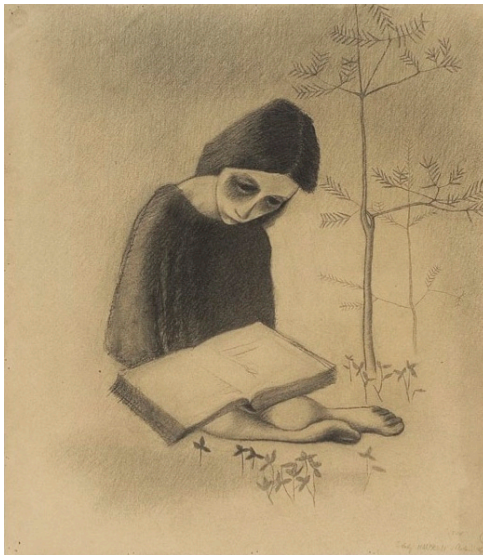
87. Miloslav Holý, *U Slavie na Letné*, 1924, litografie, papír, 307 × 390 mm, G 344, získáno 1973.

88. Ladislav Čepelák, *Pole s Řípcem*, 1969, akvatinta, papír, 360 × 640 mm, G 258, získáno 1973.

89. Vladimír Boudník, *Zrození živlů*, 1967, barevný lept, papír, 343 × 490 mm, G 194, získáno 1972.

90. Vlasta Vostřebalová-Fischerová, *Sedící čtoucí děvčátko*, kolem r. 1922, kresba tužkou, papír, 448 × 372 mm, K 304, získáno 1982.

91. Jitka Válková, *Výskok*, 1980, litá kresba, papír, 1000 x 700 mm, K 332, získáno 1983.

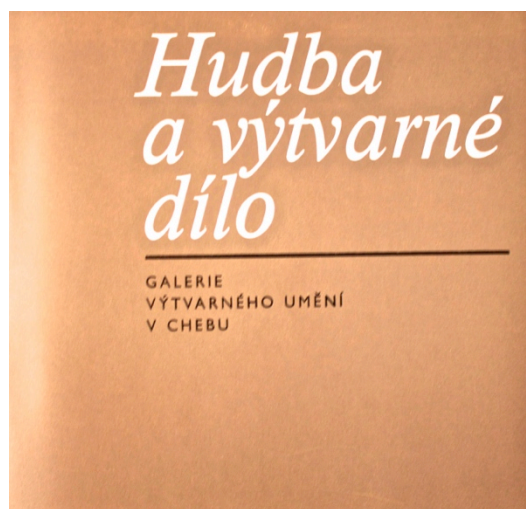
92. Z vernisáže Jana Spáčila (zleva František Peřas, Zdenka Čepeláková, Jan Spáčil, paní Spáčilová), 1973.

93. Beseda o díle Václava Rabase (druhá zprava Mira Mladějovská), 1965.

94. Koncert z cyklu *Festival komorní hudby*, výstavní a koncertní síň Bartoloměj, Moravské kvarteto, 1969.

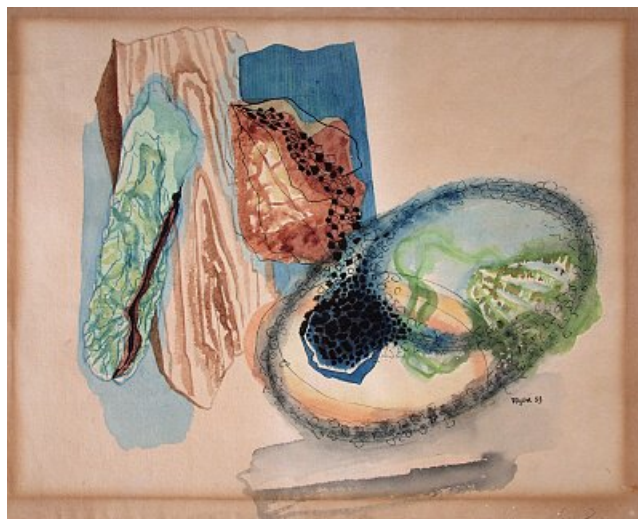
95. Brožura k cyklu *Hudba a výtvarné dílo*, 1973.

96. Koncert z cyklu *Hudba a výtvarné dílo*, výstavní a koncertní síň Klára, Šlechta a Eben, 1977.

97. Katalog k výstavě Josefa Istlera, 1989.

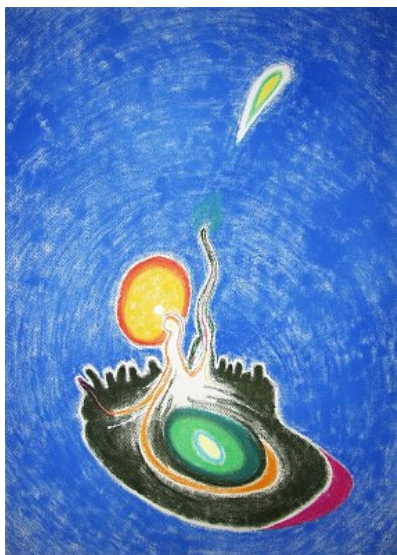
98. Toyen, *Obraz*, 1933, kvaš, papír, 28 x 36 cm, O 678, získáno 1989.

99. Josef Istler, *Modrý objekt*, 1956, olej, dřevo, 136 x 110 cm, O 684, získáno 1989.

100. Jiří Anderle, *Zápisník z Benátek*, kombinovaná technika, plátno, 200 x 140 cm, O 654, získáno 1988.

101. Karel Malich, *Poslední večere*, pastel, papír, 103 x 74 cm, O 662, získáno 1988.

102. František Bílek, *Duchovní setkání*, 1925, javorové dřevo, v. 96 cm, P 213, získáno 1986.

103. Karel Malich, *Modrozlatočerná plastika*, kombinovaná technika, v. 73 cm, P 247, získáno 1989.

13 ANOTACE

Jméno a příjmení:	Tomáš Kárník
Katedra:	Katedra dějin umění
Vedoucí práce:	doc. PhDr. Pavel Šopák, Ph.D.
Rok obhajoby:	2015

Název práce:	Galerie výtvarného umění v Chebu v letech 1962–1989
Název v angličtině:	The Art Gallery in Cheb in the years 1962–1989
Anotace práce:	Bakalářská práce se ohlíží za osmadvacet let trvající činnosti Galerie výtvarného umění v Chebu, od jejího otevření roku 1962 až po rok 1989. K doplnění jsou v práci kapitoly věnující se vzniku československé sítě státních galerií a předchůdcům galerie na poli výstavní a sbírkotvorné činnosti. Ve třech hlavních časových úsecích pak práce sleduje výstavní činnost, podobu sbírkových fondů a budovy galerie. Práce rovněž obsahuje přílohy s medailony osobností galerie, soupisem vydaných katalogů a publikací, pořádaných výstav a koncertů a bohatou přílohu obrazovou.
Klíčová slova:	Cheb, galerie výtvarného umění, české umění 20. století, výstavy, akvizice
Anotace v angličtině:	The bachelor thesis is focused on the Art Gallery in Cheb, since its opening in 1962 until the year 1989. There are as well chapters which engage in the origin of the Czechoslovakian state gallery network and in the predecessors of the gallery. In the three main time sections the thesis follows exhibitions agency, collection funds and the single buildings of the gallery. The thesis also contains attachments with the gallery members' profiles, register of published art catalogues, register of organized exhibitions, concerts and extensive pictorial enclosure.
Klíčová slova v angličtině:	Cheb, art gallery, the Czech art of the twentieth century, exhibitions, acquisitions
Přílohy:	Obrazová příloha (41 stran)
Rozsah práce:	170 stran
Jazyk práce:	Český